

DEVİRİM YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2003-02 44

*Yıl:2 *17-30 Ocak 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-0299

Emperyalist saldırganlığa karşı Örgütlü öfkemizle kalkan olalım

✓ ABD emperyalizmi bir yandan Irak'a saldırı hazırlıklarını devam ettirirken dünya halkları ise bu gelişmelere sessiz kalmıyor. Emperyalist ülkelerden Ortadoğu'ya uzanan geniş bir yelpazede binlerce insan farklı eylem biçimleri ile saldırı hazırlıklarını protesto ediyor.

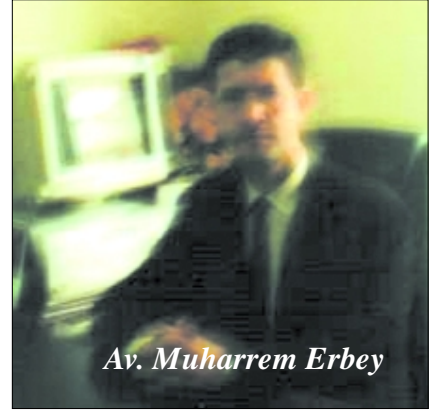

Tüm çabalarına rağmen Irak'a saldırmak için bir türlü tatmin edici kanıtlar bulamayan ABD en sonunda "saldırı için kanıt ihtiyacımız yok" diyerek saldırılarının gerçek amacını da ortaya koymuş oldu.

Ancak dünya halkları bu saldırganlık karşısında sessiz kalmamaya kararlı. ABD'de sokaklar "saldırıya hayır" diyen geniş kitlelerin sloganları ile inlerken; en yakın müttefiki İngiltere'de ise demiryolu işçileri Irak saldırısında kullanılacak silahları taşımayarak saldırıya alet olmayacaklarını belirttiler.

Örgütlü olmak güçlü olmaktır

Her protesto gösterisinde yankılanan "Katil Bush" sloganı emperyalizmin tüm yalan haberlerine ve yanıltmalarına rağmen dünya halklarının büyük oranda gerçekleri gördüğünün ispatıdır. Dünya halkları özellikle bu saldırı özgülünde emperyalizme karşı öfke içindedir. Bu öfkeyi örgütleyerek; örgütlü olmanın gücüyle onların kabuslarını gerçeğe çevirelim.

Av. Muharrem Erbey

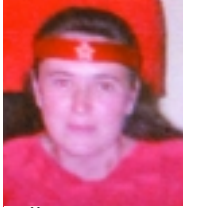
SÖYLEŞİ... SÖYLEŞİ

"Bölgede Irak'a en yakın havaalanı Diyarbakır'da bulunuyor. ABD'nin savaş uçaklarını en rahat konumlandıracağı yer burası. Bir de yıllardır bölgede yürütülen savaşta kaynaklı hazır bir altyapı var. Bu yüzden Diyarbakır tercih edilen illerden biri.

Sayfa 20-21

ÖLÜM ORUCU'NDA 63. ÖLÜM

Özlem Türk 11 Ocak 2003 tarihinde Ölüm orucunun 63. şehidi olarak tarihteki yerini aldı.

Sayfa 10 Özlem Türk

TUTSAKLARIN AÇLIK GREVİ SONA ERDİ

19 Aralık katliam saldırısını protesto etmek ve tecrit işkencesine karşı direniş kararlılığıyla AKP hükümetini uyarmak için DHKP-C, TKP/ML, TİKB, MLKP, KAWA, TDP, THKP-C/HDÖ tutsaklarının 19 Aralık 2002 tarihinde başlattıkları

KÜRT HALKI TECRİTE KARŞI

Abdullah Öcalan'a dayatılan tecrit politikasına karşı ülkenin çeşitli bölgelerinden tepkiler yükselmeye devam ediyor.

Sayfa 11

İşçi-köylü'den

TC'NİN "BARİŞ KOMEDİSİ"

Sayfa 30

Ezilenlerin öfkelerini örgütlü güce dönüştürelim

Ortadoğu bütün emperyalistler için önemli, stratejik bir alandır. Çünkü petrol ihtiyaçlarının esasını oradan sağlamaktadırlar.

ABD emperyalizmi kendi teröristliklerini başkalarına yükleyerek "terörizme karşı savaş"ı öncelikli görev olarak önlerine koymaktadır. Emperyalizme karşı olanları, kendileriyle çelişkileri olanları da "terörist" sıfatlandırmasına almakta ve savaş ilan etmektedir. Kamuoyu yaratmak için provokasyonlar düzenlemekte ve ardından saldırmaktadır.

Sayfa 16-17-18-19

Kürt ulusal sorunu ve güncel görevlerimiz

✓ Kürt ulusunun demokratik hak ve taleplerini gündemleştirmek ve bu uğurda mücadele etmek, önümüzde duran ertelenemez bir görevdir.

Baştan beri ifade ettiğimiz gibi, ulusal hareketi güçlü ve etkili kılan, ulusal istemleri radikal ve ısrarlı tarzda hayata geçirme pratiğiydi. Elbette ki komünistler sorunu ulusal değil, sınıfsal zeminde ele alacaklardır. Burada dikkat edilmesi gereken önemli nokta, sorunu sınıfsal bir perspektifle ele almanın güncel politikalarda ezilen ulus ve milliyetlerin demokratik taleplerine sırt dönmek olmadığıdır.

Sayfa 14

Proletarya Partisi 7. Konferansı'nda ulusal mücadeleyi şahsında somutlaştıran PKK/KADEK'in dününü ve bugünü değerlendirildi.

KESK'TEN NEMA EYLEMLERİ

AKP hükümetinin nema ödemelerinde emekçilere oynamak istediği oyun ülkenin dört bir yanında yapılan eylemler ile boşa çıkartıldı. Emekçiler İstanbul'dan Samsun'a; Malatya'ya kadar birçok ilde eylemler yaparak hükümetin bu tavrını protesto ettiler.

Sayfa 13

"KÖYLÜ DEVLETEN UMUDUNU KESTİ"

Türkiye tarımının önemli bir bölümünü oluşturan seracılık devletin tarımı imha politikaları sonucu zor günler geçiriyor. Doğa koşullarından oldukça etkilenen seracılık bunun yanı sıra devletin imha politikaları karşısında da korumasız kalıyor.

Sayfa 7

İbrahim'den Mehmet'e, 7. Parti Konferansımızın Coşkusuyla Parti ve Devrim Şehitlerini Anıyoruz

Kadın, erkek emekçiler,
Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin yerküremizin her karış toprağını sömürü, zulüm ve katliamlarla kontrol altına almaya çalıştığı ve bu saldırılarını her geçen gün daha da arttırdığı tarihsel bir süreçte, **Parti ve Devrim Şehitlerini Anıyoruz.**

Yine bu sürece anlamlı bir yanıt teşkil eden ve dünya gericiliğinin ideolojik, siyasi, askeri, kültürel...vb çok yönlü saldırılarını altında, partimiz **TKP/ML, 7. Konferansını** başarıyla gerçekleştirerek, sınıf düşmanlarına ağır bir darbe indirmiştir. Konferansımız, şehitlerimizin uğruna can verdiği ilkeleri kendisine rehber ederek, bu ilkeleri yaşatıp geliştirmenin ve bunun somut anlamı olarak da ülkemizde halk savaşı stratejisi ile düşmanı parça parça yok etme görevini önüne koymuştur.

Bilindiği gibi partimiz, 1978'de gerçekleştirdiği 1. Konferansında ocak ayının son haftasını Parti ve Devrim Şehitlerini Anma haftası olarak ilan etmiştir. Neden ocak ayı? Bunun cevabı, ocak ayı Türkiye ve dünya proleteryanının büyük kayıplar verdiği bir aydır: Dünya işçi sınıfının büyük öğretmeni Lenin'i, Alman komünist önderleri Roza ve Karl'ı, TKP'nin kurucusu Mustafa

Suphi ve 14 yoldaşının Kemalistlerce katledilmesi, Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar, Barbara Anna Kistler ve daha onlarca yoldaşımızı ocak ayında yitirdik. Yine partimizin kurucusu, önderimiz İbrahim Kaypakkaya bu ayda düşmana yaralı olarak esir düştü. Otuz yıllık Parti tarihimizin yazılmasının önemli bir bileşkesi olan şehitlerimizin bizlere bıraktıkları devrime bağlılık ve feda ruhu erincimiz olacaktır.

Partimiz, ocak ayında andığı parti şehitlerinin yanı sıra, Türkiye Devrimci Hareketi'nin bir parçası olan diğer devrimci örgütlerin saflarında mücadele ederek şehit düşen devrimci önder ve militanları da unutmamaktadır: Mahir Çayan, Deniz-Yusuf-İnan'ları, Baba Erdoğan, Süleyman Yeter, Sinan Kukul, Tamer Arda, M.Fatih Öktülmüş, Erdal Eren, Nejdet Adalı, Hıdır Aslan, Habip Gül, Mazlum Doğan ve binlerce devrim şehidini saygıyla anıyoruz.

Evet, tarihin her döneminde ezenle ezilen arasında yaşanan bu savaşta mazlum halklar Komünist Partileri önderliğinde emperyalizm ve uşaklarını yok ederek kendi iktidarlarını kuracaklardır. Partimiz 7. Konferansında, enternasyonal proleteryanın Türkiye kesitinde faşist komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalığı sistemini yok etmenin güçlü ve kalıcı adımlarını atmıştır.

7. Parti Konferansımızın kararları ışığında, parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla düzenlediğimiz geceye ilerici-demokrat, yurtsever tüm halkımızın katılımını bekliyoruz.

Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür!

Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm!

Yaşasın Halk savaşı!

Yaşasın 7. Parti Konferansımız!

Gece Tertip Komitesi

Parti ve Devrim Şehitlerini Anıyoruz

Program:

- *Ferhat Tunç ve grubu
- *Grup Dağlara Türkü
- *Partizan Ozanlar
- *Ozan Laçınbala
- *Şiir
- *Sinevizyon
- *Halk-Der Halk Oyunları Ekibi
- *Konuşmacılar

Tarih: 26 Ocak 2003, Pazar Saat: 15:00

Gecenin yapılacağı salonun adresi:

Theatre du Gymnase 38 Bd. Bonne Nouvelle 75010 PARIS

Metro: Bonne Nouvelle (hat 8 ve 9)

Geniş bilgi için tel: 06 03 48 19 77

Anma etkinliğine çağrı

- * Her şehidimiz kavga naralarımızın gücüdür!
- * Her şehidimiz zafer halayımızın türküsüdür!
- * Gün, kavganın ateşini dünden daha çok körükleme gündür!
- * Gidenler ardıllarından bunu istiyor, bunu bekliyor!
- * Biz de herkesi sesimize ses, gücümüze güç katmaya çağırıyoruz!

PROGRAM:

- * Grup Dervişler
- * Grup Haykırış
- * Frankfurt Partizan Korosu
- * Şehitler anısına Sinevizyon
- * Darmstadt Sanatevi Tiyatrosu (Oyun: N. Hikmet Memleket)
- * Kavga şiirleri
- * Türkü ve şiirler: Hüseyin Aslan ve Sabri Çalışkan

Tarih: 26 Ocak 2003 Pazar Saat: 15:00

Adres: Kleinturnhalle Ober-Ramstadt
Partizan-Hessen

✓ ÇIKIYOR

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ile aynı dönemi paylaşmış aydınlarımızın Onunla ilgili yazdıkları yazılardan oluşan ve Onu tanıttıkları bir çalışmayı geleceğe ışık tutacağı u m u d u y l a yayınlıyoruz.

✓ ÇIKIYOR

UMUT 30 YAŞINDA

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ALBÜMÜ

1972-2002

PARTİZAN

Umud Yayıncılık

Yıldız Göksu ve Tuncay Deniz tarafından derlenen ve yayınevimize tarafından yayına hazırlanan "Umud 30 yaşında Parti ve Devrim Şehitleri Albümü" isimli çalışma, esas olarak 1972-2002 yılları arasında 30 yıllık tarihteki Proletarya Partisi şehitlerinin nasıl şehit düştüklerini, özgeçmişlerini, çeşitli resimlerini ve onlarla ilgili dönemin gazetelerinde yer alan haber küpürlerini içeriyor.

432 sayfadaki oluşan "Parti ve Devrim Şehitleri Albümü"nde ayrıca diğer devrim şehitleri ve enternasyonal şehitleri de yer alıyor.

İşçi-köylü

senin sesin!

OKU-OKUT!

ABONE OL!

ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları

Sema Gül

Euro Hesabı

Ziraat Bankası

İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009

Emlak-Halk Bankası

Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041

Vakıf Bank

Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Emperyalizme karşı

“canlı kalkanlar” Irak yolunda

Tüm dünya kamuoyununun ilgisini üzerine çeken “canlı kalkanlar” Irak’a doğru yola çıkıyorlar. Bu kişiler içinde en öne çıkanlardan bir tanesi de **Ken Nichols O’Keefe** ismindeki eski bir deniz piyadesi. Brüksel, Paris, Milano, Saraybosna vb. ülkelerden sonra Türkiye’ye de uğrayacak olan savaş karşıtları, 20 Ocak’ta Bağdat’ta olacaklar.

ABD’nin Irak’a yönelik saldırı hazırlıkları her seferinde yeni gerekçeler ile çıkıyor karşımıza. Konunun ilk gündemde olduğu zamanlarda sürekli Irak’ın kitle imha silahları bulundurduğunu ve silah denetçilerine kapılarını açmadığını öne süren ABD, bu şartların yerine getirilmesinin ardından yeni yeni gerekçeler üretmekten geri kalmadı. Silah denetçilerinin hazırladığı raporları BM’den önce ele “geçiren” ve bu raporlardaki en ufak bir yanlışı dahi savaş sebebi sayacağını ilan eden ABD için raporlarda “yanlış” bulmak ise zor bir durum değil. ABD şimdi ise silah programlarında görev alan iki Iraklı bilim adamının başkanlık sarayında saklandığını ileri sürüyor.

Böylece ABD’nin planına göre Irak BM kararlarını ihlal etmiş bulunuyor. Ancak son olarak ABD Savunma Bakanı Rumsfeld tarafından açıklama göstermektedir ki ABD artık bahane bulma gereği hissetmemektedir. Rumsfeld yaptığı açıklamada “artık kanıt beklemeyeceğiz” diyerek asıl niyetlerini de açık etmiştir. Ayrıca asıl saldırı için gün sayan ABD emperyalizmi, hazırlık saldırılarından da geri durmamaktadır. Geçtiğimiz pazartesi günü askeri hedeflere yönelik olduğu iddia edilerek atılan bombalar sonucu 2 kişinin hayatını kaybettiği bilinmektedir. Ancak tüm bunlara rağmen ABD’nin bir türlü istediği ortamı hazırlayarak Irak’a saldırmadığı da bir gerçektir.

“GERÇEK SİLAH DENETÇİLERİ BİZİZ”
Dünyanın dört bir yanında gerçekleşen protesto gösterileri, savaş karşıtı eylemler, canlı kalkan olmak için Irak’ın yolunu tutan binlerce insan, “gerçek silah denetçileri bi-

kesinde 247 bin askeri bulunuyor. Ayrıca bu askeri üsler adeta mantar misali çoğalıyor ve hergün bir yenisi ekleniyor. Bu durumda dünyada ABD üssü olmayan ülke sayısının parmakla sayılacak kadar az bir durumda olduğu görülüyor. Türkiye açısından

(WHO) yaptığı bir araştırmaya göre Amerikan saldırısının daha ilk günlerinde en az 500 bin Irak’lı ölecek ya da yaralanacak. 9.5 milyonu gıda konusunda dışarıya muhtaç hale gelecek ve 900 bin Irak’lı mülteci olacak. Ve bu korkunç tablonun tek

gösterilerden en şiddetlisi geçen hafta Bahreyn’de gerçekleşti. Sokaklara dökülen binlerce insan otomobilleri ateşe vererek, ABD’lilerin kaldığı otellerin ve eğlence merkezlerinin camlarını kırdı. Yine bu noktada tüm dünya kamuoyununun ilgisini üzerine çeken “canlı kalkanlar” Irak’a doğru yola çıktılar. Bu kişiler içinde en öne çıkanlardan bir tanesi de ABD’nin Körfez savaşına deniz piyadesi olarak katılan **Ken Nichols O’Keefe**. Brüksel, Paris, Milano, Saraybosna vb. ülkelerden sonra Türkiye’ye de uğrayacak olan savaş karşıtları, 20 Ocak’ta Bağdat’ta olacaklar. Ve kendilerini önemli caddelere, köprülere, elektrik santrallerine bağlayarak emperyalist saldırganlığa karşı canlı kalkan olacaklar. Canlı kalkan olarak Bağdat’a gitmek isteyenlerin sayısı özellikle Ortadoğu ülkelerinde çok daha fazla. Öyle ki Ürdün’de bir günde 17 bin kişi canlı kalkan olmak için başvurdu.

Şu bir gerçek ki ABD Irak saldırısı noktasında oldukça kararlı. Ancak şunu da görmek gerekiyor; dünya üzerinde gerçekleştirilen protesto gösterileri ve savaş karşıtı eylemler, ABD emperyalizmini daha temkinli olmaya itiyor. Bu eylemliliklerin etkisini küçümsemek gerekiyor. Bu eylemlilikler nedeniyle Irak’a saldırı konusunda emperyalistler arasındaki çelişki de daha fazla ön plana çıkıyor. Bizler herhangi bir emperyalist güce ya da onların uşakları olan yerli işbirlikçilerinin politikalarına yedeklenmeden, gelişen anti-emperyalist ve savaş karşıtı hareketi daha üst boyuta sıçratmalıyız.

Amerika’nın Irak’a olası saldırısının daha ilk gününde 500 bin Iraklı ölecek, 9,5 milyonu aç kalacak ve 900 bini mülteci olacak.

ziz” diyerek ABD’nin Kanada sınırındaki üslerini inceleme kararı alan barış savunucularının varlığı da bunu kanıtlamaktadır. Kaldı ki dünyanın en ücra köşesinde bile artık insanların bildiği en önemli gerçekler arasında ABD’nin Irak’a saldırısının gerçek amacı olarak petrol ve Ortadoğu’ya hakim olma anlayışının yattığı bilinmektedir. Kurduğu yüzlerce askeri üs ile hegemonyasını sağlamaya çalışarak ABD’nin dünyanın 130 ül-

bakıldığında ABD’nin neredeyse 50 yıldır Türkiye topraklarında olduğunu görebiliriz. Rakamlara başvurursak; sadece İncirlik üssünde 160 sivil insan sayısına karşılık 2091 asker bulunduğu ortaya çıkıyor.

ABD’nin savaş konusunda attığı ileri adımları, yeni buluşları da hesaba katarsak olası bir saldırıda dünya halklarının özellikle Ortadoğu halklarının yaşayacağı vahşeti daha iyi anlayabiliriz. Dünyaya Sağlık Örgütü’nün

yaratıcısı ise gözünü petrol ve para hırsı bürümüş olan ABD emperyalizmi olacaktır. Ancak daha önce belirttiğimiz gibi tüm bunlar dünya halkları tarafından sessizce karşılanan ve geçiştirilen gündemler değildir. Dünyanın birçok yerinde protestolar başgöstermekte. Üstelik bu protestolar ABD’nin göbeğinde olabilmekte ya da eski bir ABD askeri Irak’a giderek canlı kalkan olacağını ve Irak halkından özür dileyeceğini beyan edebilmektedir. Bu

Sınıfsal yaklaşım

EMPERYALİZMİN BOZKIRLAŞTIRDIĞI
DÜNYA KIVILCIM BEKLİYOR !

“Bir kıvılcım bütün boz-
kırı tutuşturabilir.”

Mao Zedung

Açığa çıkanları/bilinenleri özetleyelim: ABD; “küreselleşme” adıyla emperyalist-kapitalist sisteme yeni bir biçim ve yön verme operasyonu başlatmış, 11 Eylül’ün ardından da “anti-terörizm” bayrağıyla bunun “hukuki” altyapısını oluşturarak seri saldırı/müdahale/işgal sürecine girişmiştir. Amacı; ezilenlerin “yeni bir dünya” yaratmak için, genelde kendiliğinden de olsa kabaran öfkesini dizginlemek, hızlı bir biçimde mesafe alan rakip emperyalist güçleri geriletmektir.

Bunun için, özellikle 90’lı yıllarda yarattığı ve dünyadaki toplam potansiyelin yarısından fazlasını oluşturan askeri gücünü değerlendirerek, bütün kritik bölgelerde hakimiyet tesis etmesi, var olanı ise güçlendirmesi gerekmektedir. Zira, nihayetinde güç, mali bir portrenin ürünüdür ve korunması da egemenliğin alabildiğine genişletilmesi ve ayaklarının tahkim edilmesine bağlıdır. Somut ifadesi ise yeryüzündeki maddi kay-

nakların kendi sermayesinin elinde ve kontrolünde tutulmasında karşılık bulmaktadır.

Ülkemizdeki duruma gelince; komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının faşist kemalist diktatörlüğünün, çeşitli ünvanlar altındaki temsilcilerinin tümü (patronlar, g.kurmay, c.başkanı, başbakan, bakanlar, faşist parti yöneticileri, medya sözcüleri), önceki benzer süreçlerde olduğu gibi; efendilerinin hesap ve planları doğrultusunda hiza ya girmişler ve rollerine uygun bir konumda sahne almışlardır. Bu tablonun görünen yüzünde “yurtta sulh cihanda sulh”, “uluslararası hukuk”, “barış yanlılığı” vs. olup, yalvarmacı ve yaltaklanmacı bir kemik yalayıcılığı hesabıyla “kan pazarlamacılığı” vardır. Arka yüzünde ise tipik bir aşağılık uşak duruşu gösterilmekte, tecrübeli bir kan dökücü olarak gözü dönmüş bir katliamcılık hırsıyla efendisinin işgal ve imha planlarında görev alma faaliyeti sergilenmektedir.

Karşıt cephe süreci böyle ilerlerken, halklar cephesinde ise geniş çaplı bir öfke ve tepki atmosferi oluşmuş, kitleler başta ABD olmak üzere saldırgan

kampta yer alan emperyalistler ile onların uşak ve işbirlikçilerine karşı yaygın bir protesto dalgası yaratmışlardır. Aylardır dünyanın pek çok köşesinde alanlar ve sokaklar gösterilere, mitinglere, yürüyüşlere sahne olmakta, “canlı kalkan olma”, “imza toplama” vb. kampanyalar örgütlenmekte, peş peşe emperyalist savaş karşıtı platformlar oluşturulmaktadır.

Giderek saldırganlaşan, saldırganlaştıkça pervasızlaşan, pervasızlaştıkça daha çok teşhir olan, teşhir oldukça tecrit süreci hızlanan emperyalizmin; “büyük yaralar almadan, ciddi mevzi kayıplarına uğramadan içinden çıkamayacağı bir bataklığa girdiği” saptaması hiç de abartılı bir öngörü değildir. Nitekim geçen yüzyılda büyük bedeller ödenerek esasen halklar tarafından göğüslenen emperyalist savaşlar, karşı-devrim cephesinde önemli gedikler açmış, sınıf mücadelesinin ivmesinin yükselmesi, ezilenlerin yöneliminin netleşmesi ve güçlenmesi sonucunu doğurmuşlardır.

Sınıf bilinçli proletaryanın görevi; insanlığa yönelik organize toplu katliam niteliğindeki emperyalist paylaşım ve işgal savaşlarına karşı bir avuç halk düşmanı dışındaki bütün kitleleri, ezilen/sömürülen yığınları birlikte tavır takınmaya sevk etmek, bu yönde gelişen tepkileri ortaklaştırmak, oluşturulabilecek en geniş platformla ölüm-kırım kasırgasının karşısına dikilmektir. Tarih her ne kadar

emperyalist savaşların kaçınılmazlığına vurgu yapıyorsa da yine tarih, kıskırtıcılığın geriletilmesine ve savaş planlarının bozulduğuna da defalarca tanıklık etmiştir.

İnsanlık proletaryanın önderliğinde, sadece haksız savaşlara değil bunların kaynağı olan sisteme de son verecektir. Emperyalist savaşların kaçınılmazlığı, emperyalizmin ömrüne bağlıdır. Onun ömrüne süre biçecek olanlar ise emekçi sınıflardır.

ABD emperyalizminin günümüzdeki saldırı azgınlığı, sadece diğer emperyalistlerin görece zayıflığından değil, emek cephesinin direniş gücünün kendini gösterememesinden de kaynaklanmaktadır. Çoğu, Maoistlerin önderliğinde olmak üzere, kurtuluş hareketlerinin iktidar yolunu kısalttığı ülke sayısının azlığı; bir dizi ülkede komünistlerin ve devrimci güçlerin mücadele ve direniş sürecinin ciddi bir alternatif yaratamaması; “küreselleşme karşıtlığı” eksenindeki protesto, eylemlilik, örgütlenme zincirinin politikleşme aşamasına ulaşmamış olması, karşı-devrimin saltanatına yönelik potansiyel tehditten öte bir barikat kurulamamasına yol açmaktadır. Oysa emperyalizm, sömürü ve baskıyı arttırıp zulmün çapını ve dozunu genişletmek suretiyle sınıfsal çelişkiyi derinleştirerek, dünyadaki bozkırlık alanları sürekli genişletmektedir.

Uzun soluklu ve dirençli bir barikat, sermayenin egemenliği ve kitleleri örgütme mekanizma-

sının saldırılarına karşı koyarak mücadelenin iktidar hedefli sıçrama yaratmasının zeminini oluşturacaktır. Bu barikatın yaratılması, emekçilerin kendi güçlerini idrak etmesi yolunda sarsıcı bir adım olmakla gerçek manada kurtuluşa giden yolu aydınlatacaktır.

Dünya çapında bir yönelim, saldırı ve tehdidin tek tek ülkeler özelinde göğüslenmesiyle beraber, uluslararası çapta eş zamanlı kampanyaların örgütlenmesi, bunların daha sarsıcı seri eylemler dizisine dönüştürülmesi öncelikli görev haline gelmiştir.

Bu yolda, eldeki şartların elverişliliği zemininde, emperyalizm için ciddi bir tehdidin “politik aktör sokak” olduğu gerçeğinin üzerinde yükselen bir eylem pratiği felsefesini geliştirmek durumundayız. “Sokak”, sistemin reddi, isyanın ve direnişin yatağıdır. Bununla beraber, ezilenlerin güçlerini birleştiren ve kaynaştıran bir pota işlevi görmektedir.

Emperyalizmin savaş kıskırtıcılığı ve saldırganlığına karşı gelişen potansiyeli, siyasal ve ekonomik teröre yönelik bir zeminde harmanlayarak örgütlemek, güçlü ve elverişli bir mücadele ve direniş mevzisi yaratacak, bunun içinde komünist bilincin tohumları daha iyi yeşertilebilecektir. 21. yüzyılın ayaklanmalar, isyanlar ve devrimlerle şekillenecek sürecinin kıvılcımı bu hesaplaşmayla çakılacaktır.

Kıbrıs'ta Denктаş karşıtı hareketler ve Annan planı

Kıbrıs'ta gerçek çözüm ancak Ada halklarının özgür iradeleri ile kendi kararlarını belirlemelerinde yatmaktadır.

Uzun bir süredir Kofi Annan’ın ortaya attığı “Annan planı” tartışmaları ile gündemde olan Kıbrıs sorunu özellikle Kuzey Kıbrıs’ta başlayan AB yanlı ve Denктаş karşıtı protesto gösterileri ile yeni bir boyuta ulaştı. Kuzey Kıbrıs’ta emekçilerden, gençlere binlerce insan protesto gösterileri ile taleplerini Denктаş’a ve Türkiye’ye duyurmaya çalışıyor. İlk olarak Kasım 2000’de geniş katılımı başlayan bu mitingler 26 Aralık 2002 tarihinde yapılan genel grev ile neredeyse hayatı durduracak dereceye geldi. Ancak Kuzey Kıbrıslı Türklerin bu protestolarına rağmen KKTC lideri Rauf Denктаş’ın Annan planına yönelik olumsuz yanıt-

ları devam ediyor. “50 bin insanımızı yeniden göçmen yapacak, içimize 60 bin Rum yerleştirecek ve bizi idari açıdan kısa zamanda imtiyazlı azınlık kılacak olan bu anlaşma kabul edilemez” yanıtı sokaktaki halkın istemi ile taban tabana zıt. Bu noktadan bakıldığında halkın büyük bir kesimi Denктаş karşıtı iken Denктаş’ın en büyük savunucularını ise milliyetçi Kıbrıslı Türkler ve Annan planı kabul edildiğinde Türkiye’ye dönmeleri gereken kitle ile Türkiye’den giderek Kıbrıs’a yerleşenler oluşturuyor.

Muhalefet eden bu geniş kesimin tepkisi bizim için oldukça anlamlıdır. Bu geniş kitlenin Denктаş’a ve Türkiye’ye olan

tepkisinin sokaklara taşmasıdır. İlk bakışta Annan planı Kuzey Kıbrıslı Türkler için oldukça avantajlı bir öneri gibi görülebilir. Uluslararası düzeyde yalnızlaştırılmış, Türkiye’nin uzantısı olarak görülmüş, hem Denктаş ve hem de Türkiye baskısı altında bunalmış halk için bu emperyalist plan adeta bir hediye, bir fırsatlar kapısı gibi algılanmaktadır. Ve Denктаş’ın Annan planı karşısındaki inkarcı tutumu halk için bardağı taşıran son damla olmuştur. Bu noktada AB emperyalizminin henüz kitlelerin gözündeki teşhir olmamış durumu da karşımıza çıkmaktadır. Tüm protesto gösterilerinde en öne çıkan taleplerden birisi de AB üyeliğinin sağlanmasıdır. Şu an AB’ye girişin önündeki

engel olarak da Denктаş öne çıkmaktadır.

Özce denilebilir ki halk yıllardır yaşanan bölünmüşlüğüyle, yıkıma karşı emperyalistlerin çıkarları icabı ortaya attıkları planı tercih eder duruma gelmiştir. Mitinglerde atılan “bu memleket bizim” sloganı bir anlamı ile Kıbrıslı Türklerin Türkiye Cumhuriyeti kimliğinden koparak daha Kıbrıslılaşması anlamına gelmektedir. Rum kesimi açısından bakıldığında AB üyeliği daha garanti gibi dursa da buradaki asıl amaç AB’nin çıkarlarından öte bir anlam taşımamaktadır. Annan planı dahilinde adadaki bölünmüşlüğü giderilmesi iki taraf halkı açısından ilk bakışta hoş gibi görünse de uzun vade-

de emperyalizmin çıkarlarını hayata geçirmenin adımlarıdır. Sorun ne tek başına Denктаş’ın istifa etmesi ne de AB’ye girişle halledilemeyecektir. Kıbrıs’ta gerçek çözüm ancak ada halklarının özgür iradeleri ile kendi kararlarını belirlemelerinde yatmaktadır. Adadaki Türk ve Rum halklarının emperyalizmin ve söz konusu emperyalist planın gerçek yüzünü fark ederek anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmelerinde yatmaktadır. Ne AB’nin refah getireceği ne de Denктаş’ın “içimize 60 bin Rum girecek” milliyetçi açıklamaları gerçekleri yansıtmaktadır.

Gerçekler ada halklarının kendi iradeleri ile aldıkları kararlardır.

Metin Göktepe mezarı başında anıldı

5 Ocak 2003 tarihinde Metin Göktepe'nin mezarı başında toplanan gazeteci arkadaşları ve dostları Onu ve mücadelesini anlattılar.

Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe katledilişinin 7. yılında mezarı başında anıldı.

8 Ocak 1996 tarihinde Ümraniye Hapishanesi'nde katledilen tutsakların Alibeyköy'de yapılacak cenaze törenini izlemek amacıyla orada bulunan, polislerin cenazeye saldırması sonucu kitle ile birlikte gözaltına alınarak Eyüp Kapalı Spor Salonu'na götürülen Evrensel Muhabiri Metin Göktepe, polisler tarafından gözaltında dövülerek katledilmişti. Ardından da spor salonunun yakınlarındaki boş bir araziye atılmıştı. Polis ise Metin Göktepe'nin serbest bırakıldıktan sonra gittiği çay bahçesinde fenalaşarak öldüğünü iddia etti. Ancak onu katletmekle Türkiye'de daha önce işlenen gazeteci cinayetlerinin faillerini de ortaya koymuş

oldu. Türkiye'de cezasız kalan onlarca işkence ölümleri karşısında sessiz kalan devlet, bu defa oluşan kamuoyunun baskısı ile ceza vermek zorunda kaldı. Ancak herşeye rağmen yine de davayı uzatmak için de elinden geleni yaptı. 4 yıl süren ve ilden ile gönderilen dava sonunda sanık polisler Şuayip Mutluer, Saffet Hızarcı, Fedai Korkmaz ve Metin Kürşat 7 yıl 6'şar ay hapis cezasına çarptırıldı.

5 Ocak 2003 tarihinde Metin Göktepe'nin mezarı başında toplanan gazeteci arkadaşları ve dostları Onu ve mücadelesini anlattılar. Duygularını anlatan Metin Göktepe'nin annesi Fadime Göktepe "Metin hiç ölmedi. Metin'in arkadaşları benim için birer Metin. Arkadaşları yanında olsaydı Onu bu kadar kolay öldüremezler-

di. Metin'i öldürenler ölüp ölüp diriliyorlar" dedi.

Anmaya katılan İHD İstanbul Şube Başkanı Kıraz Biçici, Evrensel Gazetesi editörü Tuncay Sayman, EMEP İstanbul İl Başkanı Mehmet Turp, Evrensel Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İhsan Çoralan da söz alarak Metin Göktepe'nin mücadelesini devam ettireceklerini kayıpların da olacağını ama kazananın özgür basın olacağını söylediler. Anmada atılan "İnadına hepimiz birer Metiniz", "Özgür basın susturulamaz" sloganları sürekli polis baskısı ve gözaltı tehlikesi ile karşı karşıya kalan, yayınlarına, filmlerine el konulan, gözaltına alınan, fotoğraf çekmesi engellenen gazeteciler için oldukça anlamlıydı. (İstanbul)

Milliyetçiliğin sol maskeli "militanlarından" saldırı

8 Ocak 2003 tarihinde İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Amfi salonunda Kıbrıs sorunu, savaş ile ilgili bir panel yapıldı. Orgeneral Necati Özgen, Dışişleri Eski Bakanı Şükrü Sina Gürel ve İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu

Perinçek'in panelist olarak katıldığı amfi salonu oldukça kalabalıktı. Hukuk Fakültesi dekanının yönettiği panelde konuşma sırası Doğu Perinçek'e geldiği sırada bir öğrencinin sadece "bir dakika" sözü ile başlayan konuşması,

İstanbul üniversitesi'nde Kıbrıs sorununun tartışıldığı bir panelde Doğu Perinçek'in özel korumaları sol görüşlü öğrencilere saldırdı

anında İşçi Partili kitle tarafından sopalı, tekme tokatlı bir saldırı ile susturulmaya çalışıldı. Olay anında bütün salon şaşkınlığa uğrarken, saldıran kitlenin öğrenci olmaması ve Doğu Perinçek'in özel korumaları olması yine salonda bulunan güvenlik görevlilerinin müdahalesizliği dikkat çekiciydi. Olayda üç öğrenci ciddi darbeler aldı. Bir öğrencinin başına dikiş atılırken, bir öğrencinin kolu çıktı. Diğer öğren-

cilerin ise vücutlarının değişik yerlerinde ezilme ve morluklar oluştu. Önceden hazırlandığı belli olan İşçi Partili kitlenin sol görüşlü öğrencileri tespit ettiği ve salondan çıkarmak için de ellerinden geleni yaptıkları, panel sonrası yapılan açıklamalarda daha bir netleşti. Yaka paça dışarı atılan öğrenciler yaptıkları açıklamada sözde bilim yuvasında bu tarz olayların meydana gelmesine anlam veremediklerini be-

lirterek "okula girenlerin nasıl zihniyete sahip olduklarını birkez daha görmüş olduk" yönlü yorumlar yaptılar.

Anti-emperyalist mücadele adı altında ezen ulus milliyetçiliğinde MHP'den eksik kalmayan İşçi Partililerin bu tutumu asıl provokasyon ortamını kimin yarattığını ve hangi ideoloji doğrultusunda hareket ettiklerini bir kez daha göstermiş oldu.

(İstanbul)

2002 YILINDA

77 KİTAP YARGILANDI

Yayıncılar Birliği'nin 2002 yılı için hazırlamış olduğu "Yayınlama Özgürlüğü Raporu" yıl içinde devletin yayınevlerine yönelik yasakçı zihniyetini ortaya koyuyor. Hatta rapora göre bu yasakların artarak sürdüğü görülen bir gerçek. 2002 yılında 38 yayınevinden 57 yazarın 77 kitabı yargılandı. Yargılanan kitapların en çok olduğu yayınevi Aram Yayınevi. Aram Yayıncılık'tan çıkan 7 kitap toplandı. Bunların arasında Chomsky'nin de kitabı bulunuyor. Aram Yayınevi'nin ardından Çivi Yazıları Yayınları onun ardından da yayınevimiz Umut Yayıncılık geliyor. Türkiye Yayıncılar Birliği Yayınlama Özgürlüğü Komitesi adına Komite Başkanı Ragıp Zarakolu imzası ile açıklanan rapor devletin yasakçı zihniyetini açıktan ortaya seriyor.

Rapora göre yasaklanan kitapların geneli Kürt Sorunu ve diğer azınlıklara ilişkin. Örneğin Ömer Asan'ın "Pontus Kültürü" ve Kemal Yalçın'ın "Emanet Çeyiz" adlı kitapları da yasaklananlar arasında. Söz konusu bu kitapların esas toplatılma gerekçesi olarak da "bölücülük" öne sürülüyor. 2002 yılı içerisinde son olarak toplatılan kitap "Göç, Rumların Anadolu'dan mecburen ayrılışı; 1919-1923" adını taşıyor. (İstanbul)

TKP(ML) KONGRE SONUÇLARINI AÇIKLADI

Yurtdışında yayın yapan Özgür Politika Gazetesi'nin 13 Ocak Pazartesi tarihli sayısında yayınlanan bir habere göre TKP(ML) kongre yaptığını ve adını değiştirdiğini duyurdu. Alınan bilgilere göre 2002 yılının son günlerinde Dersim'de yapılan kongrede alınan bir kararla örgütün adı Maoist Komünist Parti (MKP) olarak, askeri kolu olan TIKKO'nun adı ise Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) olarak değiştirildi.

Bu değişiklikleri kamuoyuna duyurmak için Almanya'nın Wiesbaden kenti yakınlarındaki Etvilla Am Rhein kasabasında bir "uluslararası sempozyum" yapıldı. Sempozyumda konuşan MKP temsilcisi tarihlerinin bir değerlendirmesini yaparak temel sorunlarını önderlik sorunu olarak belirlediklerini söyledi ve "Kaypakka-ya'dan sonra gelen önderlikler Kürt Sorunu, Kemalizm, Türk şovenizmi gibi konularda zaman zaman çizgiden saptı. Kürt ulusunun üzerinde yaşadığı toprakları 'Kürdistan' olarak ifade etmeye bile cesaret edemedi." dedi.

Sendikal örgütlülüğe saldırı Sendikalı işçiler işten atıldı

Kristal-İş Sendikası'nın yetkisine itiraz ederek dava açmış olan Şişecam patronu, şimdiki kadar görülmemiş bir uygu-

kazanıma götürme konusunda hem hazırlıklı hem de fazlaca niyetli olmayan Kristal-İş'in tavrı belirleyici olmuş, tarihi Pa-

bahçe gibi mücadele geleceği olan bir kaleyi düşürmenin güvenini taşıyan patron temsilcileri çeşitli bahanelerle mahkemeyi oyalayarak, kendi açtıkları davanın uzamasını sağladılar. 2003'ün 1 Ocak'ından itibaren sendikaların toplu sözleşme süresi dolduğu ve yetki konusu da mahkemelik olduğu için, işveren sendikası, Kristal-İş'in sendika temsilcilerinin kapatılacağını, işyeri sendika temsilcilerinin ve sendikacıların işyerinde sendikal çalışmalarına, temsilci ve sendikacıların işçilerle görüşmesine, açıklama yapmasına ve sendika yayınlarını dağıtmalarına engel olacağını bildirdi. Şişecam patronu, Kristal-İş gibi zaman zaman sorun çıkarma potansiyeli taşıyan bir sendika yerine kendisiyle tam bir işbirliği içinde olan Çimse-İş Sendikası'nı tercih ediyor. Yeni açtığı fabrikalara aldığı işçileri doğrudan Çimse-İş'e üye yaparak yetkili olmasını sağlıyor. Her ikisi de Türk-İş'e bağlı olan bu sendikalardan Çimse-İş, duruşmalara Şişecam patronunun yanında mü-

dahil olarak katıldı ve işbirlikçi tavrını mahkemede de sürdürdü. Paşabahçe fabrikasının kapatılmasına işçilerin ve sendikaların karşı çıkması nedeniyle patronun öç almak istediğini belirten Kristal-İş yönetimi, yaptığı basın açıklamasında "amaç Kristal-İş üyelerini yıldırma, sözleşmeyi geciktirmek ve işçilerin sendikal tercihlerine müdahale etmektir. Şişecam, 'biz güçlü ve sorumlu sendikalar istiyoruz' diyerek Anayasa ile güvence altına alınmış sendika seçme özgürlüğüne müdahale etme niyetini açıkça ortaya koymuştur" dedi. Sendika ayrıca TBMM, Uluslararası Çalışma Örgütü ve uluslararası sendikal üst kuruluşlara başvurdu.

Sendika yönetimi, üye işçilere hitaben yayınladığı bildiriye de bu badireyi atlatacaklarını söylerken, "şimdi sendikaya daha sıkı sarılma zamanıdır. İşveren sendikasının kararları temsilciliğin kapısını kapatabilir ama gönlümüzün, aklımızın kapılarını kapatamaz" dedi.

Sağlık-İş Sendikası sendikalı oldukları için işten atılan üyeleri ile ilgili 8 Ocak 2003 tarihinde saat 13:00'te kendi binasında bir basın açıklaması yaptı.

Şube başkanı **Halit Kaya** sözlü olarak yaptığı açıklamada "1999 yılından bu yana Turgut Özal Tıp Merkezi'nde sendikalı olarak faaliyet yürütmekteyiz. Son bir haftadır üyelerimize boş borç senetleri imzalatılmak istenmektedir. Senedi imzalamak istemeyen işçiler iş başı yapamamaktadır. **Önceden 950 işçinin çalıştığı yerde bugün 800 işçinin çalışması ve işten atılanların hepsinin sendikamızın üyesi olması dikkat çekicidir**" dedi. Boş senetlerin imzalanmaya çalışılmasının işçilere verilen malzemelerin üzerlerine tapanması gerekçesine bağlandığına dikkat çeken Kaya "asıl amaç sendikasıylaştırmaktır" dedi. Rektörün zaten sendikayı istemediğine de vurgu yapan Kaya, eğer so-

runlar devam ederse üyeleri ile birlikte Ankara'ya yürüyüceklerini belirtti. Basının sorularının yanıtlanmasının ardından açıklama sona erdi. İşten atılan işçilerin konu ile ilgili görüşlerini aldık:

Basri Kanan: Ben hastane idaresinin 31 Aralık tarihinde iş hakkı yenilenmeyen işçilerden biriyim. Daha önce de 2001 yılında sendikaya üye olduğumuz için bölümlerimizden alınıp diğer bölümlere verilmiştik. Mesela ben Genel Cerrahi Servis Sekreteri olarak çalışırken sendikaya üye olduğum için cerrahi personeline verildim. İstifa ettiğim takdirde eski işime geri alınacağım söylendi. Biz rektörün toplantısında konuştuğumuz için kamera ile tespit edilerek işten çıkartıldık.

Sakine Yılmaz: Ben altı yıldır Araştırma Hastanesi'nde hemşire olarak çalışıyordum. Sendikadan istifa etmezsek işten çıkartılacağımız söylendi. Biz istifa etme-

dik. 122 işçi içerisindeyim. Rektör toplantısında belirtmişti. "Biz sendikaya karşıyız, sendikalı işçi çalıştırmayız" demişti. Bizler emeğimizin karşılığını istiyoruz. Onun için mücadele edeceğiz. Rektör elinden geleni ardına koymasın.

Esra Kurt: Dahiliye servisinde çalışıyorum. Bize verilen sözler yerine getirilmiyor. Örneğin toplantı olacak diyorlar ama yapılmıyor. Toplu olarak görüşmelere gittiğimizde ise eylem kabul ediyorlar. "Tek tek veya iki kişi gelin" diyorlar. İki kişi senetleri imzalamıştı. İstedik geri vermediler. Bizim de senet imzalamamızı istediler ama biz imzalamadık. Ve bize "burada babanızın hayrına çalışmıyorsunuz" dediler. Ben istifa etmek istemiyorum. Bize hastaların desteği de çok güzeldi. Hastaneye gittiğimizde hepisi arkamızdaydılar ve bizi destekliyorlardı. (Malatya)

lamayla, sendika temsilcilerini kapadı. Cam İşverenleri Sendikası tarafından Kristal-İş Sendikası'nın işkolu yetkisine karşı açılan davanın sürmesi ve toplu iş sözleşmesinin sona ermesi bahane edilerek sendikal faaliyetlere izin verilmeyeceği açıklandı.

Kristal-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada bu uygulama "sendikal sıkıyönetim" olarak adlandırıldı. Bilindiği gibi Şişecam patronunun, 2002 Temmuz'unda Paşabahçe Fabrikasını kapatması üzerine işçiler, 17 günlük bir direniş gerçekleştirmişlerdi. Böyle bir direniş kararlılıkla

şabahçe fabrikası kapatılmış, işçiler ya erken emekli edilmiş ya da Şişecam'ın başka fabrikalarına gönderilmişti. Bu direniş sürerken, 29 Temmuz'da Şişecam grubunun denetimindeki Cam İşverenleri Sendikası, diğer fabrikalardaki işçileri harekete geçirmede ve mücadelede zaaf gösteren sendikaların toplu sözleşme yetkisine itiraz ederek, dava açtı.

Mevcut yasalara göre bir işçi sendikasının bir işyerinde toplu sözleşmeye yetkili olabilmesi için, işkolundaki tüm işçilerin % 10'unu ve o işyerindeki işçilerin % 51'ini üye yapması gerekiyor. Paşa-

Bilinç

58. HÜKÜMETİN NEMA OYUNU

Özal hükümeti döneminde 1998 yılında çıkarılan bir yasa ve "işçiler, memurlar tasarruf yapamıyor, devlet onun yerine tasarruf yapar" açıklamalarıyla işleyişe sokulan bu yasa; işçileri ve emekçileri daha fazla sömürmenin, soymanın, bir işlevi olarak gündeme getirildi. Zaten "zorunlu" denmesi bile yasanın amacını yeterince açıklamaya yetiyor. Yaklaşık 7 milyon işçi ve kamu emekçisinin maaşlarından yapılan %1'lik kesinti, kesintilerin başka bir yasayla sonlandırıldığı 1999 yılına kadar 11 katrilyonu aşan devasa büyüklüğe ulaştı, yapılan bu kesintiler biraz daha artırılarak işsizlik sigortası fonuna çevrildi. Devlet her alanda, her konuda olduğu gibi zorunlu tasar-

ruf teşvik fonu uygulamasında da zorba faşist karakterini ortaya koydu. Bu paralar bütçe açıklarında, memur maaşlarının ödenmesinde, Susurluk çetelerinin finanse edilmesinde kullanıldı. Geldiğimiz noktada AKP hükümeti bu paraları 2007 yılına kadar taksitlendirecek, ödeme yapacağını açıkladı. Ana paraya uygulanan (nema) faiz gelir oranının %13.5 olması genel faizlerin %70'lerinde seyrettiği süreçte bu yasa işçilerin, kamu emekçilerinin ve örgütleri sendikaların tepkisini çekti. Geçmiş hükümet dönemlerinde sık sık işçi ve emekçiler tarafından gündeme getirilen ödenmesini istedikleri anapara kukla hükümetler tarafından "kaynak yok" gerekçesiyle ödenmiyordu. Hükümetin bu

cüreti; işçi sınıfının dağınıklığı, örgütsüzlüğü ve işbirlikçileri sendikal bürokrasiden aldığı bir gerçektir. Bu organik işbirliğinin somut, üst işbirlikçi örgütü Ekonomik Sosyal Konsey (ESK)'dir. Ekonomik Sosyal Konsey esasta Emekçilere Saldırı Konseyidir. Hükümetin nemalar konusundaki hedefi en alt düzeyde faizle tutmasına rağmen 11 katrilyonu aşan birikmiş alacaklarını sahiplerine, halkımızın deyimiyle "gaz tuz parası" olarak 2007'ye kadar ödeyeceğini açıklamış bulunuyor. Burada iki nokta önemlidir. Birincisi; hükümet, en iyimser tahminle 2005 yılına kadar varlığını sürdürebilir. Ki (bu süreci ve tarihi kendileri de pekala bilmelerine rağmen) 2007 tarihinin belirlenmesindeki niyeti işçi alacaklarını oldu bittiye getirip üzerine yatmaktadır. Ve söylenen tarihte kendilerinin olmayacağı gerçeğinden hareketle sorumluluktan kurtulmayı hedefliyorlar.

Sendikal çevreyi de sürecin ortağı yapmak AKP hükümetinin hedefidir. Bu noktada ortaya sendikalar tarafından konan tepkiler ve talepler sonuç almaktan çok taban tepkisini törpülemeye, yumuşatmaya yönelik yumuşak, etkisiz "yaptık olmadı" dedirtecek cinstendir. Halbuki sembolik protokol düzeyindeki basın açıklamaları, bakan ziyaretleri, kapalı kapılar ardında yapılan ESK toplantıları yerine sonuç alıcı, sarsıcı, koparıcı etkin iş bırakma dahil caydırıcı bir eylem planı rahatlıkla alacaklarının 1 yılda tamamen ödenmesini sağlayabilir. Bu göstermelik eylemsellik sonu kuvvetle muhtemel bir ağızdan savaş da gerekçe gösterilerek "memleketin yüksek menfaatleri" uğruna işçi ve emekçilerin alacakları patrona devletine peşkeş çekilecektir. İkincisi; işçiler alacakları için hukuksal mücadele başlatmalarına karşın hükümetin tavrına ilişkindir. İşçiler ala-

caıkları için mahkemelere dava açmaktadır, böylece devlet tarafından gasp edilen alacaklarını mahkeme kanalıyla alma yoluna girmektedirler. Hükümet ise yaptığı açıklamada ertelenen alacakların mahkeme kararı olsa dahi ödenmeyeceğini ilan etmektedir. Böylece AKP hükümeti "mazlumların, ezilenlerin, fakir fukaranın sesiyiz, yanındayız" açıklamalarının tersine 'IMF'nin programına bağlıyız" açıklamalarıyla sermayenin hizmetinde olduğunu ilan etmekte, işçi, emekçi alacakları konusunda da düşmanca tavrını ortaya koymaktadır. Bu kısa pratik süreç göstermiştir ki uygulanan devlet politikasıdır. Hangi parti gelirse gelsin emperyalizmin ve hakim sınıfların çıkarları için halk düşmanı politikalar eksiksiz sürdürülecektir. Ve tarih binlerce kez gösterdiği gibi çözüm ve kurtuluş emekçi halkın kahredici örgütlü gücündedir.

Köylü devletten umudu kesti

Türkiye'de sera üretiminin yaygın olduğu illerden biri olan Tarsus ve çevresindeki köylerde seracılık ve sera üreticilerinin sorunları üzerine köylülerle kısa bir söyleşi yaptık.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Haydar Çınar. 6-7 yıldır çiftçilik yapıyorum. Tarsus'a bağlı Atalar köyünde yaşıyorum.

- Seracılıkta kullanılan gübre, naylon, ilaç, tohum, mazot gibi girdi ürünlerini nasıl temin ediyorsunuz?

Bu ihtiyaçlarımızı kooperatiflerden veya bankadan çekilen krediler ile alabiliyoruz. Aslında bu söylediğim koşullar, ekonomik seviyesi güçlü olan çiftçiler için geçerli. Bizim gibi ekonomik seviyesi düşük olan çiftçiler ise tefeciden para alarak seracılığı sürdürüyor.

- Seracılığın size maliyeti ne kadar oluyor?

Sadece naylon için senede en az çiftçinin cebinde 2-3 milyar olması gerekir. Nedeni ise naylonun kilosu 2.5-3 milyondur. Bir sera için ise 10 kilo naylon gerekli. Yani sera için 50-60 metre naylon gerekiyor. Bu da 2-3 milyarı bulur. Tohum ve gübrenin ise her sene alınması gerekiyor. Daha önceki senelerde aldığımız tohumlar ve gübreler

arttığında bir sonraki yıl kullanıyorduk. Ancak yeni çıkanları arttığında bir dahaki sene kullanamıyoruz. Bu yüzden de her sene yeni tohum ve gübre alıyoruz. Bunların fiyatları ise her sene diğer seneye oranla iki üç kat artıyor.

- Peki köylüler bu kadar yüksek maliyeti nasıl karşılıyorlar?

Çiftçi sürekli borçlu oluyor. Tohumu alıyor, malzemeyi alıyor borçlanıyor. Tarlaya yatırıyor ve krizden kaynaklı gelen çok az kârı borca dağıtıyor. Yani kendi geçimini sağlayacak kadar kâr bile yapamıyor.

- Devletten kredi alıyor musunuz?

Ben devletten kredi almıyorum. Kredi almak için tapu ve kişinin arazisi olmalı. Kredinin faizi de çok yüksek, tefeciden pek bir farkı yok

- Gübrede sübvansiyonların kaldırılması sizi nasıl etkiledi?

Uygulanan bu vergiyi ben ve benim gibi birçok çiftçi kullanamıyor. Kullanılanlar da bundan faydalanabilmek için bazı işlemler yapıyorlar. Muhtardan, Ziraat Odası'ndan bazı belgeler alıyorlar. Bunun için de 30-40 milyon masraf gidiyor. Mesela şimdi dönümü başına 13-14 milyon para veriyorlar. Zaten bu

paranın yarısı masraflara gidiyor.

- Üretilen ürünü değerinden fazlasına satabiliyor musunuz?

Ülkemizde yaşanan ekonomik krizden kaynaklı hemen hemen 5 senedir aynı fiyattan satıyoruz. Her yıl maliyetinin arttığı, mazot fiyatlarına zam geldiği halde biz ürünlerimizi aynı fiyattan satıyoruz.

- Bu kazancın ne kadarını vergi, komisyon gibi diğer giderlere veriyorsunuz?

Son süreçte komisyoncular da komisyonculuk yapmayı, tefeciliğe başladılar. Önceden komisyoncular tarafından %24'ü kesiliyordu. Şimdi para alıyorsunuz, o parayı faizi ile ödüyorsunuz. % 6,7 faizi ve % 15 komisyon alıyor. Çiftçinin kaldıramayacağı bir oran bu.

- Seracılık teknolojisi gelişmiş mi sizce?

Bizim buradaki seracılık yöntemi en ilkel yöntemdir. Çok az yüksek seramız var. Yüksek sera tamamı ile naylon ve gene insan gücü ile yapıyor, makineleşme yok.

- Seracılık doğa olayına duyarlı, buna karşı nasıl tedbir alıyorsunuz?

Halk dilinde buna tamamıyla "işimiz Allah'a kaldı" denir. Bizim yapacağımız tek şey iyi kapatmak, başka yapabileceği-

✓ *Yani artık devletten artık hiçbir talebimiz olamaz. Çünkü artık neyin ne olduğunu ben değil, bütün çiftçiler anlamış durumda. Her şeyin gidişatının kötü olduğunun, artık ne yapılırsa yapılsın çiftçinin kurtarılamayacağı farkındayız. Yani orta çiftçiler yoksul çiftçiler yok olmaya doğru gidiyor.*

miz bir şey yok.

- Herhangi bir sosyal güvenceniz var mı?

Hayır hiçbir güvencemiz yok. Yani tarım sigortası gibi bir şeyler çıkacak deniyordu. Ama hiçbir gelişme yok.

- Düzenli çalışma koşullarınız var mı?

Doğa olaylarından dolayı hemen hemen düzensiz bir çalışma ortamımız var. Ama yine de her gün

arası olacak. Devlet buraları da özelleştirdiği için Sahil Sulama bu ücreti alıyor. Ve bunların haricinde artezyenlerden de para kesilmeye başlandı. Bir de eğer sulama yapılmadığı takdirde mesela buğday ekiyorsun buğday sulanmaz, bundan da kurutma parası alıyoruz. Atık su ücreti gibi bir şey bu. Tabii bundan sulama ücreti kadar değil, dönüm

fı daha da büyütüyor. Bizim gibi küçük çiftçi ölüyor zaten. Yapacak hiçbir şey yok. Olanığımız kalmıyor.

- Bu kadar sorun karşısında tarımın tasfiye sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu konuda devletten istediğiniz bir şey var mı?

Yani artık devletten artık hiçbir talebimiz olmaz. Çünkü artık neyin

✓ *Daha önceki senelerde aldığımız tohumlar ve gübreler arttığında bir sonraki yıl kullanıyorduk. Ancak yeni çıkanları arttığında bir dahaki sene kullanamıyoruz.*

serayı açıp kapatmak için tarlaya gidiyoruz.

- Seralarda sulama nasıl yapılıyor?

Bizim buralarda ırmaıklardan su kullanıyoruz. Ve geçen sene su ücreti sezonluk dönemin başına 7 milyondur. Bu sene tahminen 10-11 milyon

başına 1-2 milyon alınıyor.

- Devletin tarım üzerinden de şirketleşmeye gittiğini ve tarımı da tekellemeye çalıştığını görüyoruz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bizi daha fazla ezme-

ye çalışıyor. Egemen sını-
ne olduğunu ben değil, bütün çiftçiler anlamış durumda. Her şeyin gidişatının kötü olduğunun, artık ne yapılırsa yapılsın çiftçinin kurtarılamayacağı farkındayız. Yani orta çiftçiler yoksul çiftçiler yok olmaya doğru gidiyor. (Mersin)

Ziraat Odaları "Tarım Raporu" hazırladı

AKP'nin yeni "reformu" olan "sözleşmeli çiftçilik" ile üretim ülkenin gereksinimlerine göre değil, uluslararası tarım tekellerinin çıkarlarına göre yapılarak, tarıma vurulan pranga daha da kalınlaştırılmıştır.

3 Kasım seçimleri sonrası kurulan AKP hükümeti, bir yandan yoksullukla mücadele edeceği, halkın çıkarlarını ön planda tutacağı yönünde açıklamalar yaparken diğer yandan da 57. ve daha önceki hükümetlerin uyguladığı tüm politikaları öz olarak uygulamaya devam etmektedir. Açıklanan "Acil Eylem Planı"yla emekçi halka yönelik saldırılara daha kapsamlı ve planlı olarak devam edeceğini gösteren AKP hükümetinin, bu saldırılardan en bariz olanı tarımın tasfiyesine devam edilmesine yönelik yeni "reformlar"dır. Öyle ki AKP'nin seçimler öncesinde ve sonrasında köy-

lülere verdiği tüm vaatlerinin içi boş çıkmıştır. Tarım sektörünün desteklenmesi, üretimin ve verimliliğin artırılması yönünde hiçbir adım atılmamıştır. Aksine AKP'nin yeni "reformu" olan "sözleşmeli çiftçilik" ile üretim ülkenin gereksinimlerine göre değil, uluslararası tarım tekellerinin çıkarlarına göre yapılarak, tarıma vurulan pranga daha da kalınlaştırılmıştır.

AKP'nin uyguladığı politikalarla ilgili bir rapor hazırlayan Aydın ve ilçelerindeki Ziraat Odası Başkanları hükümet programının başarıya ulaşmasının tarıma yatırımıyla olacağını vurguladılar. Hükümete sunulan

raporda, ülke nüfusunun yaklaşık yarısının kırsal kesimde yaşadığı belirtilerek şöyle devam ediliyor; "tarım sektöründe yaşanacak ekonomik bir çöküşün, çok büyük sorunlar yaratacağı ve tüm diğer sektörleri de ne denli olumsuz etkileyebileceği yadsınmaz bir olgudur." Raporda ayrıca pamuk üretimi üzerinde oynanan oyunlara da dikkat çekilerek, haksız rekabet içine sürüklenen Türkiye köylüsünün pamuk üretiminin artırılmayarak, her yıl 500 bin ton civarında pamuk ithal edildiği, tekstil sektörünün yaklaşık 1.4 milyon ton işleme kapasitesine karşın, üretimin

800-850 bin tonu geçmediği belirtildi. Önümüzdeki yıllarda tekstil sektörünün ABD pamuğuna bağımlı hale geleceğinin de vurgulandığı raporun sonuç bölümünde şu noktalara dikkat çekiliyor;

"Doğrudan Gelir Desteği (DGD) sistemi, üretimi artırıcı değil, kısıtlayıcı ve ülke gerçekliğine aykırı bir sistemdir. Aksi halde ise tarımdan geçimini sağlayan yüzde 45'e yakın bir kesim, şehirlere göç etmek zorunda kalacak ve bu sosyal sorunları beraberinde getirecektir."

Fındık üreticisi bekleyiş içinde

Emperyalizmin kendine bağımlı ülkeler üzerinde uyguladığı politikalar ülkemizde de üreticileri içler acısı bir duruma düşürmüştür. Her seçim döneminde bol keseden atılan vaatler bir türlü yerine getirilmeyerek bu yara daha da büyütülmüştür. Aynı şekilde 3 Kasım seçimleri öncesi iktidara gelebilmek için türlü vaat-

lerde bulunan AKP Genel Başkanı R. Tayyip Erdoğan "iktidara gelirsek fındık fiyatlarını 2 milyona çıkaracağız" demiştir. Bu söz ilk zamanlar üreticilere bir umut gibi gelse de daha sonra yaşananlar fındık üreticisini bir kez daha hüsrana uğratmıştır. Çünkü AKP iktidarı da tıpkı kendinden öncekiler gibi IMF'nin yı-

kım politikalarını uygulamaktadır ve uygulayacaktır da. Bu yıkım politikaları tarımdan sanayiye birçok alana kadar uzanmaktadır.

ÜRETİCİYE DGD ALDATMACASI

AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, fındık üretici-

sinin kayıplarının önlenmesi için uygulanacak yöntemin Doğrudan Gelir Desteği (DGD) olduğunu ileri sürerek "bu problem artık ortadan kalkmıştır" demektedir. Bu sözleri ile fındık üreticisini düşündüğünü göstermeye çalışan Erdoğan'a rağmen gerçekler ortadadır. Konu ile ilgili bir açıklama yapan Samsun Ticaret Borsası (STB) Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Özer; "Fındık hakkında neredeyse 50 yıldır konuşuyoruz. Ama bugüne kadar sektörü kurtaracak bir çözüm üretilemedi" dedi. Fındığın Karadeniz bölgesinde sayıca oldukça fazla bir kitlenin dolaylı ya da dolaysız geçimini sağlayan bir ürün olduğuna değinen Özer "bölgede fındık üreticisinin hali kanayan yaradır" dedi.

Bunun yanı sıra fındık üreticisinin 2002 fındık alım kampanyasından kalan 2 trilyon liralık alacağına FİSKOBİR-LİK tarafından henüz ödenmediği de biliniyor. Fındık ihracatının 18. haftasında bu üründen 341 milyon 463 bin 129 dolar elde edildiği belirtilirken üreticinin borcunun halen ödenmemiş olması devletin "kaynak

yok" yalanını da gözler önüne sermektedir.

FINDIK ÜRETİCİSİ KARARNAMEYİ BEKLİYOR

R.Tayyip Erdoğan'ın "fındık fiyatları en az 2 milyon olmalı" açıklaması ayrıca üreticinin ve tüccarın elinde stok oluşmasına neden oldu. Hükümetin görüştüğü kararnameyi bekleyen üretici ve tüccar fındığını satmıyor ve piyasaya sürmüyor. Edindiğimiz bilgilere göre toplanan fındığın 49 bin tonu üreticinin, 100 bin tonu ise tüccarın elinde bulunuyor. Çıkacak kararname ise sadece tüccarın işine yarayacak, üreticinin yüzünü güldürmeyecek gibi görünüyor.

Ordu Ticaret Borsası Başkanı Necdet Gürsoy fındık sektörünün geleceğinin karanlık olduğunu belirterek ülkeye her yıl 650 milyon ile 1 milyar dolar döviz kazandırdığına da dikkat çekti.

Şimdilerde üreticinin de, tüccarın da gözü, çıkacak kararnamede. (Samsun)

TUTSAKLARIN AÇLIK GREVİ SONA ERDİ

Tutsaklar faşizmin devrimci düşüncelerini ve kimliklerini teslim almaya yönelik uygulanan F tipi tabutluk saldırılarına karşı başlattıkları direnişlerini 10 gün sürdürdüler.

19 Aralık katliam saldırısını protesto etmek ve tecrit işkencesine karşı direniş kararlılığıyla AKP hükümetini uyarmak için DHKP-C, TKP/ML, TİKB, MLKP, KAWA, TDP, THKP/C-HDÖ tutsaklarının 19 Aralık 2002 tarihinde başlattıkları açlık grevi sona erdi. Tutsaklar faşizmin devrimci düşüncelerini ve kimliklerini teslim almaya yönelik uygulanan F tipi tabutluk saldırılarına karşı başlattıkları direnişlerini 10 gün sürdürdüler. Devrimci ve komünist tutsaklar bundan sonra da direnişlerini aynı kararlılıkla çeşitli biçimlerde sürdüreceklerini açıkladılar.

F TİPLERİNDE TECRİT İŞKENCESİ KAÇIRMA VE GÖZALTILARLA SÜRÜYOR

Hiçbir tutsağın can güvenliğinin bulunmadığı F tipi hapisanelerde, şimdi de tutsaklar çeşitli keyfi gerekçelerle tecritte tutuldukları hücrelerinden alınarak kaçırılabilir, gözaltında tutulabiliyor, vb. baskılara maruz kalabiliyor.

18 Aralık 2002 tarihinde **Edirne F tipi** hapisanesinde tutuklu bulunan **Bekir Şimşek** ve **Muhammed Gücum** adlı tutsaklar, hapisane idaresi tarafından "doktor, kontrol için çağırıyor" denile-

rek hapisane revirine götürülmüş ve iki gün "güvenlik" gerekçesiyle alıkonulmuşlardır. Keyfi bir şekilde alıkonulmalarının sebebini öğrenmek isteyen tutsaklara ise cevap olarak gayri ciddi bir tarzda "canımız böyle istedi" denilmiştir.

Yaşanan bu olay üzerine Edirne F tipinde kalan devrimci tutsaklar, kamuoyuna bir açıklama yaparak; tutsakların can güvenliğinin olmadığını ve herşeyin hapisane idaresinin elinde olduğunu belirttiler. "**Her an doktor, savcı, mahkeme vb. denilecek tecritte tutulduğumuz hücrelerden**

alınıp bilmediğimiz bir yere götürülüp sorgulanmamız, işkenceye hatta öldürüp "intihar etti" denilmeye varacak saldırılarla karşı karşıya kalmamız önünde hiçbir engel yoktur. İki arkadaşımızın kaçırılıp, zorla gözaltında tutulma örneği de bu gerçeği ortaya koymaktadır" diyen tutsaklar, bu tür saldırıların önüne geçmenin tek yolunun F tipi hücre ve tecrit politikasına son vermek olduğunu altını bir kez daha çizerek kamuoyuna tecrit işkencesine karşı sürdürülen direnişe destek olmaları yönünde çağrı yaptılar. (İstanbul)

TAYAD'lı ailelerden hükümete çağrı

TAYAD'lı aileler yaptıkları basın açıklaması ile hükümetten tecritin kaldırılmasını istediler.

12 Ocak'ta Sarıgazi, Kartal, Gebze ve Gazi mahallesinden gelen yaklaşık 150 kişilik TAYAD'lı bir grup aile, Çağlayan'daki AKP binası önünde toplanarak 10 dakikalık oturma eylemi yaptı. Üzerinde "Herşey Türkiye İçin" yazılı ve çevik kuvvet polislerinin beklediği AKP binasının önünde oturan tecrit karşıtlarının ellerinde "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**" dövizleri, alınlarında da kızıl bantlar vardı. Yağmur altında ve soğuk bir havada yapılan eylemde TAYAD'lı aileler, 6 haftadır il ve ilçelerdeki AKP binaları önünde toplanarak basın açıklaması yaptıklarını, 11 Ocak'ta Özlem Türk'ün de şehit düştüğünü belirterek, AKP hükümetine "tecrit sorununu çözün" çağrısı yaptılar.

TAYAD'LI AİLELER AKP'DE

TAYAD'lı aileler tecrit ve ölüm orucu sorununu görüşmek için **11 Ocak Cumartesi** günü saat 13:30'da AKP Kocaeli İlçe Başkanlığında toplandılar. 15 kişiden oluşan aile ve Ölüm Orucu gazileri AKP ilçe yöneticilerine tecritin halen sürdüğünü, ölümlerin artarak devam ettiğini ve AKP iktidarı döneminde de insanların yaşamını yitirdiğini söylediler. Aileler AKP'nin seçim öncesi vermiş olduğu vaatleri bir an önce yerine getirmesini istedikler. AKP yöneticileri ise sorunu merkeze aktaracaklarını, bu konuda ellerinden geleni yapacaklarını belirttiler. Görüşmenin ardından dışarıda toplanan yaklaşık 40 kişiden oluşan kitle bir basın açıklaması yaptı. Kitle "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**", "**Tecrit ölümdür, ölümlere son**" vb. sloganların ardından eylemi bitirdi. (İzmir)

Konsolosluk eylemleri sona erdi

Yaklaşık 6 aydır devam eden F tiplerine karşı AB üyesi ülkelerin konsolosluklarına dilekçe verme eylemi sona erdi. 3 Ocak günü Amerikan Konsolosluğu önündeki eski TÜYAP önünde toplanan TAYAD ve TUYAB'lı aileler, Halkevleri 1. Bölge temsilciliği, topladıkları tecrit karşıtı 40 dilekçeyi konsolosluka ilettiler. TAYAD'lı **Fahrettin Kesgin**'in gözaltına alındığı eylem, Kesgin serbest bırakılana kadar devam etti. Tecrit karşıtları yaptıkları açıklamada ABD'nin de F tipi projesinden sorumlu olduğunu belirterek bu eylemlerini bitirdiklerini ancak F tipi hücrelerde tecrit ve izolasyon kalkana kadar mücadelelerini değişik şekillerde devam ettireceklerini belirttiler. (İstanbul)

İHD Ankara Şubesi 2002 yılı hak ihlalleri raporunu açıkladı

2003 yılının ikinci haftasına girdiğimiz şu günlerde, hak ihlalleri, Türkiye'nin her yerinde 2002'de kaldığı yerden yaşanmaya devam ediyor. 11 Ocak 2003 tarihinde Ölüm Orucu'nda şehit düşenlerin sayısı 104'e yükseldi. DHKP-C davasından hapisanede olan Özlem Türk adlı tutuklu kaldırıldığı Ankara Numuune Hastanesi'nde zorla müdahale edilerek şehit düştü.

Öte yandan İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi 2002 yılı Ankara ve civar iller hak ihlalleri raporunu açıkladı. Raporun, elde edilen verilerin gerçek rakamlarına ulaşamadığı, ancak İHD'ye yapılan başvurular ve anlatımlar doğrultusunda hazırlan-

dığı belirtiliyor.

Rapora göre 2002 yılında yaşanan hak ihlalleri bilançosu şöyle;

- Keyfi olarak gözaltına alınanlar: 420 kişi
- Gözaltında işkence ve gayri insani, onur kırıcı muamele görenler: 72 kişi
- Engellenen basın açıklaması, yürüyüş, toplantı vb.: 16
- Hak ve özgürlüklerin kullanımını niteliğindeki kimi eylemleri YÖK tarafından disiplin işlemine konu yapılan öğrenciler: 46 kişi
- Kapatılan dernek, kültür merkezi, basın-yayın kuruluşu vb.: 2
- Adil yargılanma hakkı ihlal edilerek ceza alanlar: 44 kişi
- Muhbirlik teklifine maruz kalanlar: 3 kişi (Ankara)

19 Aralık bir kez daha kınandı

● 29 Aralık 2002 tarihinde Samsun'da çeşitli çevrelerin bir araya gelmesi ile 19 Aralık katliamı bir kez daha protesto edildi. Etkinliğe bir dakikalık saygı duruşu ile başlandı. Ardından katliam sürecine de değinen bir açılış konuşması yapıldı. Açılış konuşmasında egemenlerin iktidarlarını korumak için sürekli katliam-

lara başvurduğu belirtilerek "**ancak her türlü katliamlarına rağmen her zaman yenilen onlar olmuştur**" denildi.

Şiirler ve türkülerle devam eden etkinlik Tohum Kültür Merkezi tarafından hazırlanan "**Su Damlasına Sığdırılan Yaşam**" adlı belgeselin izlenmesi ile son buldu. (Samsun)

Tutsak yakınları açlık grevinde

Devletin tecrit saldırısı çeşitli şekillerde sürerken ve Özlem Türk adlı tutsak Ölüm Orucu'nun 63. şehidi olarak direniş tarihindeki yerini alırken, şehit ve tutsak yakınları, duyarlı kurum ve kişiler de bu politikalar karşısında çeşitli eylemler yapıyorlar.

Emine Palabıyık

Devletin F tipi hapisanelerde devrimci ve komünist tutsaklara yönelik saldırıları devam ederken diğer yandan tutsak

aranıyoruz. Ben utanıyorum bunları söylemeye. Oğlum 8.5 aydır Ölüm Orucunda. Şu an tek kişilik hücrede tutuluyor. Ben sürekli tedirginim. "Ya haftaya gidersem de oğlumu göremezsem" diye. Oğlumun can güvenliği yok. Yanına kimseyi vermiyorlar. Elektrik ve su parası alıyorlar. Haftada bir gün sıcak su veriyorlar. Onu da görüş gününe denk getiriyorlar. 19 Aralık katliamında Ümraniye'de idi. Daha sonra Kandıra F tipine götürüldü. 8. ekipte Ölüm Orucuna başladı. Şu an 251. gününde. Bu hükümet döneminde de 7 tane şehidimiz oldu. Uyku uyuyamıyo-

Feridun Osmanağaoğlu

kaldı. Zorla müdahale işkencesine maruz kaldı. 4 gün boyunca yatağına zincirle bağlandı. Eyleminin 252. gününde tahliye edildi. Dışarda eylemi sürdürdü. Ölüm Orucu'nun 299. gününde şehit düştü.

Kardeşimi kaybettiğimden beri diğer insanların ölmemesi için mücadele etmekteyim. Bunun için de bedenimizi yatırdık. **Devletin her türlü baskı ve katliamına karşı içerdeki insanlar yürekleri ve bilinçleri ile karşılık verdiler.** Biz de tecrit politikası ortadan kaldırılana kadar içerdekilerin mücadelesini destekliyoruz. Bu sorun sadece bizim değil Türkiye'deki tüm ezilen halkların sorunudur. Biz bu sorunu çözeceğimize inanıyoruz.

ANTEP'TE DE TUTSAK YAKINLARI AÇLIK GREVİNDE

Antep Kapalı Hapishanesi'nin F tipine çevrilmesi ve son zamanlarda artan baskılar nedeniyle Antep'te de tutsak yakınları açlık grevi başlattı. Alman bilgiye göre çocuklarına giyecek, yiyecek vb. eşyalar idare tarafından içeri sokulmuyor. Hücrelere geçişle birlikte çocuklarına ve kendilerine yönelik baskıların sürekli arttığını belirten 10 tutsak yakını, 2 Ocak 2003 tarihinde DEHAP Antep İl Örgütünde açlık grevi başlattı. (İstanbul)

Zorla müdahale işkencesinde Bir şehit daha

Özlem Türk 11 Ocak 2003'te ölüm orucunun 63. şehidi olarak tarihteki yerini aldı. 19-22 Aralık 2000 "Hayata Dönüş" operasyonunu Çanakkale zindanında karşılayan **Özlem Türk** oradan Kütahya hapisanesine sevk edildi. 27 Eylül 2001 tarihinde ölüm orucu 7. ekibinde yer aldı. 12 Ağustos 2002 tarihinde durumunun ağırlaşması üzerine Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı.

Özlem Türk'e Ankara Numune Hastanesi'nde defalarca elleri, ayakları kalıplaştırılarak zorla müdahale edildi.

Türk'ün şehit düşmesinin ardından yazılı bir açıklama yapan TAYAD'lı aile-

ler bu ölümün AKP hükümeti işbaşına geldikten sonra yaşanan 7. ölüm olduğunu belirterek "AKP hükümeti, bu ölümlerin sorumluluğunu kaldıramaz, kaybedecek zaman yoktur. Derhal F tiplerindeki tecrit kaldırılmalıdır. Tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun" dediler.

yakınları, duyarlı kurum ve kişiler de basın açıklamaları, ziyaretler, açlık grevi vb. eylemlerle tecrit karşıtı mücadeleyi geliştirmeye çalışıyorlar. Bu amaçla TAYAD'lı ailelerden **Emine Palabıyık** ve **Feridun Osmanağaoğlu** 5 Ocak 2003 tarihinden itibaren açlık grevi başlattılar. Şu an açlık grevinde bulunan aileler ile kısa bir söyleşi yaptık:

Emine Palabıyık: 48 yaşındayım. Oğlum 5 senedir hapis hanede. Yakalandığında henüz 15 yaşında idi. 12.5 yılla yargılanıyor. Oğlumun görüşüne gittiğimde onur kırıcı bir şekilde

rum. Telefonu açamıyorum ölüm haberi gelecek diye. Onca insan şehit düştü. Yeter artık diyoruz. **İçerde çok tanıdığım var. Hepsi benim çocuğum.** Onları yok edemezler. Onları yok etmek için beyinlerini, yüreklerini yok etmeleri gerekir. Biz her zaman onların yanındayız.

Feridun Osmanağaoğlu: Osman Osmanağaoğlu'nun abisiyim. Osman 12 Eylül'le birlikte 7.5 sene yattı. Tahliye olduktan 3 sene sonra tekrar yakalandı. Ölüm Orucu'nun ilk ekibindeydi. Kandıra F tipinden hastaneye kaldırıldı. 4.5 ay hastanede

Tutuklu yakınlarından açıklama

● Tutuklu yakınları Bayrampaşa Hapishanesinde bulunan tutukluların haklarının ihlal edildiğini ve insan onurunu zedeleyici hareketlerde bulunulduğunu belirttiler.

Konu ile ilgili İHD İstanbul Şubesinde 9 Ocak 2003 günü bir basın açıklaması yapan tutuklu ailelerinin açıklamasına İHD'liler de destek verdi. Basın açıklamasında metni tutuklu yakını **Zülküf Doğan** okudu. Doğan açıklamada baskıların sadece F tipi hapisanelerde olmadığını ayrıca diğer hapisanelerde de devam ettiğini belirterek herkesi duyarlı olmaya çağırdı. Bunların yanı sıra sorunları iletmek istedikleri yetkili makamlar tarafından da oyalandıklarını belirten Doğan sorunların bir an önce giderilmesi çağrısı yaptı. (İstanbul)

"Cezaevi çalışma grubu"ndan rapor

● İHD İzmir Şubesi **Cezaevi Çalışma Grubu** 2002 yılında hapisanelerde yaşanan sorunlarla ilgili bir rapor hazırladı.

Hazırlanan rapor İHD İzmir Şubesi'nde 10 Ocak 2003 tarihinde saat 12:30'da basına ve kamuoyuna sunuldu.

Okunan açıklamada Ölüm Oruçlarında birçok kişinin hayatını kaybettiği ve onlarcasının sakat kaldığı, hak ihlallerinin daha da yoğunlaşarak sürdüğü, ailelerin ve avukatların görüş günlerinde onur kırıcı davranışlara maruz kaldıkları

vurgulanarak tecrit ve izolasyonun halen sürdüğü ve buna bağlı olarak mahkumların psikolojik sorunlar yaşadığını, kendilerine dahi yabancılaşma çektiklerinin altı çizildi. Ayrıca raporda **ÇHD**, **Mazlum-Der** ve **TAYAD**'ın da hapisaneler ile ilgili çalışmalarına yer verildi. (İzmir)

Kürt halkı tecritin kaldırılmasını istiyor

Abdullah Öcalan'a uygulanan tecritin kaldırılması için ülkenin birçok yerinde protesto eylemleri yapılıyor.

KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit uygulamasına karşı ülkenin çeşitli yerlerinden tepkiler yükselmeye devam ediyor.

31 Aralık 2002 tarihinde **Mar-din**'in Kızıltepe ilçesinde kendilerine "**Ferhat Kurtay'ın Fedailerini**" adını veren bir grup genç, İpek Sanayi ve Bahçelievler mahallelerinde Öcalan'a destek amacıyla bir eylem yaptı. Elektrik trafolarındaki şalterleri indirerek, bir süre elektrikleri kesen grup, daha sonra bildiri dağıttı. Kendilerine "**İzmir Serhıldan Gençliği**" adını veren bir diğer grup ise **İzmir**'in Konak ilçesine bağlı Agora ve İkiçeşmelik mahallelerinde yolu bir süre trafiğe kapatarak "**Be Serok Jiyan nabe**", "**Disa disa serhıldan Seroke me Öcalan**" sloganlarını attı.

Osmaniye'nin Mimar Sinan, Karaboyunlu, Rauf Bey, Baş Mahalle, Selimiye ve Yunus Emre mahallelerinde saat 20:00'de 5 dakikalık ışık söndürme eylemi yapan "**Osmaniye Özgürlük İnişiyatifi**" tecritin kaldırılmasını istedi.

3 Ocak 2003 tarihinde **Aydın**'in Söke ilçesine bağlı Sazlıköy beldesinde kendilerine "**Apocu Gençlik**" adını veren bir grup da Aydın-İzmir yolunu trafiğe kapattı. "**PKK'ye selam KADEK'le devam**" yazılı pankart açan grup yolu ateşe vererek slogan attı.

Yine 3 Ocak 2003'te **Diyarbakır**'ın Bağlar semtinde kendilerine "**Amed Barış Savaşçıları**" adını veren bir grup genç, Fatih caddesini molotof kokteyli atarak trafiğe kapattı. **Adana**'nın Yüreğir ilçesinde de "**Apocu Halk İnişiyatifi**" adında bir grup KADEK bayrağı açtı.

9 Ocak 2003 tarihinde **Van**'da öğrenciler tarafından 7 ayrı lisede tecritin kaldırılmasına yönelik bil-

Öcalan'a uygulanan tecrit uygulamasına karşı HADEP gençliği de yaptıkları eylemle tepkisini dile getirdiler.

diri dağıtıldı. **Siirt**'in Çakmak, Ulus, Conkbayırı ve Dumlupınar; **Diyarbakır**'ın Koşuyolu caddesinde; **Mersin**'in Çilek ve Karaduvar mahallelerinde Öcalan'a özgürlük istemiyle eylemler yapıldı.

4 Ocak 2003 tarihinde İHD **İstanbul** şubesinde Abdullah Öcalan'ın avukatı **Hatice Korkut** ve kardeşi **Mehmet Öcalan** tarafından Öcalan'a yönelik tecriti protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması yapıldı. İHD İstanbul şube başkanı **Kiraz Biçici**'nin de katıldığı açıklamada devletin Öcalan'a yönelik bir çürütme politikası uyguladığı belirtilerek tecrit politikasının terkedilmesi gerektiğinin altı çizildi. Kiraz Biçici tecrit politikasının hapishanelerde devam ettiğini ve buna karşı ölüm oruçlarının da halen sürdüğünü belirtti. Öcalan'ın avukatı **Hatice Korkut** ise 18 Eylül 2002 tarihinden itibaren Öcalan ile görüşemediklerini, sürekli olarak hava muhalefetinin gerekçe

gösterildiğini anlattı. AİHM'ne de başvurduklarını belirten Korkut ve kil müvekkil görüşmelerinin yasal bir hak olarak aksatılmaması gerektiğini belirterek gerek ulusal gerek uluslararası mevzuatta güvence altına alınmış savunma hakkının bu şekilde engellenmesinin kabul edilemez olduğunu vurguladı.

Öcalan'ın iletişim hakkının sağlanmasını isteyen kardeşi **Mehmet Öcalan** ise "**dört aydır Urfa'dan buraya geliyoruz. Aylardır buradayız**" diyerek yaşadıkları sorunları dile getirdi. Mehmet Öcalan ayrıca yasaların Türkiye'de yaşayan herkes için geçerli olduğunu belirterek yetkili mercilerden kendilerine bir açıklama yapılmadığına vurgu yaptı.

12 Ocak 2003 tarihinde Beyoğlu **İstiklal** caddesinde biraraya gelen yüzlerce kişi Irak savaşını ve Öcalan'a yönelik tecriti protesto etti. HADEP İstanbul İl Gençlik Kolları'nın düzenlediği eylemde "Biji

kendi eliyle teşhir etmektedir.

Daha önce de Bolu'da duyduğumuz bu tür olayların son örneği Tunceli'de yaşandı. Bolu'da ilkököl öğrencilerine çatışmalarda öldürülen, yaralı yakalanarak işkence edilen gerillaların resimleriyle "**terörle mücadele dersi**" verilmişti. Son olarak da Tunceli'de 7-10 Ocak tarihleri arasında öğrencilere ve öğretmenlere terör konulu konferans

Serok Apo" sloganını attığı iddia edilen bir kişi gözaltına alındı.

İzmir'de de 5 Ocak Pazar günü Tutuklu Aileleri İnişiyatifi tarafından Konak Sümerbank önünde, Öcalan'a yönelik tecriti protesto amaçlı kitlesel bir basın açıklaması düzenlendi. Basın metnini okuyan **Mehmet Yanat**, yaklaşık 20 yıldır Kürt halkının çok acılar çektiğini belirterek, "Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit giderek yoğunlaşmakta ve 2 aydır avukatları ve ailesi ile görüştürülmemektedir. Abdullah Öcalan'ın yaşam koşulları düzeltilmelidir" dedi. Yapılan açıklamanın ardından polisle kitle arasında süren bir gerginlik yaşandı. Daha sonra kitle sloganlarla Konak Meydanı'ndan ayrıldı.

Ayrıca hapishanelerdeki KADEK'li tutsaklar da dönüşümlü açlık grevi yaparak 15 gün aile görüşmelerine çıkmayacaklarını açıkladılar. Yine tutsaklar İmralı'ya sevk için dilekçe verdiler.

Öğrencilerin sinemaya gidecekleri söylenerek konferansa götürüldüleri ve ceset görüntüleri görünce gözlerini kapattıkları kendi anlatımları. Konferansta düzenlenen sinemaya gösterimlerinde çatışmalarda katledilen gerillaların resimleri çocuklara izletildi. İlkokul ve lise öğrencilerine ders adı altında parçalanmış cesetlerin izletilmesi ise özellikle ailelerde tepkilere yol açtı.

BARIŞ ANNELERİ "SAVAŞA HAYIR" DEDİ

● 4 Ocak 2003 tarihinde Galatasaray postanesi önünde biraraya gelen Barış Anneleri "**Irak'ta savaşa Hayır**" diyerek bir protesto eylemi yaptılar.

Barış Anneleri adına basın metnini **Müeyesser Güneş** okudu. Güneş, olası bir saldırıdan sonra bölgede kan ve gözyaşı akacağına dikkat çekerek Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit koşullarının da bir insan hakları ihlali olduğunu belirtti. Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Meclis Başkanlığı, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı ile CHP Genel Başkanlığına soruna duyarlı olma çağırısı yapılarak dilekçelerin gönderilmesinin ardından eylem sona erdi. (**İstanbul**)

ÜMİT CİHAN TARHO ANILDI

● 8 Ocak 2003 tarihinde Ümit Cihan Tarho'nun mezarı başında toplanan kitle önce devrim ve demokrasi şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yaptı. Ardından Ümit Cihan Tarho'nun hayatı ve mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı. Anma sırasında jandarma ve polis yoğun güvenlik önlemi almıştı. Aynı gün Ümit Cihan Tarho'yu anmak için EMEP binasında saat 18:00'de bir basın açıklaması düzenlendi. (**Malatya**)

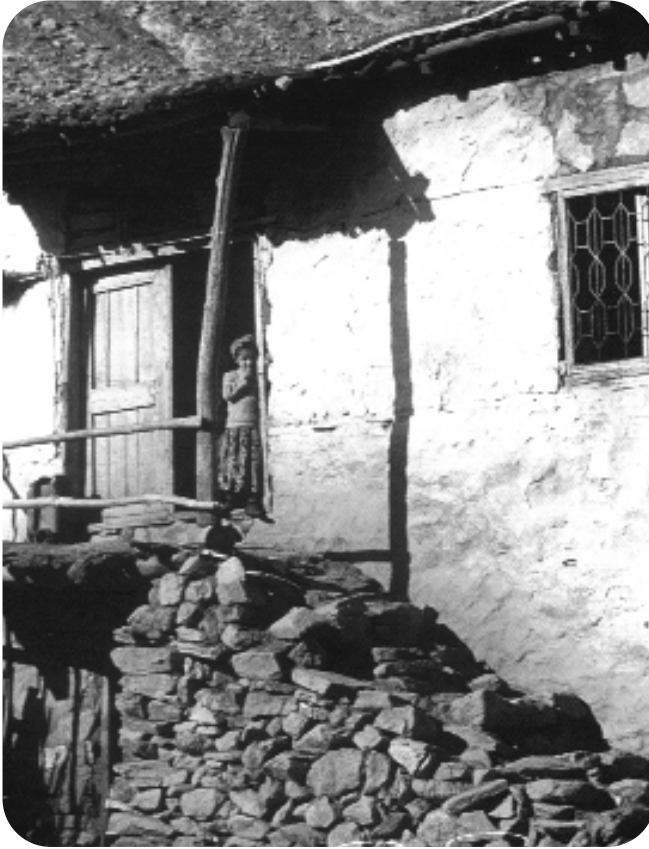
Devletten çocuklara yine terör dersi

● Devlet bir yandan "terörle mücadele" adı altında kendisi terör estirenken bir yandan da "ağaç yaş iken eğilir" deyimine uygun olarak özellikle orta ve lise öğreniminde olan gençlere katlettiği insanların görüntülerini izleterek vahşetini or-

taya seriyor.

Bunda asıl olarak gençlere "**ba-na karşı gelmeyin yoksa sonunuz böyle olur**" mesajını vermeye amaçlıyor. Bu uygulama birçok öğrencide psikolojik sorunlara varan olaylara yol açmakta ve devlet asıl yüzünü

En yoksul bölge Türkiye Kürdistanı

Türkiye'deki sosyo-ekonomik çarpıklık bölgeler arasında uçurum boyutlarında bir eşitsizliği de beraberinde getiriyor. Özellikle batı ile doğu bölgeleri arasındaki sosyal ekonomik fark her geçen gün daha da açılmaktadır. Türkiye'de yoksulluk sıralamasında başı T. Kürdistanı çekerken onu Karadeniz bölgesi izliyor. Devletin özellikle bu bölgelere yönelik yıllardır uyguladığı görmezden gelme tavrı bölgesel eşitsizliğin en büyük nedenidir.

Türkiye Kalkınma Bankası (TKB) Araştırma Müdürlüğü tarafından yapılan araştırma

bu bölgesel eşitsizliği gözler önüne seriyor. Araştırmaya göre, Doğu Anadolu bölgesi Türkiye'nin en az gelişmiş bölgesi durumunda. Bu bölge Türkiye gayri safi yurt içi hasılasının (GSYİH) 2000 yılı itibarıyla yüzde 4.1'ini oluştururken, kişi başına gelir de 1.343 dolar dolayında. T. Kürdistanı illerinde kişi başına gelirin bölge ortalaması altında kalanlar **Muş, Ağrı, Bitlis, Ardahan, Bingöl, Van, Hakkari, Kars, Iğdır**. Bu iller arasında en yoksul il ise Muş. Yoksulluğun çok büyük boyutlara ulaştığı bölgenin birçok ilinin ekonomisi kamu görev-

lilerinin aldıkları maaşlar üzerinden döndüğünü yapılan araştırma ortaya koyuyor.

Bölge ekonomisinde en büyük payı ise tarım sektörü alıyor. 2000 yılında 5 katrilyon 163 trilyon lira olan bölge GSYİH'da tarım sektörünün payı yüzde 27.9 olarak tespit edilirken, bu oran Türkiye GSYİH'sı içinde yüzde 14.1 olan payının iki katı durumunda.

Yine aynı araştırmaya göre 2000 yılı itibarıyla bölgedeki devlet "hizmetlerinin" payı GSYİH'nın yüzde 27.1'ini oluşturuyor. Bu oran Türkiye ortalamasının 3 katı

üzerinde bulunuyor. Ancak bölge halkı bu hizmetlerden hiçbir pay alamamaktadır. Yapılan yatırımlar ise aç bırakılan, katledilen yoksul Kürt emekçi halkını asimile etmek için kullanılmaktadır. Bir yandan barların, yıldızlı otellerin, spor tesislerinin mantar gibi türediği bölgede halk yozlaştırılmaya çalışılırken diğer yandan Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine karşı askeri yatırımlar da tüm hızıyla sürmektedir. Ancak Kürt ulusu her türlü baskıya, zulme, manipülasyon kampanyalarına rağmen teslim alınmamaktadır.

Koruculara "savaşa hazır" olun çağrısı

ABD bir yandan Irak'a saldırı hazırlıklarını devam ettirirken Türkiye'de ise "yeni" hükümet hala "savaşa karşı olduğu imajını" vermeye çalışıyor. İlk olarak BM kararlarını belediklerini söyleyen AKP yetkilileri şimdi de "barışçıl çözümden" yana olduklarını vurgulayarak imajlarını zedelememeye çalışıyorlar. Ancak tüm bunlar bir kenarda dururken bir yandan da saldırının ana üstlerinden olan Türkiye Kürdistan'ı illerinde saldırı için hazırlıklar had safhaya varmış durumda. Son olarak 30 Askeri kamyon İstanbul'dan trenle Diyarbakır'a gönderildi. Kızılay'da, Habur sınır kapısında hazırlıklarını sürdürüyor. Özellikle **Silopi, Diyarbakır ve Mersin**'de yoğunlaşan bu askeri hazırlıklar hükümetin farklı söylemleri olsa da tam bir savaş makinesi olarak örgütlendiğini kanıtıyor. Türkiye İran sınırında bulunan askeri hareketlilik bölge halkını da tedirgin ediyor. Geçtiğimiz hafta içerisinde Nusaybin'den hareket eden malzeme ve asker taşıyan 500 araçlık askeri konvoy Habur sınır kapısına yerleşti. Şırnak valisi Hüseyin Başkaya'nın "olası bir savaş için hazırlandıklarını" açıklaması da hızla devam ettirilen savaş provalarına kanıt. Ancak bu hazırlıklardan kaste-

✓ *Batman'da 600 korucuya gönüllü olarak saldırıda rol almaları halinde 15 bin dolar para önerisi yapıldı. Ancak bazı korucular buna hevesli olduğu gibi, bazıları da bu saldırıda yer almak istemiyor.*

dilen sadece silahlı kuvvetlerin kendisi için yapılanları kapsıyor. Yani bu bölgenin bir savaş durumunda nasıl etkileneceği yönünde halkın sağlığı ve yaşamı için alınan önlemler yok dene-

cek kadar az.

Örneğin bölgede bulunan askeri hastaneler dışında hiçbir hastanede saldırı koşullarına göre bir düzenleme yok.

Bu konudaki diğer bir hazırlık da saldırıda korucuların kullanılmasına ilişkin. Özellikle Van ve Batman'da koruculara savaşa gönüllü katılmaları halinde para teklif ediliyor.

Özellikle 20-25 yaş arasında olan ve özel tim üyesi korucuların tercih edildiği bu görevlendirme devletin zaten önem vermediği insanları kullanma politikasından başka bir anlam taşımıyor. Aynı şekilde Batman'da 600 korucuya gönüllü olarak saldırıda rol almaları halinde 15 bin dolar para önerisi yapıldı. Ancak bazı korucular buna hevesli olduğu gibi, bazıları da bu saldırıda yer almak istemiyor. Örneğin adını vermek istemeyen bir korucu bu talimatın nereden geldiğini bilmediklerini belirterek savaşa katılmak istemediklerini sözlerine ekliyor. Tüm bu hazırlıkların gösterdiği tek gerçek ise Ortadoğu halklarının ardından saldırıda en çok yara alacak olan bölgenin Türkiye Kürdistanı olduğu gerçeğidir.

KORUCU KATLIAMLARI SÜRÜYOR

● Devletin silahlarıyla ve yine devletin desteğiyle katliamlarına devam eden korucular, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde bir otomobili tarayarak bir kişinin ağır yaralanmasına neden oldular. Bir akrabasının cenazesini karşılamak üzere **28 Aralık 2002** tarihinde Herbana köyünden Viranşehir'e doğru yola çıkan, **Esat Sakin** (50) ve **Mehmet Sakin** (60) adlı kardeşleri taşıyan otomobil, Sesik Köyü'nde korucular tarafından tarandı. Olayda Esat Sakin'in ağır yaralandığı ve Antep Özel Sani Hastanesinde tedavi altına alındığı öğrenildi. Saldırıdan yara almadan kurtulan Mehmet Sakin'in ifadeleri doğrultusunda Kırık Jandarma Karakolu Korucubaşı Salih Diken ve adamlarını gözaltına aldı. Bir gün gözaltında kalan korucular, savcılığa bile çıkarılmadan serbest bırakıldı. Olaylarla ilgili açıklama yapan Mehmet Sakin, korucuların hırsızlık, yol kesme ve adam öldürme gibi birçok olaya karıştıklarını belirterek şunları söyledi; "Devletin silahlarıyla intikam alıyorlar. Bir gün tutulup serbest bırakılıyorlar."

KESK'ten nema eylemleri

Savaş harcamalarına trilyonlar ayrılıyor. AKP hükümeti sadece 2003 yılı için borç faizleri için harcadığı 34 milyar dolar için kaynak bulabilmekte. Ancak emekçilerin nema ödemesine gelince 7 milyar doların bulunamadığını söylüyor. AKP hükümeti de önceki hükümetler gibi tercihi IMF'den, sermayeden yana kullandığını göstermektedir

Kamu emekçileri birçok ilde yaptıkları eylemlerle hükümetin nema ödemelerine ilişkin planını teşhir etti.

İSTANBUL

Birikmiş tasarrufların ödenmesi için Çağlayan'daki AKP binası önünde bir açıklama yapan KESK üyeleri hükümetin istifasını ve savaşın durdurulmasını istedikler. Platform adına açıklamayı KESK Merkez Yürütme Kurulu üyesi **Mustafa Avcı** yaptı. Avcı AKP iktidarını eleştirerek kendilerine yapılan %5'lik zammın %10 gibi gösterildiğini, bu şekilde halka yalan söylendiğini belirtti. AKP'yi seçim meydanlarında verdiği sözleri tutmaya çağıran Avcı, nema ödemelerini 5 yıla yayan yasa tasarısının meclise gönderildiğinin de altını çizdi. **Yapılanın emekçilerin alınterine el koyma planından başka birşey olmadığını belirten Avcı hükümetin kendilerini dinlemek zorunda olduğunu da sözlerine ekledi.**

SAMSUN

KESK Samsun şubesi nemaların ödenmesi için hazırlanan programı protesto için, 7 Ocak 2002 tarihinde saat 12:00'de AKP merkez ilçe binası önünde yaklaşık 150 kişinin katılımı ile bir eylem yaptı.

"Zafer direnen emekçinin olacak", "Hükümet şaşırma sabrımızı taşırma" vb. sloganlar atan emekçiler hükümetin verdiği sözleri tutmasını istedikler. KESK Dönem Sözcüsü **Yusuf İnci** burada bir açıklama yaparak, ücretlere yapılan zam konusunda devletin göz boyamaya çalıştığını belirtti. **"Emekçiler olarak hükümeti uyarıyoruz"** diyen İnci'nin ardından eylem sloganlarla sona erdi.

BURSA

Nemalarının gaspedilmesini protesto etmek amacıyla Bursa KESK Şubeler Platformu tarafından bir basın açıklaması yapıldı. 7 Ocak günü AKP önüne gelerek siyah çelenk bırakan emekçiler tepkilerini dile getirdiler.

Hamiş İşcan caddesindeki AKP İl Başkanlığı binasına sloganlar atarak gelen emekçiler buraya siyah çelenk bırakarak alkışlarla hükümeti protesto ettiler. KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Samim Gültekin** basın metnini okudu. Gültekin 3 Kasım seçimleri öncesi AKP'nin binlerce söz verdiğini hatırlatarak, bu sözleri tutması-

nı istedi. Eylemde **"Savaşa değil, emekçiye bütçe", "Tasarruflarımız hemen ödensin", "IMF değil üretkenler yönetsin"** vb. sloganları atıldı.

ANKARA

KESK üyeleri Ankara'da AKP Genel Merkezi önüne gelerek buraya çelenk bıraktılar. Nemalarının peşini bırakmayacaklarını belirten kamu emekçileri **"Kaynak yok demeyin, nemalarımızı hemen ödeyin"** diyerek Hazine Müsteşarlığı önüne gitmek için buradan ayrıldılar.

Müsteşarlık önünde toplanan yaklaşık 500 kişiye hitaben KESK Genel Başkanı **Sami Evren**, Erdoğan'a seçim öncesi verdiği vaatleri hatırlatarak **"Birikmiş olan 11 katrilyon, tüyü bitmemiş yetimin hakkı değil mi? Bu parayı iç ettirmeyeceğiz"** dedi.

MALATYA

KESK Malatya Şubeler Platformu 7 Ocak günü saat 11:30'da AKP önünde bir basın açıklaması düzenledi. KESK üyeleri **"Rantiyeye değil, emekçiye bütçe", "Nemaları aldınız, hortumculara verdiniz"** vb. dövizler açarken, basın

metnini KESK Dönem Sözcüsü ve Tüm Bel-Sen Şube Başkanı **Nurettin Kınık** okudu. Kınık açıklamada **"AKP hükümeti seçim meydanlarında yaptıkları vaatleri iktidara gelince unuttu"** dedi. Açıklama sırasında sık sık **"Yaşasın örgütlü mücadeleimiz", "Sadaka değil toplu sözleşme"** vb. sloganlar atıldı.

MERSİN

7 Ocak 2003 tarihinde KESK Mersin Şubeler Platformu; zorunlu tasarrufların, ücret zamlarının, nemaların ödenmesi için eylem yaptı. Eylem kamu emekçilerinin saat 12.30'da Defterdarlık önünde buluşması ile başladı. AKP Mersin binası önüne doğru **"Zorunlu tasarruflar hemen ödensin", "Savaşa değil emekçiye bütçe", "ABD askeri olmayacağız", "IMF defol bu memleket bizim", "Hak gaspına hayır", "Direne direne kazanacağız"** sloganları eşliğinde yüründü. AKP Mersin Şube binası önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamayı KESK Şubeler Platformu Basın Sözcüsü **Abbas Koluçak** yaptı. Koluçak **"Hükümet yetkilileri bize kaynağın olmadığını iddia ediyor. Sadece batık bankalar için 32 katrilyon harcadı. Savaş harcamalarına trilyonlar ayrılıyor. AKP hükümeti sadece 2003 yılı borç faizleri için harcadığı 34 milyar dolar için kaynak bulabilmekte. Ancak emekçilerin nema ödemesine gelince 7 milyar doların bulunamadığı söyleniyor. AKP hükümeti de önceki hükümetler gibi tercihi IMF'den, sermayeden yana kullandığını göstermektedir"** dedi. Basın açıklaması sloganlar eşliğinde bitti.

Ayrıca Bitlis'te yapılan açıklamaya polis müdahale ettiği ve 15 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

BEDAŞ İŞÇİLERİ İŞ BIRAKTI

● BEDAŞ Gaziosmanpaşa İşletme Müdürlüğü bünyesinde **"Baranlar"** adlı taşeron şirkette çalışan işçiler patronun sözleşmeye uymaması üzerine üç günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Üç gün boyunca çalışmayan işçiler ESM İstanbul şube yöneticilerinin BEDAŞ Genel Müdürü ve Gaziosmanpaşa İşletme Müdürü ile görüşme yapmasının ardından 10 Ocak'ta işbaşı yaptılar. Görüşmelerle ilgili 9 Ocak günü basına bilgi veren ESM İstanbul Şube Başkanı **Gürsel Ümit Sever** taşeron işçilerin yaşadıkları sorunları irdeleyerek bunların çözümü için bir komisyon oluşturacaklarını söyledi. Sorunu en kısa zamanda çözeceklerini belirten Sever, işçilerden işbaşı yapmalarını istedi. Alkışlarla dağılan grup daha geniş konuşmak üzere Baranlar şirketinde oturmaya çağrıldı. Çevredeki işçilerin de tepki gösterdiği bu olay üzerine kadrolu işçiler de taşeron çalışanlara destek verdiklerini açıkladılar. (İstanbul)

İHD İŞ KANUNU YASA TASARISINA HAYIR DEDİ

● 7 Ocak 2003 tarihinde Unkapanı'nda bulunan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müdürlüğü önünde bir araya gelen İHD'liler, iş kanunu yasa tasarısının işçi sınıfı ve tüm emekçilere dayatılacağına değinerek bu uygulamayı protesto ettiler. Tüm Bel-Sen'in de destek verdiği açıklamada tasarı ile esnek çalışmanın yasalaştırıldığı, sendikalaşma ve örgütlenme hakkının işlevsizleştirildiği belirtilerek **"bu yasa tasarısı ile işçiler modern köleler haline getirilmek isteniyor"** denildi. (İstanbul)

BES'TEN HÜKÜMETE UYARI

● 8 Ocak 2003 tarihinde BES Mersin Şubesi'nin yaptığı basın açıklamasını BES Mersin Şube Başkanı **Gürsel Sığınır** okudu. Sığınır açıklamada **"Halk düşmanı politikaları uygulamakta ısrar eden hükümeti uyarıyoruz. Emek düşmanı programlarında ısrar ederlerse bir zamanlar 57. hükümetin korkulu rüyası haline gelen Arjantin'deki genel grevleri, mitingleri, sokak gösterilerini kendilerine hatırlatırız. Emekçilerin başka yolu kalmamıştır"** dedi. (Mersin)

Kürt ulusal sorunu ve güncel görevlerimiz üzerine!-2

PKK/KADEK'in ulusal devrimci zeminden, ulusal reformist zemine kayması bir süreç sorunudur. Bu sürece damgasını vuran özellik burjuva milliyetçiliğidir. KADEK, sosyalizmden etkilenmiş olsa da hiçbir zaman sosyalist bir hareket olmadı. KADEK, sosyalist etkilerin en fazla olduğu dönemde dahi, öz olarak burjuva milliyetçi nitelikliydi. Nitelik olarak böyle olmasına rağmen devrimci bir zemindeydi ve proleter sosyalist hareketin müttefiki sayılırdı. Ulusal hareketi, proleter sosyalist hareketin müttefiki yapan, onun milli zulme tavır alışı, egemen ulus zulmüne karşı silahlı mücadele yürütüşü ve o ölçüde de emperyalizme tavır alışı Kürt ulusunun ulusal demokratik taleplerini dile getirip, bu uğurda mücadele etmesiydi. İşte Proletarya Partisi'nin sahiplenip savunduğu bu muhtevadır.

Kitleler söylenene değil, yapılarına bakar, bedel ödeyenlerin sözlerine değer verir.

BURJUVA MİLLİYETÇİLİĞİNİN TEMEL FELSEFESİ PRAGMATİZMDİR

Bugün ulusal mücadeleyi şahsında somutlaştıran PKK/KADEK hareketinin yönetici kadroları da bu sürecin ürünüdürler. Bu sürecin en somut özelliği sosyalizmin somut başarılarından ötürü ezilen halklar için bir umut taşımasıydı. Özellikle "Ulusların kendi kaderini tayin hakkı" ilkesi ve "haklı savaşların desteklenmesi" politikası sosyalizmin ezilen ulus burjuvazisi için, tutarsız da olsa, savunulmasına neden oluyordu. PKK/KADEK ve diğer Kürt örgütlerini kuran kadrolar da sosyalizmden etkilenmişlerdi. Elbette ki bu sonuca yol açan en önemli neden sosyalizmin o tarihi koşullarda sahip olduğu prestij, ezilen dünya halkları üzerinde yarattığı saygınlıktı. Ve bundan dolayı da tüm ulusal ve küçük burjuva milliyetçi hareketler kendini sosyalist olarak ifade ediyordu. Çün-

kü, pragmatizm burjuva milliyetçiliğinin temel felsefesidir. Ortama ve çıkarlarına göre kabuk değiştirirler, yeri gelince sosyalist, yeri gelince dinci ve yeri gelince dar-milliyetçi çizgiyle sahneye çıkar ve çıkarlarını tüm halkın çıkarlarıymış gibi göstererek kitlelere çağrıda bulunurlar.

Stalin yoldaşın doğru olarak ifade ettiği gibi "ezilen ulusun dört bir yandan sıkıştırılan burjuvazisi elbette harekete geçer. "Kendi halkına" başvurur ve kendi sorunuymuş gibi gösterek avaz avaz 'vatan'a yardıma çağırılmaya başlar. Kendi "yurttaşları" arasında kendisi için... vatan yararına bir ordu toplar. Ve halk çağrılara her zaman kayıtsız kalmaz, onun bayrağı yöresinde toplanır, yukarıdan gelen baskı onu da ezer ve onda da hoşnutsuzluk uyandırır ulusal hareket işte böyle başlar."

PKK/KADEK hareketinin dünü ve bugünü bu bakış açısıyla değerlendirilmelidir. **Hiç kuşkusuz ulusal hareketin bu-**

gün geldiği noktaya esas olarak yön veren, belirleyici olan onun ideolojik şekillenışı ve duruşudur. Ama bu sonucun bu denli hızlı hazırlanmasında sosyalist hareketin bürokrat burjuvazi şahsında aldığı yenilginin de payı vardır. Bu yenilgi yalnız ezilenlerin sosyalizme duyduğu güveni sarsmadı, aynı zamanda proleter enternasyonalist duyguları da zayıflattı. Dar burjuva milliyetçi anlayışların yeniden körüklenmesine yol açtı. Bu gerçekleri görmeliyiz. Ve aynı zamanda ulusal demokratik talepleri sahiplenmede ulusal hareketin bugününü değerlendirmedi hep bu nesnel tabloyu hesaba katmalıyız.

PROLETARYA PARTİSİ 7. KONFERANSI'NDA SORUNU BU BİLİNÇ VE SORUMLULUKLA ELE ALDI

Proletarya Partisi 7. Konferansında ulusal mücadeleyi şahsında somutlaştıran PKK/KADEK'in dünü ve bugününü değerlendirdi, bu değerlendirmeler

lerin sonuçlarını şu ana başlıklar altında özetledi.

1) PKK/KADEK'in ulusal devrimci zeminden, ulusal reformist zemine kayması bir süreç sorunudur. Bu sürece damgasını vuran özellik burjuva milliyetçiliğidir. KADEK, sosyalizmden etkilenmiş olsa da hiçbir zaman sosyalist bir hareket olmadı. KADEK, sosyalist etkilerin en fazla olduğu dönemde dahi, öz olarak burjuva milliyetçi nitelikliydi. Nitelik olarak böyle olmasına rağmen devrimci bir zemindeydi ve proleter sosyalist hareketin müttefiki sayılırdı. Ulusal hareketi, proleter sosyalist hareketin müttefiki yapan, onun milli zulme tavır alışı, egemen ulus zulmüne karşı silahlı mücadele yürütüşü ve o ölçüde de emperyalizme tavır alışı Kürt ulusunun ulusal demokratik taleplerini dile getirip, bu uğurda mücadele etmesiydi. İşte Proletarya Partisi'nin sahiplenip savunduğu bu muhtevadır.

2) Yine, ulusal devrimci bir çizgide, faşist Türk devletine karşı mücadele eden PKK/KADEK, Kürt topraklarında azımsanmayacak derecede bir ulusal uyanışa yol açtı. Türkiye Kürdistanı'nda Kürt halkı ulusal uyanış ve örgütlenmede en üst dereceyi PKK/KADEK pratiği ile yakaladı. Bu pratiğin devrimci yönde geliştirilmesi gerekmektedir.

3) PKK/KADEK hareketine yön veren "İmralı Manifestosu"nun özü, ulusların kendi kaderini tayin hakkının reddidir. İltihakçı ve egemen ulus şovenizmiyle el ele yürümektir. Kürt ulusunun demokratik taleplerinin ulusa ait kültürel bazı kırıntılara indirgenmesidir. Kürt ulusunun milli zulme karşı yürüttüğü haklı ve meşru mücadelesine ilişkin tereddütlerin yaratılması, haklılığının gölgelemeye çalışılması ve teslimiyetin Kürt ulu-

suna dayatılmasıdır.

4) Reformizm, Kürt ulusal sorununun çözümünü sağlayamaz. Faşizm, bu soruna çözüm getirmez, getiremez. Kürt ulusal hareketi "barış" adı altında teslimiyeti dayatıyor. Türk devleti bu "barış" çağrılarını bile yanıtsız bırakıyor. Dayatılan ve istenilen koşulsuz bir teslimiyet. Bunun için Kürt kurumlarının yasal zeminde siyaset yapması dahi engelleniyor. Tüm bu yaklaşımlar önümüzdeki süreçte faşist devletin ne yapmak istediği noktasında da ipuçları vermektedir.

Faşist Türk devletinin T. Kürdistanı'nda yürüttüğü imha, inkar ve baskı siyasetini görmezlikten gelmek, inkar etmeye kalkmak, en ufak kırıntıya olmayan payeler biçmek, sistemi tanımamaktır. Nitekim, hala kimileri, "tarihi adım, adımlardan" söz edip dururken, Türk egemen sınıfları Irak Kürdistanı'ndaki işbirlikçi güçlerin desteğiyle kendine alanlar açmaktadır. Tüm bu hazırlıkların hedefi ve amacı belli. Ortada bu nesnel gerçekler varken, "barış için tarihsel bir adım" vb. subjektif, kitleleri yanıltıcı belirlemelerde bulunmak Kürt halkını faşizme karşı silahsızlandırmaktır. Canlı ve diri olan herşeyi yoketmeyi, düşünsel olarak sistemle bütünleştirmeyi, onun bir parçası haline getirmeyi hedeflemektedir-ki yapılan da budur.

Özet olarak, burjuva milliyetçi reformistler gelinen süreci olumlamaları, sürece büyük payeler biçmeleri, onların ideolojik şekillenışı ve duruşlarının doğal bir sonucudur. Reformistler bugün kendileri için yararlı olan şeyi istiyorlar ve kitleleri de bu kendi istekleri doğrultusunda şekillendirmeye çalışıyorlar. Tüm politikaları, pratik eylemlilikleri bu temel mantık üzerine kuruludur.

PROLETARYA PARTİSİNE DÜŞEN GÖREV VE SORUMLULUKLAR

Herşeyden önce sonuçlardan hareketle ortaya çıkan tabloya "biz demiştik", "tarih bizi haklı çıkardı" vb. temelde yüzeysel, basit yaklaşımlar sergilemek, yaşananlardan hiç ders çıkarmayıp, ileriye yönelik öngörü ve hedeflerden uzaklaşmaktır. Bu durumda, var olanı doğru olarak belirlemek de yetmiyor. Aynı zamanda bu doğru belirlemelere uygun pratik adımlar atmak zorunludur. Ve bu pratikle birlikte eksikliklerimizi ve olumsuzluklarımızı açığa çıkarıp giderme yönünde çaba sarf etmek gerekir. Yine, **ortaya çıkardığımız sonuçlardan hareketle sürece denk düşen taktik politikalar geliştirmeli ve politikalara uygun örgütsel düzenlemeler yapmalıyız.** Ajitasyon/Propaganda araçlarını çok yönlü ve kapsamlı olarak kullanarak komünistlerin meseleye somut yaklaşımını açık ve net olarak halka göstermeliyiz.

Yine bu durumda komünistlerin görevi, yalnızca bu refor-

mist siyaseti deşifre etmek değil, aynı zamanda **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı kayıtsız-şartsız savunmak ve bu uğurda net ve berrak bir mücadele yürütmektir.** Gerçek çözümün halk için demokrasi ve özgürlük mücadelesinden geçtiğini kavratmak, ulusların gönüllü birlikteliğinin ancak bu pratik hatla yaratılacağını tereddütsüzce ortaya koymaktır. Şu açık; **devrimci çözüm ile burjuva çözüm arasındaki farkı, ileri kitlelere anlatma olanağı bugün daha çoktur. Eğer bu olanağı güncel politika ve pratik adımlar temelinde kullanırsak, işte o zaman mesajlarımızın kitlelere ulaşma imkanı daha da artacaktır.**

Baştan beri ifade ettiğimiz gibi, ulusal hareketi güçlü ve etkili kılan, ulusal istemleri radikal ve ısrarlı tarzda hayata geçirme pratiğiydi. Elbette ki komünistler sorunu ulusal değil, sınıfsal zeminde ele alacaklardır. Burada dikkat edilmesi gereken önemli nokta, **sorunu sınıfsal bir perspektifle ele almanın güncel politikalarda**

ezilen ulus ve milliyetlerin demokratik taleplerine sırt dönmek olmadığıdır. Tam tersine sınıf perspektifine uygun olarak Kürt ulusunun demokratik hak ve taleplerini gündemleştirmek ve bu uğurda mücadele etmek, önümüzde duran ertelenemez bir görevdir.

Bir ulusun ulusal demokratik taleplerini görmezlikten gelmek, herşeyin çözümünü Demokratik Halk Devrimi'ne bırakmak stratejimize hizmet

✓ *Reformizm, Kürt ulusal sorununun çözümünü sağlayamaz. Faşizm, bu soruna çözüm getirmez, getiremez. Kürt ulusal hareketi "barış" adı altında teslimiyeti dayatıyor.*

eden reformlar için, mücadeleyi yadsımaktır. Bu reformların ve bunun uğruna mücadelenin kitlelerin düşünüş ve yaşam tarzlarında yarattığı etkiyi, Proletarya Partisi'ne yakınlaştırma gerçeğini görmezlikten gelmektir.

Politikalar nesnel gerçeklikler üzerinden yapılır. Kürt topraklarında bu nesnel duruma uygun olarak bugün dost da, düşman da "özgürlükler", "ulusal kimlik" üzerinde tartışmalar yürütüyor. Ve bu tartışmalarda kimi zaman dost düşman; düşman ise dost olarak gösteriliyor. Yaşanan bu tablo karşısında devrimcilerin, komünistlerin tavrı ne olmalıdır?

Birincisi; PKK/KADEK geri dönülmez bir rotaya girmiştir. PKK/KADEK'in az da olsa girdiği rotadan çıkması için başta yaşadığımız topraklarda olmak üzere, bölgede ve dünyada nispeten güçlü devrimci dalganın yükselmesi gerekir. Böylesi bir dalga PKK/KADEK saflarındaki ulusal demokratik ve devrimci yanı canlı ve diri kılan eğilimleri harekete geçirir, onlara güç ve cesaret verir. **Bu temelde gelişecek bir eğilim, belki mevcut gidişatı durduramaz ama geleceğe yönelik bir direniş odağı olur.** Görünen o ki, yakın süreçte güçlü devrimci dalganın patlayacağına işaretleri henüz yoktur. Bu demektir ki, bu süre böyle yaşanacaktır.

İkincisi; bugün kültürel haklar noktasında yaşanan bu tartışma önümüzdeki süreçte devam edecektir. Bu durumda, Demokratik Halk Devrimi programına uygun olarak, başta ana dilde eğitim olmak üzere, Kürt ulusunun ulusal demokratik taleplerini gündemleştirme ve bu yönlü yazılı ve sözlü A/P yapma göreviyle karşı karşıyayız. Bu görevimizi mutlaka yapmalıyız. Yine bu konuda asgari düzeyde bir hem fikirlik sağlayacağımız devrimci parti ve örgütlerle ortak kampanyalar yürütme politikasından da uzak durmamalıyız. Şu açık ki, **eleştirilerimiz, önerilerimiz ancak böylesi bir pratik içinde anlam kazanır.** Unutmamak gerekir ki kitleler söylenene değil, yapılanı bakar, kitleler bedel ödeyenlerin sözlerine değer verir; kitleler, acılarına ve sevinçlerine ortak olanların arkasından yürür, çağrılarını can kulağıyla dinler ve talimatlarına uyar. Tüm bunları görmek için fazla uzağa gitmeye, kitap sayfalarını karıştırmaya gerek yok. Sadece ve sadece Kürt topraklarında objektif bir gözle irdelemek yeterlidir. **BİTTİ**

PUSULA

Kürt sorununun çözümü

Kemalist cumhuriyet ile bütünleşmekten değil

onu yıkmaktan geçer -2

Hemen şunu belirtmeliyiz ki, ulusal hareketin bir önceki sayımızda ifade ettiğimiz, aktardığımız düşüncelerinde de paylaşımadığımız, hemfikir olmadığımız birçok nokta var. Ama bu makalemizdeki esas amacımız aktardığımız bu farklı noktalar üzerinde polemik yapmak değil. Bu makalemizdeki esas amacımız Proletarya Partisi'nin 7. Konferansının görüşleri ışığında ulusal harekette yaşanan değişimlerin neden ve niçinlerine yanıt aramak ve Proletarya Partisi'nin ulusal sorunun çözümüne ilişkin güncel görevleri üzerinde durmaktır.

Proletarya Partisi'nin 7. Konferansında bir kez daha altı çizildiği gibi ulusal hareketin proleter sosyalist hareketin müttefiki yapan onun milli zulme karşı tavrı, egemen ulus zulmüne karşı silahlı bir savaşın içine girmesi ve yine emperyalizm karşısındaki tutumuyla da devrimci zeminde olması gerçeğidir. Bu gerçek ulusal hareketin, faşist Türk devletine karşı devrimci bir çizgide yürümesini sağladı. Deyim yerindeyse ulusal hareketi, ulusal hareket yapan, Kürt kitleleriyle birleştiren, saygınlığını arttıran bu belirlemeler ve bu belirlemelere uygun özlenen radikal pratiktir. Diğer bir söylemle ulusal istemleri radi-

kal bir tarzda gündemleştiren ısrarlı pratiktir.

Bu pratik, gücünü bir önceki sayıda uzunca aktardığımız teorik görüşlerden alıyordu. Yine, '84 çıkışı da bu anlayışın ürünüdür. Bu anlayıştan uzaklaşmak gerçeklerden tümenden uzaklaşmaktır. Her şey çok açık ve nettir. Ulusal devrimci çizgide ısrar Kürt topraklarında can bedeli bir direniş, Serhildanlara, ulusal uyanışa yol açtı. Ve bugün hala ulusal hareket o zemin üzerinde yaratılan değerlerle, saygınlıkla yürüyor. Değişim adı altında, ulusal hareketin önderliği tarafından İmralı'da formüle edilen görüşlerin reformist düşüncelerin pratik sonuçlarını Kürt halkı hala derinden hissetmiyor. Bunun olumsuz etkilerini Kürt halkı pratik tecrübeleriyle yaşayarak görecektir. Ancak herşeyi de "Kürt halkı yaşayarak görecektir" anlayışıyla ele alamayız. Ne yapmalıyız?

Bilimsel Çözümlemede Pratik Adım Atmakta İsrarlı Olmalıyız

Öncelikle bu teorik keşmekeşliğin içinde, yani düşmanın dost, çözümsüzlüğün çözüm olarak Kürt halkına dayatıldığı böylesi bir ortamda

ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak, bu yönlü propaganda ve ajitasyona ağırlık vermek, gerçek çözümün demokratik halk devrimi ile olacağını ve halkların gönüllü birlikteliğinin ancak böyle bir pratikle yaratılacağı gerçeğinin altını inatla, ısrarla çizmek gerekir.

Şu açık ki, bu net duruşumuz, bu ısrarımız bugünden yarına Kürt kitleleri içinde istediğimiz düzeyde bir etki yaratmayacaktır. Bunun bilincindeyiz ve her partili militan da bu gerçeği kavramalıdır. Hiç kimsenin kendi kendisini kandırmaya, büyük beklentiler içine girmeye hakkı yoktur. Burada önemli olan doğrularımızda daha da derinleşmenin ve özellikle ulusal sorunda, güncel politika yapma, somut gelişmelere göre tavrı belirleme noktasında daha da aktifleşmektir. Ki bu tavrı merkezi kampanyalar şeklinde olabileceği gibi, merkez olarak belirlenen genel anlayışa uygun olarak her alanda, koşullara uygun olarak somutlama sorumluluğumuzun olduğu da açıktır.

Elbette ki bizler soruna ulusal pencereden değil, sınıfsal pencereden bakıyoruz. Kürt topraklarındaki her gelişmeyi sınıfsal bakış açısıyla ele alıp sorgulamak zorundayız. Soruna bu bakış açısı ile yaklaşmak demek, ulusal demokratik taleplere sırtımızı dönmek değildir. Bilakis bu talepleri demokratik devrim stratejisine uygun olarak gündemleştirmek ve bu uğurda aktif olarak mücadele etmek zorunluluğu ve sorumluluğuyla karşı karşıyayız.

Bu konuda ulusal hareketin pratiklerinden öğrenmeliyiz. Mesela Kürt topraklarında PKK/KADEK dışında diğer Kürt parti ve örgütleri niye istenilen düzeyde tutanamadılar? İstisnasız tümü de ulusal bir zemin

üzerinde yükseliyorlardı. Hatta bazı parti ve örgütler daha dar ulusal milliyetçi bir ideolojik şekillenişe de sahiptiler. Ama buna rağmen Kürt topraklarında tutunamadılar. Çünkü bu parti ve örgütler, ulusal istemleri radikal bir tarzda uygulama gücüne, önderliğine sahip değillerdi. Söylemleriyle, pratiklerinin uyumu yoktu. Ulusal hareketle diğer Kürt parti ve örgütlerin arasındaki temel fark da budur. Bunun doğru algılanması gerekir.

O halde bu pratikten nasıl bir devrimci bir sonuç çıkarmalıyız? Çıkarmamız gereken en büyük sonuç; evet, soruna sınıf bakış açısıyla yaklaşmalıyız. Ama ulusal demokratik talepler uğruna mücadele etmesini de bilmeliyiz. Her şeyi demokratik halk devriminin zaferine bırakamayız. Yani ana dilde eğitim, ana dilde yayın hakkı, yarımın değil bugünün sorunudur ve Kürt halkının da gündeminde. Komünistler bu gündemi, bu somutluğu görmezlikten gelemeyiz. Bu yönlü farklı mücadele taktikleriyle ve araçlarıyla izleyeceğimiz pratik bizi kitlelere daha da yakınlıklaştırabilir. Oluşan önyargıların kısmen parçalanmasını sağlar. Böyle bir yönelimin içine girmek zorundayız. Unutmamak gerekir ki Kürt topraklarında ulusal eksende PKK/KADEK yapması gerekeni asgari ölçüde yaptı ve geldiği nokta da ortada. Bu demektir ki, Kürt topraklarında bu eksenli bir çizgide ısrar, yaşananların bir tekrardan ibaret olacaktır. O yüzden yeni bir yönelime girmeliyiz.

Bu yönelim araştırma ve incelemeyi içerir. Bu yönelim Kürt topraklarındaki geçmişi pratik faaliyetimizi çok kapsamlı bir tarzda çözümlemeyi başarı ve başarısızlıklarımızdan dersler çıkarmayı içerir. Bu yönelim, ulusal hareketin pratiğinden öğrenmeyi

içerir. Bu yönelim, Kürtlerin bugünkü objektif durumunu doğru bir tarzda saptamayı, buna uygun taktik politika belirleyip pratik adım atmayı, ajitasyon ve propagandayı genel söylemlerden çıkarıp, somut talepler üzerinde geliştirmeyi, yaygın yoğunlaştırmayı içerir. Bu yönelim, devrimci parti ve örgütlerle daha planlı ve ciddi bir temelde eylem birlikleri yapmayı içerir. Bu yönelim, savaşta gücü tanımayı, onun hareket tarzını izlemeyi içerir. Her parti militanı bulunduğu alanda sorunları bu bilinç ve sorumlulukla ele almak zorundadır.

Gerçek anlamda bir çözüm ancak, daha devrimci ve sosyalist bir yaklaşımla mümkündür. Ulusal hareketin sistemle bütünleşme çabasının bir özeti olan "Demokratik Cumhuriyet" projesine karşı proleter önderlikli demokratik halk devrimi, demokratik halk cumhuriyeti perspektifiyle çıkmak, bu uğurda ısrarlı olmak, bizim için vazgeçilmez bir görevdir ki, halkların gönüllü birlikteliği de ancak böyle bir mücadele pratiğiyle yaratılabilir. Bu konuda düne oranla koşullar bugün daha olumludur. Olması gereken, ama istenilen düzeyde olmayan bu yönlü çabalarımızdır. Pratik tutumu belirleme ve ona uygun adım atma konusundaki yetersizliklerimizdir, darlıklarımızdır. Bunları mutlaka aşmalıyız ki, yönelimimizin temel mantığı da gücünün oranında çözümlemede derinleşmek pratik adım atmakta yoğunlaşmaktır. Bu yoğunlaşma Kürt topraklarında bizim için daha elverişli olan bölgelerde adım olmak zorundadır.

Bitti

Ezilenlerin öfkelerini örgütlü güce dönüştürelim

ABD'nin 2003 yılı bütçesinde 393 milyar dolar "savunma"ya ayrılmış ve senatolarında oylamada kabul edilmiştir. Bu korkunç bir rakamdır. Dünyanın bir dizi ülkesinde hatta kendi ülkesinde milyonlarca insan açlık çekerken, her gün binlerce çocuk açlıktan, hastalıktan ölüyor, dünya işçi ve emekçilerinin emeğinden gaspedilmiş bu paralar dünyanın şu ya da bu halklarının başına bomba olarak yağacaktır.

Başarı ve başarısızlıklarla dolu bir yılı daha geride bıraktık. Emperyalist ve onların kiralık kaleşörlerinin "ideolojisi", "savaşımsız" bir dünyaya doğru gidiyoruz sahte söylemleri sınıf savaşımının gerçek yasaları karşısında kar gibi eridi. Tarih, 2002 yılında da, ezen ve ezilenlerin mücadelesine tanıklık yaptı. Tarih, ezilenlerin hergün lokmaları küçülürken, ezenlerin sofralarının daha da zenginleştiğine, ama huzursuzluklarının da zenginleşen sofralarına paralel olarak arttığı perspektifine de tanıklık yapıyor. Elbette ki tüm bu yaşamlanlarda hiçbir eksik yok. Çünkü tarih hükmünü sürdürüyor. Ve zalimler de, ezilenlere zulüm uygulamakta sınır tanınamaya devam ediyor. Bunun için özel ordular kuruyorlar. Her türlü terörist saldırılarına meşruluk kazandırmak için, anti-terör yasalarını çıkarıyorlar. Ama yine de rahat değil. Dünyanın birçok coğrafyasında emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı yoksulluğa, işsizliğe karşı kitlelerin kendiliğinden gelişen protesto eylemleri haydutları rahatsız ediyor. Haksız da değil. Çünkü kitlelerin bu tepki ve öfkesi sistem dışı örgütlü bir güce dönüşürse, büyük muharebelerin kaçınılmaz olacağı ve bundan dolayı asla rahat yüzü göremeyeceklerini tarihi tecrübeleriyle biliyorlar.

Ve bunun içindir ki; başta baş haydut ABD olmak üzere birçok emperyalist haydut ve uşakları 2002 yılında da söylemde "barıştan" sözettiler. Ama "barış" için değil, haksız savaş kışkırtıcılığı için çalıştılar. Emperyalist çıkarları için ülkeleri işgal edip bombaladılar. Devrimcilere ve komünistlere karşı pervasızca saldırılarını sürdürdüler-sürdürmeye de devam ediyorlar. Dahası onlar için, onlar gibi düşünmeyen, haksızlıklarına itiraz edip, hak-

larını isteyen herkes "teröristtir", dünya "barışı" için bir tehdittir. Ve yok edilmesi gerekir.

ASIL TERÖRİST EMPERYALİZMDİR

Hiç kuşkusuz gerçek teröristler emperyalistler ve işbirlikçileridir. Şöyle bir hafızamızı yoklayalım. Rus Sosyal Emperyalizminin (RSE) çöküşü ile birlikte en çok "küresel demokrasi", "insan hakları"ndan ve zenginliklerden söz eden bu haydutlar değil miydi? Oysa içinden geçtiğimiz yüzyılın son çeyreğinde Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkaslar'da yaratılan tüm haksız savaşların mimarı yine bu haydutlardır.

İşte bugün bu haydutların başı ABD'nin öncülüğünde Irak şahsında Ortadoğu halkları

yeni bir saldırıyla yüzyüzedir. ABD emperyalizmi oldukça pervasız hareket ediyor. Amaç ve planlarını pek de gizlemiyorlar. Tersine, şu veya bu boyutta açıklayıp, kamuoyunu hazırlıyor. Genelde emperyalizm ve uşakları için, özde ABD emperyalizmi için dünyada en büyük düşman ve tehlike hala, komünist, devrimci ve ulusal devrimci hareketlerdir. Onun için bu hareketleri terörizm diye damgalamaktadırlar. Ve besledikleri dinci-şeriatçı, şimdilik pek bir ihtiyacı kalmayıp kontrol altına almakta zorlanıp, pek de güvenemediği kesimleri de bilinç bulanıklığı yaratmaya çalışarak aynı kefeye koyarak "teröristler" diye göstermektedirler. Kendi teröristliklerini

başkalarına yükleyerek "terörizme karşı savaş"ı öncelikli görev olarak önlerine koymaktadırlar. Emperyalizme karşı olanları, kendileriyle çelişkileri olanları da "terörist" sıfatlandırmaya almakta ve savaş ilan etmektedirler. Kamuoyu yaratmak için provokasyonlar düzenlemekte ve ardından saldırılmaktadırlar. ABD'nin belirttiğimiz saldırgan politikası Bush'un gelişyle birlikte açıklanmış uluslararası alanda belli bir tepki gördü. Tepkiyi etkisizleştirmek ve içte ve dışta lehine kamuoyu yaratmak için 11 Eylül 2001 olayını direkt ve dolaylı düzenlediler. Başarılı da oldular. Bush iktidarı ilk icraatını Afganistan'da gösterdi. Diğer emperyalistlere de boyun eğdirerek ABD önderliğinde çok uluslu bir işgal gerçekleştirdiler. ABD hükümeti stratejik politikasının Orta Asya, Kafkaslar ayağının ilk adımını attı. Daha sonra ise adım adım bölgede genişleyip sağlamlaşmaya çalışacaktır. Kafkaslar'daki oldukça zengin petrol, doğal gaz yataklarını başta Rusya ve Çin'e bırakmayıp, Orta Asya'da Afganistan ve Pakistan üzerinden, Umman Denizi, Hint Okyanusu'ndaki taşıma yollarını da denetim altına alma politikasının önemli adımlarını attı.

KATLİAMLARIN NEDENİ EMPERYALİST ÇIKARLARDIR

ABD emperyalizmi Ortadoğu için iki yıla yakındır uğraşüyor. Ancak rakiplerini (AB emperyalistlerini, Rus ve Çin, Japon emperyalizmini) henüz tam ikna etmede başarılı olmadı. Diplomatik trafikleri, pazarlıkları hızlanarak devam ediyor. Çünkü Ortadoğu bütün emperyalistler için önemli, stratejik bir alandır. Petrol ihtiyalarının esasını oradan sağlamaktadırlar. Hepsinin emperyalist yatırımları, çıkarları, çıkarlarını temsil edenleri var.

İran, Suriye, Irak, Libya'da ABD gerilese de, bölgede hala egemendir. Bölge ülkelerinin, adı geçenler dışında, çoğu petrol kuyularına göre oluşturulmuş devletlerdir ve hemen hemen hepsi ABD'nin sadık uşaklarıdır. Dahası, bölgede İsrail gibi saldırgan ve şımarık bir yavrusu da bulunmaktadır. Türkiye gibi sadık bir uşak bölgenin ensesindedir. ABD emperyalizmi bölgedeki hakimiyeti elde tutmak istiyor. Bu çerçevede ABD başta Irak olmak üzere İran, Suriye ve halk desteği zayıflamış ve o nedenle kaybedebileceği uşak ülkelerine yeniden bir biçim vermek istiyor.

ABD'nin gizli belgelerinde Ortadoğu'ya yönelik planının önemine ilişkin vurgular içinde şunlar var: "Amerikan gizli belgelerinde çok önemli bir paragraf var. Amerika, kendisi dışındaki bütün büyük endüstriyel güçlerin, başta Ortadoğu olmak üzere, dünyada önemli roller üstlenmesine engel olunması gerektiğini belirtiyor" (Eric Rouleau. Fransa'nın eski Türkiye büyükelçisi. 12 Kasım 2002. Özgür Politika.) Bu vurgular, ABD'nin amacı ve saldırgan stratejik planının esasını ortaya koyuyor. Başta Orta Asya-Kafkaslar ve Ortadoğu'ya niye önem verdiği, etkinliğini daha da geliştirme ve sağlamlaştırmasına yönelik aynı zamanda emperyalist rakiplerini kontrol altında tutma ve baş haydutluğunda tutup uzun vadeli kılmaya yönelik bir politika ve plan izlendiği açıkça ortaya çıkıyor. ABD buralarla da yetinmeyecektir. Brezilya, Arjantin, Paraguay, Uruguay, Bolivya, Peru, Kolombiya gibi Güney Amerika ülkelerinde de karışıklıklar çıkaracak, müdahalelerde bulunacaktır. "Arka bahçe"sinde yeni "düzenlemeler" yapacaktır. 1960 sonları ve 1970'li yıllarda yaptıklarına

ABD'nin belirttiğimiz saldırgan politikası Bush'un gelişiyile birlikte açıklanınca uluslararası alanda belli bir tepki görüldü. Tepkiyi etkisizleştirmek ve içte ve dışta lehine kamuoyu yaratmak için 11 Eylül 2001 olayını direk ve dolaylı düzenlediler. Başarılı da oldular. Bush iktidarı ilk icraatını Afganistan'da gösterdi. Diğer emperyalistlere de boyun eğdirerek ABD önderliğinde çok uluslu bir işgal gerçekleştirdiler.

benzer şekilde Latin Amerika halklarını katliamdan geçirecektir... Yine Afrika'da da benzer "düzenlemeler" yapacaktır. Özellikle Güney Afrika kesimi, Afrika boynuzu denilen kesime sıra gelecektir...

SAVAŞ MEDYASI İŞBAŞINDA

ABD yeni dönemin stratejik saldırgan politikasını hayata uygulamak için (başta Ortadoğu ve Kafkaslar, Orta Asya olmak üzere) kamuoyu yaratmaya çalışıyor. **Bir politikayı hayata uygulamada başarılı olmak için kamuoyu yaratmak gerekiyor. Bu, hem kapitalistler için, hem devrimci hareket için geçerli olan bir kuraldır.** Kafaları dönüştürme, kazanma, dünyasında yer edinip desteğini direkt ve dolaylı alma olayıdır. Ancak, burjuvazi her türlü aşağılık yöntemlerle, komplolarla, provokasyonlarla bunu yapar, iç ve dış kamuoyunu manipüle ederek yapar. Öyle ki, kitleler çoğu kez gerçek niyeti, amacı, hedefi, nedeni, niçini göremez. Gerçek düşmanlarını "kurtarıcı" veya dost

sanabilir... Özgül sorunda ABD emperyalizmi, esasını elinde bulundurduğu dünya medya tekelleriyle istediği kamuoyunu önemli ölçüde yaratmada başarılı olabiliyor. İrili, ufaklı kamuoyu yaratma amaçlı olay ve yalan-yanlış haberler, psikolojik savaş yöntemlerinin yanı sıra 11 Eylül-İkiz Kule olayını düzenletip, onun yankısıyla kamuoyu hazırlayıp diğer emperyalistleri de yanına alarak Afganistan'a girdi. Bölgede genişleme, kökleşme planları yapıyor. Ortadoğu'ya saldırı için komplolar, senaryolara devam ediliyor. Irak hedef tahatasına oturtuluyor. Son iki yıldır, her gün ABD basını Pentagon kaynaklı saldırı planları, saldırı öncesi komplolar, darbeler, suikast planları vb. yayınlıyor. Çeşitli ülkelerin başını da ABD'nin elinde bulundurduğu haber ajanslarının bu senaryolarını, bu psikolojik savaş haberlerini yayınlıyor. Öyle ki, ha bu gün, ha yarın, ha bu ay, ha gelecek ay veya mevsim Irak'a saldırılacağı, "planın hazır" olduğu, "hazırlıklara başlandı"nın propagandası yapıyor. Öyle ki, yazılardan, açıklamalardan neyin doğru, neyin yanlış olduğu veya kesin ciddiyet taşıdığını anlamak zorlaşıyor. Ancak, kesin bir şey var ki, o da, baş terörist ABD'nin Irak'a ve dolayısıyla Ortadoğu'ya bir savaş hazırlığında olduğudur. Irak ve bölge ülkelerinin daha önce emperyalistlerce paylaşılmış zenginlikleri, daha yeni saldırıya girişmeden emperyalistler arasında diplomatik pazarlıklarla yeniden paylaşılmaya, savaş sonrası yeniden altyapı ve üst yapının inşasında kime ne düşece-

ğinin paylaşılmasına çalışılıyor. ABD iki yıldır emperyalist rakiplerini ikna etmeye çalışıyor. Pazarlıklar tıkıyor, birbirlerine zaman tanıyorlar. Sonuçta son aylarda bu yönlü diplomatik trafiklerini yoğunlaştırdılar. ABD rakiplerine, yoksa "sizlere rağmen saldırırım" tehdit ve şantajlarında bulunuyor. ABD emperyalist rakiplerinin savaşla (ki, bu yeni bir emperyalist dünya savaşı olur, şimdilik bu emperyalistler güce göre dünyayı yeniden paylaşma noktasına gelmediklerini gördüklerinden dolayı dünya paylaşım savaşına hazır değiller...)

engellemeyeceğini, bu noktada olmadıklarına göre ve dışında da kalamayacaklarına bir biçimde kendisine tabi olarak yanında yer almak dışında fazla seçeneklerinin olmayacağını biliyor. Her gecikmenin rakiplerinin daha da palazlanmasına yarayacağını biliyor ve "yoksa tek başımıza ve yanımıza aldıklarımızla saldırırım. Buna kararlıyım" diye bastırıyor. Bu yönlü ciddi hazırlıkları var.

SALDIRI TÛM ORTADOĞU HALKLARINA

Baş terörist ABD'nin başta Irak olmak üzere Ortadoğu "sevgisi", petrol sevgisi ve Irak ve komşularının stratejik önemini sevgisi olduğu açık. "Irak dünyanın ikinci büyük petrol rezervlerine sahip bir ülke. Bu da Irak'a büyük önem kazandırıyor. Amerika burayı kontrol ederse, bütün Ortadoğu'yu kontrol edeceği hesaplarını yapıyor. Yine Amerika bu yolla Ortadoğu rejimlerini zayıflatarak kendine bağlamak istiyor. Suudi Arabistan gibi Arap krallıklarının Washington poli-

tan, İran ve Suriye ülkelerde Amerika'ya bağlı rejim değişiklikleri Washington'un hedefidir..." (Eric Rouleau. Fransa'nın eski Türkiye büyükelçisi. 12 Kasım 2002. Özgür Politika.) ABD bunlarla yetinmeyecek, bölgede gevşemiş çivilerini daha da onaracak, kimilerini birbirlerine karşı kışkırtıp karşılıklı bol miktarda silah satacak, böylece silah pazarlarını canlandırarak, mali bağımlılığını arttıracaktır. Kısacası siyasal, ekonomik, askeri bağılıklarını arttırmayı da hesaplıyor.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'ya daha etkin bir şekilde yerleşmek için iç ve dış kamuoyunu ikna edebilecek ve arkasına alabilecek pek bir şey bulamadı. Çeşitli propagandalar, uydurmalar, provokasyonlar yeterli olmadı, ikna edemedi. Özellikle Irak için bu yönlü çabalar gerekli desteği yaratamadı. "İkiz Kule" saldırısını Irak ile bağlantılandırmaya çalıştı, hiçbir kanıt olmadığından dolayı koyamadı. Destek alacak bahane bulamayınca Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğunu ve "kitle imha silahlarından arındırılması", "bölge ülkelerine yönelik tehlikenin etkisizleştirilmesi" vb. ikiyüzlü demagojik bahanelerini ileri sürüyor. Etkinlik sağladığı BM'nin daha önce birkaç sefer heyet gönderip inceleme yaptırması ve biyolojik, kimyasal kitle imha silahları üretmesine ilişkin bir veri bulunamadı yönlü raporlarına rağmen ABD emperyalizmi demagojik söylemlerinde ısrar ediyor, bahane bulmaya gerekçe arıyor. ABD'nin kitle imha silahlarına karşı olmadığını herkes biliyor. Geçmişte sosyalistken Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti, geri dönüşten sonra Sosyal Emperyalist Rusya ve Çin (bu süreçte sahte olsa da) defalarca kitle imha silahlarının üretimini durdurulması, elde olanların imha edilmesi için çağrıda bulundu ve zorladılar ama baş haydut buna yanaşmadı. Biyolojik genetik silahları durmaksızın geliştirdi. Başta Amerika, Rusya, İsrail, İngiltere, Almanya, Fransa olmak üzere birçok ülke bu tür silahlara sahip. ABD emperyalizmi ile bu konuda kimse yarışmayacak kadar her türlü gelişmiş silaha sahip. Dünyayı birkaç defa imha edecek silah bulunduruyor. Silah fabrikaları durmaksızın çalışıyor. 2003 yılı bütçesinde 393 milyar dolar "savunma"ya ayrılmış ve senatolarında oylamada kabul edilmiştir. (15 Kasım 2002 Özgür

Irak'a saldırı için son hazırlıklarını yapan ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld 1983 yılında Bağdat'ta Saddam'la el sıkışırken.

Politika) Bu korkunç bir rakamdır. Dünyanın bir dizi ülkesinde hatta kendi ülkesinde milyonlarca insan açlık çekerken, her gün binlerce çocuk açlıktan, hastalıktan ölüyor, dünya işçi ve emekçilerinin emeğinden gaspedilmiş bu paralar dünyanın şu ya da bu halkları-

Hiçbir sınır, hiçbir kural tanımamaktadırlar...

Irak gerici, faşist diktatörlüğünün elinde kimyasal silah bulunabilir. Bu mümkündür. Aynı soydanlar. Yetiştiren emperyalistlerdir. Ama son yıllarda baş haydudun dayatmalarıyla Irak'a giden BM heyetleri kimyasal üretimine

haneyle gizlemeye çalışmasıdır. Bu saldırı için gerekçe her şeyden önce, ilkin savaş ilan edip yok edilmesi gereken (tepeden tırnağa kimyasal biyolojik vb. her türlü bu silahlara sahip) ABD emperyalizmidir.. Dünya halkları, "ABD ilkin aynaya bakmalıdır, kimyasal kitle imha silahlarını ABD'nin başka yerde aramaya hakkı yok ve ilkin kendi ellerindeki imha etmeli"

çağrısında bulunmalı, tepkisini dile getirmelidir.

Diğer emperyalistler de ABD'nin (ve İngiltere'nin) Irak'a saldırı hesap, plan ve amacını gördükleri için, çıkarlarına uygun görmedikleri için, yani emperyalistler arasındaki çelişiklerden do-

Irak, bunu bildiği için kabul etti. Kasım sonlarından beri 60-100 arası, emperyalistlerin casus heyetleri "denetleme" yapıyor; istihbarat topluyor, plan çıkarıyor. Irak halkı ve Irak devleti için onur kırıcı bir tarzda dayatmalarda bulundular ve halkları rencide edici bir şekilde "arama" "denetleme" yapıp saldırıya bahane bulacak malzeme aradılar/arıyorlar. BM silah denetçileri kimyasal silahlara ait herhangi bir bulguya rastlamadıklarını açıkladılar. Ama, baş haydut saldırmayı stratejik bir plan olarak önüne koyup, rakiplerinin daha fazla palazlanmasına seyirci kalmadan, önerilerini kesmek ve krizlerini atlama ve pozisyonlarını daha sağlamlaştırıp uzun vadeli kılmak amacıyla bir an önce saldırmak için bazı bahaneler bulacaktır. Yaratacaktır. Zaten "BM heyeti"nin hazırladığı raporlar üzerinde emperyalistler arasında anlaşmazlıklar çıkacağı şimdiden görülmeli. ABD'nin savaş dayatmalarına karşı veya isteksiz olanlar bu raporlarda da çıktığı gibi savaşı gerektirecek

için illaki sözkonusu gazları bulmamız mı gerekiyor?" (Evrensel 12 Kasım 2002). Baş haydut, etkinliği altındaki BM heyetlerine de güven duymuyor. Irak'ta fabrikalara, tesislere, hükümet ordu binalarına, karargahlarına Saddam'ın sarayı ve evlerine haber vermeden baskınlarla arama yapmalarına, onursuz koşullara boyun eğdirmeleriyle yetinmiyor. Heyetlerinin vereceği raporu da peşinen ciddiye almıyor. Herhangi birinin bir ifadesini yeterli bulacağını söylüyor. Kocaman ülkede yığınlarca muhalif kesimin varlığı biliniyor, bunun yanı sıra, birinin satın alınmasının veya kaçırılıp konuşturulmasının çok zor olmadığını da herkes biliyor. Açıktır ki, ABD "her halükarda mutlaka saldıracam" diyor. Buna göre kılıfını hazırlayacaktır ve buna hazırlik yapıyor.

EMPERYALİZMİN HEDEFİ ORTADOĞU PETROLÜDÜR

Baş haydutu ve suç ortaklarını Irak'a yönelik bu denli saldırganlığa iten Saddam diktatörünün elin-

Bugün Irak şahsında Ortadoğu halklarına verilmeye çalışılan terör yüklü mesaj da bu maskeli politikanın ürünüdür. Bütün bu maskeyi çıkarmak, emperyalist burjuvazinin saldırganlığını deşifre etmek, en geniş kitlelere anti-emperyalist bir bilinç taşımak ajitasyon ve propagandada yoğunlaşmak, buna uygun haksız savaş karşıtı güçlerle ortak pratik adımlar atmanın nesnel zemini düne göre bugün daha uygundur. Ve bu sorun bizim için güncel bir görevdir.

nın başına bomba olarak yağacaktır.

SAVAŞA KARŞI OLMAK EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞMAKTIR

Dünya halklarının emperyalizmden kurtulma gibi, her türlü kimyasal kitle imha silahlarının üretimi ve bulundurulmasının yasaklanması gibi bir talebi de var. Bunun için de mücadele yürütmektir. Başta ABD olmak üzere bütün emperyalistlere ve uşaklarına karşı mücadele olmadan kimyasal kitle imha silahlarına da son verilemez.

Kimyasal silaha karşı olan ilkin ABD'ye karşı olmak durumundadır. Çünkü ABD boğazına kadar her türlü kimyasal silahla doludur. Her türlü en geliştirilmiş kitle imha silahlarına sahiptir. 2. emperyalist paylaşım savaşından bu yana dünyayı en çok kan ağlatan, dünya jandarmalığını yapan ABD ve diğer emperyalist haydutlarıdır.

ilişkin bir şey bulamadı. Bugün elindekilerin dışında yeni üretimi olmayabilir. Sorun bu değildir. Sorun, baş haydudun Irak'a saldırmak için, "kimyasal, biyolojik kitle imha silahlarına sahip, bu tehlikeye yaratıyor" vb. bahanesiyle Irak'ı işgal edip savaş mezbahasına sokma isteğini demagogik ba-

layı Irak'a saldırıya karşılar ya da istekli değiller. ABD'nin bastırması karşısında isteksiz davranıyorlar. ABD'nin diplomatik pazarlıkları sonrası BM heyetinin Irak'a gidip yeniden "denetleme" yapması için 1441 sayılı kararı aldılar. Ve Irak kabul etmezse, otomatikman saldırı bahanesi yapacaklardı.

ciddi gerekçe yok diyecek, dayatmalarda bulunuyorsunuz diyecek vb. ABD ise sonuçlara itiraz edecek, iddia edecek ve dayatmalarda bulunacak. ABD bunu başta da bildiği halde BM heyeti yollamaya razı olmuştu ve taslağı kendisi sunmuştu. Ama sonucunu yine de hesaba katarak şimdiden sonuçların kendisini ikna edemeyeceğini söylüyor. Savaş için basınç oluşturmaya devam ediyor.

Psikolojik savaş yönü de hesaplansa, BM heyetinin yollanacağı günlerde Bush'un danışmanı Richard Perle çok pervasızca açık açık şunu söylüyor:

"BM denetçileri Irak'ta silah bulsa da bulmasa da saldıracamız. BM denetçileri başkanı Hans Blix'in 'temiz' raporu vermesi bizi engelleyemez. Varsayalım ki, silah geliştirme programının içinde çalışan birini bulduk. Bu kişi bize Irak'ın sinir gazı sakladığını söyledi. Bu sözler için ikna olmak

de bulunduğunu iddia ettikleri "kimyasal silahlar" değildir. Onları bu saldırganlığa iten bölgenin zenginliklerine hakim olma çılgınlığıdır. Enerji kaynakları üzerinde denetim sağlayarak, içinde buldukları ekonomik krizin yükünü hafifletme çabasıdır. Kısacası saldırganlığa kaynaklık eden gerçek neden tam da budur. Bunun dışında ileri sürülen tüm gerekçeler uydurma ve yalandır. Özellikle "11 Eylül saldırılarıyla birlikte terörizm" demagogisi ile ezilen halklar cephesinde gelişen anti-emperyalist, özelde ABD karşıtı tepkiye karşı, emperyalistler ve suç ortaklarının terörü arttı-artıyor. Yine karşı devrimci güçler "11 Eylül saldırıları"ni uyguladıkları ve uygulayacakları terörün maskesine dönüştürdüler. Bugün Irak şahsında Ortadoğu halklarına verilmeye çalışılan terör yüklü mesaj da bu maskeli politikanın ürünüdür.

Bütün bu maskeyi çıkarmak, emperyalist burjuvazinin saldırganlığını deşifre etmek, en geniş kitlelere anti-emperyalist bir bilinç taşımak ajitasyon ve propagandada yoğunlaşmak, buna uygun haksız savaş karşıtı güçlerle ortak pratik adımlar atmanın nesnel zemini düne göre bugün daha uygundur.

UŞAK TÜRKİYE SAVAŞ SAHNESİNDE

Herşeyden önce baş haydut ABD emperyalizmine uşaklık etmekte kusur etmeyen faşist Kemalist diktatörlüğün böyle bir savaşın dışında kalmayacağı açıktır. Kemalistlerin tüm derdi, böylesi haksız bir savaşta ne tür kazanımlar elde edecekleri noktasında düğümleniyor. Şüphesiz ki faşist diktatörlük bu konuda efendisi baş haydutla eşit durumdadır. IMF reçeteleriyle borç batağına batan ve faizlerin faizini dahi ödemekte güçlük çeken egemenler, ezilenlerin her türlü demokratik istemine copun ucunu ve DGM'nin kapısını gösteriyor. Dışta ise ABD'nin tetikçiliğini yapıyorlar. Hiç şüphesiz bu politikalar birbirini tamamlayan politikalar. Egemenler, efendilerinin kendilerine yüklediği tetikçilik rolünü en iyi şekilde yapmaları için, içerde susturulmuş bir toplum bir çöl sessizliği yaratmak istiyorlar. Ve onlar da bunu yapmaya çalışıyorlar. Şu açık ki demokratik kurumların en ufak demokratik tepkilerini içeren basın açıklamalarına karşı vahşice saldırılar, Kürt top-

raklarında gözaltında kayıpları, yargısız infazları yeniden başlatılanlar ve dahası muhalif olan her sese karşı kemalizmin ırkçı, şoven ruhuna uygun karşı devrimci şiddeti devreye sokanlar tam da sessizliği yaratmaya çalışan, sestem, hareketten korkan egemenler ve zebanilerdir.

Çünkü faşist devlet, içine düştüğü ekonomik krizin yükünü tetikçilikle aşmaya çabalyor. Bunun için Irak'a yönelik yürütülmeye çalışılan saldırı planı içinde kendisini en "iyi" şekilde pazarlamaya çalışıyor. Elbette ki uşak olmasından kaynaklı olarak bu etki gücü zayıf açıklamaların çoğu demagojik ve kamuoyunu yanıltmaya dönüktür. Keza yine kimi çevrelerin baş haydutun "AB" üyeliği için Türk devletine verdiği destek karşılığında, Irak'a yönelik yapılacak saldırıda kendilerini desteklemeleri savı da yukarıda izah etmeye çalıştığımız mevcut tabloyu objektif olarak açıklamaya yetmediği gibi, kafa karışıklığına da yol açıyor.

Neden; Birincisi, baş haydutun AB üyeliği için Türk egemen sınıflarına verdiği destek yeni değildir. Yeni olan, ABD-AB arasında dünya oranla bugün giderek artan rekabet olgusudur. Bölgesel politikalarda AB'nin daha etkin olma çabasıdır, ki bu çaba ileriye yönelik de devam edecektir. İşte tam da burada ABD, AB politikaları içinde etkin olmak için, Türk egemen sınıfları gibi kursuz uşaklara ihtiyaç duyuyor. AB üyesi ülkeler de bu durumun farkın-

da. Nitekim, son Kopenhag Zirvesi'nde Fransız devlet başkanı Chirac'ın "önce kibar ve medeni olmak gerekiyor", "ABD'yi kullanarak tehdit ve şantaj yapmaya başladılar" mırıltıları altında yatan gerçeği de tam da yukarıda ifade ettiğimiz sebeplerde aramak gerekir.

İkincisi Türk egemen sınıfları Avrupa katında bağımsız olarak da, Ortadoğu'da ABD tetikçiliğini yapmaya zorunludurlar. Yine hem IMF yardımı için hem de askeri yardım

karşılığında bunu yapmak zorundalar. Tüm bunların yanısıra da Irak Kürdistanı'nda binlerce KADEK savaşçısı var. Egemenlerin Musul-Kerkük rüyası var. Elbette ki Irak'a yönelik bir işgal hareketi olsa dahi, Musul-Kerkük petrolü egemenler için rüya olmaya devam edecektir. Ama böylesi karmaşık bir ortamda en azından KADEK savaşçılarına yönelik imhaya dönük saldırılara yönelebilirler. Bu fırsatı değerlendirmek isterler vb.

Özet olarak AB kartı efendi-üşak ilişkisinde belirleyici değildir. Sorunu bu noktaya kilitlemek hem eksik hem de kamuoyuna yönelik yapılan demagojik propagandaya objektif olarak çanak tutmak olur. Geri kitleler üzerinde baş haydutun AB üyeliği için yaptığı "fedakarlıklara" karşı fedakarlık yapmak gerekir yanılması yaratır. Bu da Türk egemen sınıfların tetikçilik politikasına hizmet eder.

Bu konuda Milliyet gazetesinde "ABD'nin Türkiye'yi ikna tablosu" başlığı altında yayınlanan bir haberi aktarmakta yarar görüyoruz. Habere göre ABD Saddam'lı ve Saddam'sız Irak kıyaslamasıyla Türk egemen sınıflarını "ikna" etmeye çalışıyormuş!

"Saddamlı Irak'da "Bütün ihaleler, Fransa ve Rusya'ya verilir. Türk iş adamları hiç yatırım yapmaz. Türkmenlerin hakları ellerinden alınır, Arap

isimleriyle dolaşmaya başlarlar. Saddam eline geçen bütün parayı kitle imha silahları geliştirmeye ve satın almaya harcar. Kuzey Irak'ta siyasi belirsizlik kalıcı hale gelir"; "Saddamsız Irak'da ise, "Avrupa'da, Asya'da başarıdan başarıya koşan Türk müteahhitleri yeni Irak'ın geleceğinde de önemli pay sahibi olur. Kürt çoğunluğunun yaşadığı Kuzey Irak'ta ve Türkiye'nin güney

doğusunda büyük ölçüde istikrar sağlanır. Ambargo altında olmayan bir Irak Türkiye ekonomisini olumlu yönde etkiler."

Bu durumda neden haksız savaş tetikçiliği sorusunun cevabı açık değil midir? Yine daha önce de birçok kiralık kalemşörün defalarca dillendirdiği gibi böylesi bir savaşın dışında kalmak, bölge politikalarında etkisiz hale gelmek demektir. Oysa TC'nin güvenliği ve ekonomik çıkarları için bölge politikalarında etkin olması gerekir. Yani baş haydutun çıkarlarına uygun olarak hareket etmesi... Bunun pratik anlamı da şudur: Sofranın yanında dur. Sana verilen kemiklerle idare et.

ÖRGÜTLENEREK HALKIN ÖFKESİNİ ÖRGÜTLEYELİM

Bugün ister sonuçlardan hareketle isterse öngörülü davranarak doğru belirlemelerde bulunmak tek başına yetmiyor. Aslolan müdahale etmek, değiştirmek ve dönüştürmektir. Enternasyonal proletaryanın ölümsüz önderlerinden Marks'ın "aslolan değiştirmektir" söyleminin, ideolojik keşmekeşliğin yaşandığı, çok şeyin söylendiği ama az şeyin yapıldığı, söylemle pratik arasında uyumun olmadığı böylesi

bir dönemde bu söylemin tarihsel önemi ve gerekliliği daha iyi anlaşılıyor.

Çünkü, pratikten kopuk söylemlerin değiştirme gücü yoktur. Aynı zamanda incelemeyi, araştırmayı içermeyen, sürecinde öğrenmeye çalışmayan pratikler de başarısız olma-ya mahkumdur.

Marks'ın "Genel olarak söylemek gerekirse, fikirler hiçbir şeyi iyi bir sonuca vardi-ramazlar, fikirleri iyi bir sonuca vardiirmek için pratik bir gücü kullanan insanlar gerekir" saptamasından öğrenelim.

Yine Dimitrov yoldaşın "öğrenmek gerekli, yoldaşlar her zaman her adımda mücadele sürecinde, içeride ve dışarıda hep öğrenmek, öğrenmek ve savaşmak, savaşmak ve öğrenmek gerekir" bu cesaretli haykırış ve çıkış bugünkü tıkanıklıkları aşmanın panzehiridir. Yeter ki bu bilinç ve atılganlık becerisini gösterme ruhuna sahip olalım.

Keza Proletarya Partisi'nin 7. Konferansı'nın ana fikirlerinden biri de inceleme ve sürecinden öğrenmedir. Kitlelerin pratik ihtiyacına yanıt olmayan her türlü basma kalıp teorik gevezelikten uzak durmaktır. Geneli somuta uygulamada yaratıcı, teoriyi ihtiyaca yanıt verecek tarzda kavrayan bir kadro, bir militan tipi yaratmaktır.

Bunlar olmadan güncel görevlerimizi yerine getiremeyiz. Güncel görevlerini yapmayan, kendiliğinden gelişen kitle hareketlerine müdahale etmeyen, kitlelerin huzursuzluğunu, tepkisini açığa çıkarıp pratik eyleme dönüştürmeyen bir güç bir irade ne öğrenme ne de savaşma sanatında başarılı olabilir. Öğrenmeyen ve savaşmayan gelişmez; gelişmeyen değişmez de, tam aksine kendisini tekrarlar. Kendini tekrarlayanın değiştirici gücü olmaz. İşte kriz ve çözümsüzlükler de burada başlar. Çünkü ideolojik zaaf, haklılığından ve meşruluğundan kuşkuya düşme duygu ve düşüncesi gerek kişilerde ve gerekse partilerde, kitlelerden kopuşun, sınıf savaşımından kopuşun habercisidir.

Pratikte kopuk bir değişim olmayacağına göre somut güncel görevlerimiz üzerinde pratiğe yönelmek, tartışmaları pratik üzerinde yürütmek ortaya çıkan sonuçlarla yeniden pratiğe dönmek hedefiyle savaşma-

lıyız ve yetkinleşmeyi, gelişmeyi de burada aramalıyız. Başka ülkelerin tecrübe ve deneyimlerinden de bu somutluk üzerinde yararlanmalıyız. Her türlü dogmatik ve şematik yaklaşımlardan uzak durmaya çalışmalıyız.

Tüm bunlar ÖRGÜT VE ÖRGÜTLÜLÜKTE olur. PARTİ olmadan, ÖRGÜTLÜLÜK olmadan ne anti-emperyalist mücadele yükseltilebilir nede kitlelerin öfke ve tepkisi örgütlenerek düşmana yöneltilebilir. O halde yönelime uygun olarak, çalıştığımız tüm alanlarda örgütlü mücadeleyi geliştirmek için somut pratik adımlar atmamız gerekir. Elbette ki örgütlenme derken, şekilsiz işlevsiz komitelerden söz etmiyoruz. Gelişme dinamiği körelmiş, ayakta kalmakta zorlanan insanların yanyana getirildiği şematik komiteler değil sözünü ettiğimiz.

Sözünü ettiğimiz tüm eksikliklerine ve yetersizliklerine rağmen gelişme dinamiği olan öğrenmeye ve bedel ödemeye hazır yeni dinamik güçlerdir. Başkan Mao'nun dediği gibi "proletaryanın devrimci davasının halefleri yığın mücadelesi sırasında ortaya çıkarlar ve büyük devrimci fırtınaların ortasında pişip büyürler." Bugün büyük bir devrimci fırtınadan söz edemeyiz ama küçük fırtınalar yaratacak nesnel bir güç ve nesnel bir zeminde sözedebiliriz. Tüm sorun doğru neyse, yukarıda sözünü ettiğimiz birlikte bunlar yoktur. Peki ne var? Ufku darlaşmış, sorgulama gücü zayıflamış, sorunların çözücüsü değil sorunlu hale gelmiş bir kişilik. Böyle bir şekillenmiş, böyle bir ruh hali bu ağır sürecin taşıyıcısı olamaz, ancak yükü olabilir. Bu gerçekleri görmeliyiz. Bu gerçekleri görmek demek, görevlendirmede netlik ve somutluk, enerjileri kolektif hale dönüştürmede ısrar, yaklaşımlarda ilkel, kazanmada ısrar demektir. Unutmamak gerekir ki; her bireyimiz verilmiş yoğun emekler üzerinde şekillenen bir değerdir. Değerlerimizi sahiplenmede, emeğimizi sahiplenmede gereken duyarlılığı ve hassasiyeti göstermek zorundayız.

Sonuç olarak, yönelimimize uygun olarak pratik görevlerimiz üzerinde yoğunlaşmalıyız. Özellikle her militan günceli yakalamada, tartışmaları pratik üzerinde yürütmeye ve geneli somuta uygulamada daha yaratıcı, daha ısrarlı olma tarihsel görevi ve sorumluluğuyla yüz yüze olduğuna asla unutmamalıdır.

"Savaşı en iyi bölge halkı biliyor"

ABD'nin Irak'a yönelik savaş hazırlıklarını hızlandırdığı bugünlerde savaşın üssü olarak belirlenen Diyarbakır'da da hazırlıklar tamamlanmak üzere. Bölgeye yapılan asker sevkiyatı özellikle Nusaybin tarafında yoğunlaşmış durumda. Halkın can güvenliğine yönelik hiçbir hazırlığın olmadığı bu girişimlerin tümü saldırıya yönelik. İHD Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi **Avukat Muharrem Erbey**'le yaptığımız söyleşide savaşın bölge üzerindeki etkileri ve devletin yıllardır süren uygulamaları ile birlikte son dönemde gündeme gelen "OHAL kalktı mı?" tartışmaları üzerine bir söyleşi yaptık.

Bugün Diyarbakır'a gelen 80 bin Amerikan askeri var. Bu küçümsenecek bir rakam değildir. Şu soruyu ister istemez soruyoruz: **"Burada bizim kanunlarımız mı geçerli sayılacak yoksa onlarınki mi?"** Biz bugünden bu soruyu soruyor ve tartışıyoruz. Bu konuda ne söylenen ne de açıklanan herhangi bir şey yok.

- ABD'nin Irak'a yönelik müdahale hazırlıklarını, bölgede yıllardır devam ettirilen ve devlet tarafından uygulanan haksız savaşı ve etkilerini değerlendirebilir misiniz?

- Buradaki savaş yıllarında insanlar öldürüldü, gözüktü ve kaybedildi. Bunlar savaş yıllarında bölge halkının neredeyse her gün yüzyüze kaldığı hak ihlalleriydi. Savaşın gerçek yüzünü, neler yaşattığımızı bu anlamıyla bölge halkı çok iyi bilmekte. Savaştan kaynaklı bölge ve bölge insanı çok büyük tahribatlar yaşadı. Savaşın ne demek olduğunu bu yönüyle Diyarbakır ve Diyarbakır insanı bilmektedir. Öylesi durumlar ya-

şandı ki. Kimi aileler öldürülmekten kaynaklı yok olmayla yüzyüze kaldı. Bu anlamda savaş, nerede ve nasıl olursa olsun hak ihlallerinin yaşanması ve artması anlamına gelmektedir. Bu açıdan savaşların olumlanacak bir yönü olamaz. Özellikle bugün yürütülen savaşlar rant savaşlarıdır. Tarihe baktığımızda da bu savaşların hiçbir zaman galibi olmamıştır. Savaşı bir koyup üç alma mantığıyla sürdüren bir anlayışı olumlamak kesinlikle mümkün değildir. Bölgemizde de çatışmanın olduğu dönemlerde yoğun hak ihlallerinin yaşandığını görmek mümkün. İnsanların zorla köylerinden göç ettirildikleri, koruculaştırıldıkları, köylülere dışkı yedirtildiği, işkencede, faili meçhullerde öldürüldüğü, bir anlamda yasaların ve hukukun hiçe sayılarak savaş yasalarının uygulandığı bir dönemdi. Bu politika ise sadece bölgemiz açısından değil, savaşın sürdürüldüğü her yerde uygulanacaktır. Bu anlamıyla da savaşın halklar açısından bir fayda sağlamasını beklemek gerekiyor. Soruna Orta-doğu açısından baktığımızda da böyledir. Yoğunlaşan savaş politikalarının sonucu daha fazla hak ihlallerinin yaşanması gündeme gelecektir. Çünkü bu ihlaller savaş politikasının kaçınılmaz sonuçlarıdır. Hak ihlalleri savaşla birlikte artacaktır. Bugün Diyarbakır'a gelen 80 bin Amerikan askeri var. Bu küçümsenecek bir rakam değildir. Şu soruyu ister istemez soruyoruz: **"Burada bizim kanunlarımız mı geçerli sayılacak yoksa onlarınki mi?"** Biz bugünden bu soruyu soruyor ve tartışıyoruz. Bu konuda ne söylenen ne de açıklanan herhangi bir şey yok. Savaş politikası, savaş ekonomisi bugüne kadar bölgede uygulanan politikaları.

Bunun yarattığı ağır tahribatlar ve sonuçlar birikmiş bir tarzda dururken yeni bir savaş ortamı çok daha olumsuz sonuçlar yaratacaktır. '91'de yaşanan Körfez savaşında en çok etkilenen yine bölge insanı olmuştu. Biz bölge insanının bir daha benzer bir durum yaşamasını istemiyoruz.

- Diyarbakır ve çevre illerde savaşa yönelik ne tür hazırlıklar var?

- Devletin oluşturduğu Sivil Savunma adında bir kurum var. Yerel basına yansıdığı kadarıyla ne bu kurumun ne de başka kurumların ciddi anlamda bir hazırlığı yok. Gerek halkın bilinçlendirilmesine yönelik gerekse de korunma amaçlı gerekli teçhizatların sağlanması anlamında herhangi bir çalışma ve hazırlık yok. Halk ne yapacağını, ne yapması gerektiğini çok da fazla bilmiyor. Evlerinin etrafını naylonla kaplamak gibi ilkel yöntemlerle halk savaşa mı hazırlanacak? Kimyasal gazlara yönelik böylesine ilkel ve etkisiz yöntemlerle halk savaşa hazırlık yapmaya çalışıyor. Oysa afişlerle, el ilanlarıyla, bildirilerle, bilgilendirme toplantılarıyla halk bilimsel gerçeklerle savaşa karşı bilinçlendirilmeli. Eğer devlet savaşı istemediğini belirtiyorsa halkın can güvenliğini de sağlamak zorunda. Muhalif cep hede yani savaşa karşı olan kitle örgütleri-sendikalar-dernekler-çeşitli siyasi çevreler olarak savaşa karşı sesimizi yükseltmeye çalışıyoruz. Bu konuda basına verdiğimiz demeçler oldu. Savaşa karşı olan kesimler olarak **Barış Platformu** adında bir platform oluşturduk. Bu platform aracılığıyla en geniş kesimi kucaklamaya çalışıyoruz. Bugün Türkiye'deki halk, çıkması muhtemel olan bu savaşı istemiyor. İradesini bu yönde kul-

lanıyor. Ancak halkın bu iradesi devlet tarafından tanınmıyor. Halk doğru karar verme yetisinden uzaklaştırılarak bilinçleri bulandırılıyor. Bu konuda özellikle boyalı basın dediğimiz basının yazıları ve yönlendirmesiyle bu bulanıklık yaratılıyor. Bölge halkının tepkisi açısından ise şunları söylemek mümkün. OHAL döneminde yani çatışma ortamında yaşam savaşı veren halk, savaşın fayda getirecek hiçbir şeyinin olmadığını çok iyi biliyor. OHAL yıllarında yığınca yaptırma maruz kalan halk şimdi yeni bir savaşa hazırlanıyor, hazırlatılıyor. Halkın böylesi bir savaşı kaldıracak gücü yok. Bu anlamda da savaşın olmaması için biz muhalif olan güçler olarak elimizden gelen herşeyi yapmaya çalışacağız. Bu konuda herkesin üzerine düşeni yapması gerekir diye düşünüyoruz.

- ABD bir taraftan savaş hazırlıklarını ırmandırırken diğer taraftan da Saddam'ı savaştan indirme tartışmalarını gündeme getiriyor ve bu konuda halihazırda süren görüşmeler var. Bu tartışmaları ne kadar inandırıcı buluyorsunuz? Sizce savaştan bir yöntemi gerçekten düşünebilir mi?

- Bu tartışmaları inandırıcı bulmak elbette ki mümkün değil. Çünkü asıl amaç var olan zengin petrol yataklarına sahip olmak. Bu petrol yataklarına egemen güçlerin tümü sahip çıkmak istiyor. Bu müdahalenin ilk hazırlıkları kimyasal silah konusu gündeme getirilerek yapıldı. Geline aşamada da bunun geçersiz bir bahane olduğu ortaya çıkmış durumda. BM silah denetçilerinin Irak'ta yaptıkları araştırma henüz tamamlanmadı. Ancak şimdiye kadar yapılan açıklamalarda da ciddi bir bulguya rastlanmamış değil. Bu an-

lamıyla savaş gerekçesi olarak sunulan kimyasal silahlardan öte, amacın petrol yataklarını ele geçirmek ve bir anlamda dünya haritasını yeniden çizmek olduğu ortada olan bir gerçektir. Savaştan Saddam'ı tahttan indirerek planlarını hayata geçirme tartışması ise ABD'nin savaş gerekçelerini olgunlaştırması ve tamamlamasıdır. Yapılan görüşmelerin istenilen düzeyde sonuç vermeyeceği ortadadır. İstenilenleri Irak yönetimi kabul etmeyecektir. Bu biliniyor. Ancak dediğim gibi bu konudaki asıl çalışma kamuoyunun savaş noktasında ikna edilmesine yöneliktir. Yani ABD yarın "biz barışçıl yöntemi de denedik ama onlar kabul etmedi" diyebilecek.

Bölgede 25 yaşın altındaki tüm gençler olağan hali bilmezler. Olağan yaşamı görüp yaşamadılar yani. OHAL kaldırıldı ancak bugün fiili anlamda uygulamalarıyla devam ediyor. Bölgede olağan yaşamı görmek mümkün değil. Bu anlamda hak ihlalleri de hala devam ediyor.

- *Neden Diyarbakır üs olarak seçildi?*

- Bölgede Irak'a en yakın havaalanı Diyarbakır'da bulunuyor. ABD'nin savaş uçaklarını en rahat konumlandıracağı yer burası. Bir de yıllardır bölgede yürütülen savaştan kaynaklı hazır bir altyapı var. Bu yüzden Diyarbakır tercih edilen illerden biri. Ancak bizim açımızdan ister Diyarbakır olsun, ister Van olsun isterse de başka bir il ABD güçlerini nerede konumlandırırsa konumlandırır biz bu savaşa karşıyız. Çünkü her yerde yarattığı yıkım ve tahribat aynı olacaktır. Bu temel mantıklı savaşa karşı çıkmak gerekiyor.

- *Bölgede kalktı denilen OHAL gerçekten kalktı mı?*

- Bölgede 25 yaşın altındaki tüm gençler olağan hali bilmezler. Olağan yaşamı görüp yaşamadılar yani. OHAL kaldırıldı ancak bugün fiili anlamda uygulamalarıyla devam ediyor. Bölgede olağan yaşamı görmek mümkün değil. Bu anlamda hak ihlalleri de hala devam ediyor. Keyfi biçimde uygulanan sürgünler bugün hala yaşanıyor, bu sürgünler hakkında henüz davalar açılabilmiş değil. Keyfi gözaltılar ilde ve bölgede yaşamaya devam ediyor. OHAL yasalarından kaynaklı bölgeye gazete ve dergiler girmiyordu, bu uygulama da belli yönleriyle devam ediyor. Getirilen kısıtlamalar varlığını koruyabiliyor diyebiliriz. OHAL döneminde yaşanan faili meçhuller devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde Muş Varto'da gözaltında kayıp olayı yaşandı. Yol kontrolleri devam ediyor. İnsanlar istedikleri saatte köylerine girip çıkamıyorlar. Yol üzerindeki belli karakollarda minibüsler durdurularak hala aramalar ve kimlik kontrolleri yapılıyor. Köylülere yönelik OHAL döneminde yapılan işkenceler bugün hala devam ediyor. Yani OHAL'in ne kalktığını söylemek mümkün ne de bu haliyle görmek mümkün. OHAL'in insanlara, buradaki halka acıdan başka yaşattığı hiçbir şey olmadı ve olamazdı da.

- *Devlet OHAL'i "demokratikleşiyoruz" naralarıyla kaldırdı. Vitrini tazelemek açısından da olsa bu uygulamaları belli anlamda hafifletmesi gerekiyorken sizce neden hala devam ettiriyor?*

- Devlet her türlü muhalif sesi ve gücü, hakkını arayan, uğradıkları hak ihlallerine karşı çıkan insanları kendisi için tehlike olarak görüyor. İnsanların haklarını aramak için kurumlara yaptıkları başvuruları, bu yönde oluşturdukları dernek ve kurumları kendi bütünlüğüne yönelik yapılan girişimler olarak değerlendiriyor. Bu anlamıyla da OHAL'i bir bütün olarak kaldırmıyor. Muhalif olan insanlar hala çok yoğun baskılar yaşıyor. Kendileri için tehlikeli gördükleri

lardan biri de koruculuk. Yıllardır bölge halkına yönelik yapılan anti-demokratik uygulamaların yanısıra birçok hak ihlalinin yaşanmasında da adını duyduğumuz koruculuk için ne diyeceksiniz ve bu sorunun ortadan kalkması için ne yapılmalıdır?

- Bölgede çatışmalı ortamın olduğu dönemde kurulan koruculuk, silahlı güç anlamında yoğunluklu olan güçlerden biridir. Diyebiliriz ki askerden önce korucular geliyor. 70 binin üzerinde bir ko-

anlamıyla da koruculuk sorununa bir an önce çözüm bulunmalıdır. Şu ana kadar koruculara yatırılan parayla ilin kalkınmasına yönelik bir yatırım yapılsaydı çok daha faydalı sonuçlar elde edilirdi. İlde fabrika ya da birçok iş sahası açmak mümkündü. Böylesi bir çalışma ve girişim de insanların ekonomik sorunlarının belli anlamda hafiflemesi anlamına gelecekti. Bölgeye en ufak bir ekonomik yatırımın olmadığını düşünürsek, böylesi bir girişim ve çalışma-

yapanların teşhis edilip tanınmasına ve görülmesine rağmen böyle bir karar alındı. Ya da insanlara zorla koruculuk dayatılıyor. Bölgede hem bu uygulamalarıyla hem de önemli bir güç olarak konumlandırılmalarından dolayı oluşturdukları tehditle koruculuk sistemi tamamen dağıtılarak kaldırılmalı, ellerine verilen silahlar geri alınarak silahsızlandırılmalıdır.

- *Devlet OHAL'i kaldırıldığını açıklayarak OHAL döneminde işlenen suçları da örtbas etmeye çalışıyor. Bu dönemde uygulanan ve hala da uygulanmaya devam eden hak ihlallerine ilişkin bir çalışmanız ya da girişiminiz var mı?*

- Demokratik kurum ve kuruluşlar olarak ve bunların bir parçası olarak biz İHD olarak OHAL dönemindeki hak ihlallerini ve yaptırımları kapsayan dosyaların incelenmesi ve bunlar hakkında davaların açılması için girişimlerde bulunacağız. OHAL başlı başına yargılanması gereken bir oluşumdur. Bu konuda gerekli mahkemelerin açılması için başvurularda bulunacağız. Kurum olarak düzenli raporların oluşturularak kamuoyunun bilgilendirilmesine yönelik çalışmamız var. Bu çalışmalarımızı bugün de devam ettireceğiz. Sonuçta bir dönem yaşanan yoğun hak ihlalleri var ve bunların unutturulmaması gerekiyor. Biz de bu konudaki tüm çalışmalarımızı devam ettireceğiz.

- *Son olarak söylemek istedikleriniz.*

- Ben gazetiniz İşçi-köylü ile yeni tanıştım. Boyalı basına baktığımızda yaşanan olayların doğru ve objektif yansıtılmadığını görüyoruz. Manşetlere taşınan konular halkın gündeminde olmayan olaylar oluyor çoğu zaman. Bu anlamda muhalif basına görevler düşüyor. Muhalif basın bence daha da artmalı. Gazetenize kabaca bakabildim ancak mizampajını beğendim. Bizimle görüşme girişiminde olduğunuz için ayrıca teşekkür ediyorum. Görüşmeler ve bilgi alışverişi devam ettirilmeli. Bizden bir isteğiniz ve talebiniz olursa her zaman yanıtlamaya çalışırız. Çalışmalarınızın devamını diler teşekkür ederim.

(Mersin)

Bölgede Irak'a en yakın havaalanı Diyarbakır'da bulunuyor. ABD'nin savaş uçaklarını en rahat konumlandıracağı yer burası. Bir de yıllardır bölgede yürütülen savaştan kaynaklı hazır bir altyapı var. Bu yüzden Diyarbakır tercih edilen illerden biri.

insanları hemen sürgün ediyorlar. Ancak şöyle de bir yan var; devlet gerçekten demokratikleşecekse, bu anlamda belli uygulamaları kaldıracaksa bunu AB'ye girdiği ya da gireceği için yapmamalıdır. Bu mantık da doğru değildir. Bu uygulamalar insanca yaşam koşullarının sağlanması için yapılmalıdır. İnsanlığın, ülkenin gelişebilmesi ve ilerleyebilmesi için yapılmalıdır. Bu uygulamaların kaldırılması insanların kendilerini özgürce ifade edebilecekleri bir ortamın sağlanması için yapılmalıdır. Ve bugün ülkemizde insanların kendilerini özgürce ifade edebilecekleri bir ortam yaratılmalı ve sağlanmalıdır.

- *Bölgedeki önemli sorun-*

rucu gücü var. Bölgede yaşanan birçok hak ihlalinde korucuların önemli bir rolü var. Yapılan hak ihlallerini araştırdığımızda karşımıza yoğunluklu olarak korucular çıkıyor. Buna rağmen yapılan mahkeme başvurularından çıkan sonuçlar ilginçtir. Birçoğunun yaptığı suçlar kanıtlanmasına rağmen dışarıda rahatça dolaşabilmektedir. Hatta kimi zaman öyle şeyler yaşanmaktadır ki mahkemenin tutuklama kararına rağmen serbest bırakılanlar bile olmuştur. Korucuların kurulurken önlemeye çalıştıkları suçlar ile bugün katıldıkları suçları karşılaştırıp oranlamaya vurduğumuzda katıldıkları suçların daha fazla olduğunu görürüz. Bu

nın etkilerini düşünmek daha rahat olacaktır. Bölgede yaşanan önemli sorunlardan biri olan koruculuk sorununun bir an önce çözülebilmesi için adımlar atılmalı ve ilk elden koruculuğun tamamen lağvedilmesi yani bir bütün olarak ortadan kaldırılması gerekiyor. Bugün insanların köyüne geri dönmelerinin önündeki önemli engellerden biridir koruculuk. Köylerine dönmek isteyen insanlar da korucular tarafından öldürülebilir, ki bunun örneğini de yine kısa bir süre önce yaşadık. Bir aileden üç kişi korucular tarafından öldürüldü ve geçen gün yapılan duruşmalarında suçsuz oldukları gerekçesiyle tahliye edildiler. Üstelik saldırıyı

Filistin 2003'te de yanıyor

Irak'a saldırı hazırlıklarının ilk sırada yer aldığı dünya gündeminin içinde ve 28 Ocak'ta İsrail'de yapılacak seçimlerin yaklaşmasıyla oluşan havanın yanında Filistin'den yine dumanlar yükseliyor, yine gencecik insanların katledilme haberleri gelmeye devam ediyor.

Ortadoğu'nun on yıllardır ateş ortasındaki bölgesi Filistin'de 2003 yılına yine saldırılar, işgaller ve katliamlarla girildi. Irak'a saldırı hazırlıklarının ilk sırada yer aldığı dünya gündeminin içinde ve 28 Ocak'ta İsrail'de yapılacak seçimlerin yaklaşmasıyla oluşan havanın yanında Filistin'den yine dumanlar yükseliyor, yine gencecik insanların katledilme haberleri gelmeye devam ediyor. İşte kısaca 2002'nin son gününden itibaren Filistin'de yaşananlar...

31 Aralık 2002- Filistinli bir genç Han Yunus yakınlarında İsrail askerlerince öldürüldü. İslami Cihad üyesi bir kadının da içlerinde bulunduğu 10 Filistinli gözaltına alındı. El Halil'de de İmran Ebu Ramadiye (17) isimli Filistinli, yine askerler tarafından dövülerek katledildi. İşte Filistin'de "barış dilekleriyle" sona eren bir yılın son günü.

1-2 Ocak 2003- "Yahudi yerleşimlerine sızmaya çalıştıkları" iddia edilen 4 Filistinli gencin öldürülmesinin ardından İsrail ordusu "teröristlerin kalesi" ilan ettikleri Gazze Şeridi'ndeki Nusayrat, Burey ve Refah mülteci kamplarına tank ve helikopterlerle girdi. Camilerden direniş çağrıları yapıldı. 2 saat boyunca yaşanan çatışmalarda 1 Filistinli öldürüldü.

5 Ocak 2003- Başkent Tel Aviv'de birbirine çok yakın yerde iki dakika ara ile iki intihar saldırısı düzenlendi. İslami Cihad'ın

Ocak'ta Ramallah'ta toplanmasını ve Filistin yetkililerinin 14 Ocak'ta Londra'da yapılacak Ortadoğu Barış Konferansına katıl-

7 Ocak 2003- 35 yaşın altındaki Filistinlilere Batı Şeria ve Gazze'yi terketme yasağı konuldu. Bu yasakla, İsrail'e çalışmaya giden 4 bin işçiden yalnızca 1350'si sınırı geçebildi.

11 Ocak 2003- İsrail tankları Gazze kentine girdi. Han Yunus'ta Abdel-Latif Wadi (28) isimli Filistinli öldürüldü, hastane kayıtlarına göre en az 6 Filistinli yaralandı. Nablus'ta Bassem Shanir (20) adlı genç öldürüldü, 9 kişi yaralandı.

Bunların yanında Filistinlilere ait onlarca ev yıkıldı, zeytinlikler tahrip edildi ve onlarca insan da tutuklandı.

Yılın ilk haftalarında saldırılar vahşice sürerken İsrail'de 28 Ocak'ta yapılacak seçimlerde Filistinlilerin baş düşmanlarından kasap Şaron'un koltuğu da sallanıyor. Hala kamuoyu yoklamalarında İsrail parlamentosu "Knesset"te en çok sandalyeyi alacağı görülmele birlikte özellikle son aylarda üst üste açığa çıkan rüşvet skandallarıyla Şaron ve partisi büyük oy kaybına uğradı. Filistin topraklarında yürütülen operasyonların mali yükü, turizm ve daha birçok sektördeki gerilemeyle daralan ekonomisi ve işsizlikle sarsılan Şaron hükümeti 12 milyar dolarlık "yardım" için babası Bush'a bir heyet gönderiyor. Bu yardımın 4 milyarlık bölümü Fi-

listin'deki operasyonlar ve olası Irak saldırısının etkilerini karşılamaya ayrılacak. Vietnam Sendromu benzeri sonuçların İsrail askerleri arasında yaygınlaştığı İsrail'de Filistinlilere yönelik vahşete gözlerini kapatan birçok İsrailli ise hala Şaron'a "kurtarıcı" gözüyle bakmaya devam ediyor. Seçimlerde ülke nüfusunun 1/6'ini oluşturan Arap asıllı İsraillilerin parlamentoda temsil edilmelemlerini engellemeye çalışma oyunları da bu süreçte sahneye kondu. İsrail Seçim Komisyonu, Arap asıllı Ahmed Tibi (Habaş Partisi) ve Balad Partisi'nin tek milletvekili Bişara'nın "Filistin terörüne destek verdikleri" gerekçesiyle aday olmalarına izin vermemekle İsrail devletinin terörünün üzerini örtmeye çalıştı. Ancak Bişara ve Tibi'nin başvurduğu İsrail Yüksek Mahkemesi, kararı iptal etti.

Filistin halkına yönelik İsrail devletinin uyguladığı terör ve şiddet günlük yaşamın bir parçası olarak sürerken bakan İsraililerin 2002 yılında tamamen barbarlaştığını söyleyerek İsrail'i kınayan eski eğitim bakanlarından, liberal eğilimli Meretz partisinin kurucularından Shulamit Aloni Filistin'in durumunu nasıl özetliyor: **"Kendimizi barbarlara, 3.5 milyon insanı rehineye, her bir köyü ve kasabayı tutsak kampına çevirdik."**

üstlendiği saldırılarda 25 kişi öldü, 100'ün üzerinde kişi yaralandı. Bu Kudüs'te 11 kişinin öldürüldüğü 21 Kasım'daki intihar saldırısından sonraki ilk intihar saldırısı oldu.

6 Ocak 2003- Hemen intihar saldırılarını bahane eden İsrail ordusu Gazze Şeridi'ne girdi. Bölge helikopterlerle füzeyle bombalandı. İsrail Güvenlik Kabinesi, Filistin Merkez Konseyi'nin 9

malarını engelleme kararı aldı. Ayrıca 3 Filistin üniversitesinin kapatılmasına ve operasyonların yoğunlaştırılmasına karar verildi. İsrail donanması da Gazze açıklarına kurduğu bir barikatla, Filistinli balıkçıların Akdeniz'e çıkmasını engelliyor.

Gazze Şeridi'ndeki Mughazi Mülteci Kampına gece düzenlenen operasyonda 3 Filistinli öldürüldü.

Rosa ve Karl'ı Berlin'de on binler andı

Berlin'de onbinler Rosa ve Karl için yürüdü

Tarih 15 Ocak 1919, evrensel proletaryanın yiğit önderlerinden Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht Alman tekelci burjuvazisinin siyasi temsilcileri ve onların sadık uşağı sosyal demokrat iktidarcı katledildiler. Enternasyonal proletarya bu tarihi kalın çizgilerle yazarak Rosa ve Karl'ı kalbine gömdü. Alman devrimci hareketinde en önde gelen bu iki isim önce Alman Sosyal Demokrat Partisi (USDP)'nin sol kanadı Spartaküs Birliği'nin daha sonra Alman Komünist Partisi önderlerindendi. Gerek pratik duruşlarıyla gerekse teorik bakış açılarıyla Al-

manya devrimci hareketinin en önde duran iki ismiydi.

Katledilişlerinin üzerinden yıllar geçmesine rağmen acıları yüreklerde, akıllarda taptaze. Bundan dolayıdır ki her yıl on binlerce insan seli Rosa ve Karl için yürümekte, on binler onları mezarları başında anmakta.

İşte bu yıl da onbinin üzerinde insan 11 Ocak'ta yapılan Rosa ve Karl'ı anma yürüyüşüne katıldı, yüz binin üzerinde kitle bu yiğit önderlerin mezarlarını ziyaret etti. Bu yürüyüşte Rosa ve Karl'ın resimlerinin bulunduğu TKP/ML imzalı pankartla yürüyüşe katılan taraftarların dışında, emper-

yalist saldırganlık ve işgalleri teşhir eden pankartlarıyla ATİF ve ILPS de kitlesel olarak yerlerini aldılar. Kızıl bayraklarla bezenen kortejde özellikle Almanca sloganlara ağırlık verilirken savaş çığırtkanlığında başı çeken ABD emperyalizmi, emperyalist saldırganlık ve işgalleri lanetleyen sloganlar haykırıldı. Yürüyüşte ayrıca TKP/ML-MK imzalı **"Emperyalizm ezilen halkların kanında boğulacaktır"** ve TKP/ML-YDB imzalı **"Rosa ve Karl'ın devrimci anısı mücadelemizde yaşayacaktır"** başlıklı binlerce bildiri dağıtıldı.

Emperyalizmin saldırısı tüm dünya halklarına

Emperyalizmin dünya üzerinde gerçekleştirdiği saldırılara karşı dünya halkları çeşitli biçimlerde tepkilerini gösteriyor. Bu tepkiler daha çok emperyalist patentli politikalar sonucunda ortaya çıkan sonuçlara yönelik olsa da dünya halklarının geleceği açısından olumlu sayılabilecek eylemliliklerdir. Dünya halkları "eğer ayağa kalkmazsak yok olacağız" diyen İrlandalı köylülerin pratiğinde örülen bir eylemlilik sürecinde...

Emperyalizmin küresel saldırılarından payını alan tüm dünya halkları büyük sıkıntılarla yüz yüze gelerek yaşam mücadelesi vermek zorunda kalırken emperyalist tekellerin ürünleriyle rekabet edemeyen, çeşitli emperyalist anlaşmalarla yok oluşa sürüklenen köylüler, serbest ticaret anlaşmaları ve özelleştirmelerle işinden ya da sosyal güvenlik haklarından edilen işçi ve diğer halk kesimleri tepkilerini çeşitli biçimlerde göstererek kendilerini sefalete mahkum edenleri protesto ediyorlar.

MEKSİKA: KÖYLÜNÜN ÖLÜM FERMANI

Kuzey Amerika'nın yoksul halklarını pençesine alan Kuzey Amerika serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA) ile Meksika'da 2003 yılının ilk gününden itibaren birçok tarım ürününün ithalatı üzerindeki koruyucu gümrük tarifeleri ortadan kaldırılıyor ve daha ucuz olan ABD ithalatı ürünler Meksika pazarlarını istila ediyor. İthalat üzerinde koruyucu gümrük tarifeleri uygulanırken dahi ürünlerinin karşılığını alamayan Meksikalı köylülerin bu kararlar ölüm fermanı da imzalanmış oldu. Zira tarifelerin 0'a indi-

rilmesiyle sahip oldukları küçük toprak parçalarında, eşeklerle, eski zamandan kalma yöntemlerle elde ettikleri ürünlerin ABD'nin yüksek teknoloji, makineli, sağlam altyapılı ürünleriyle yarışması mümkün değil. Bir Meksikalı çiftçinin ortalama toprağı 5 ila 7 dönüm arasında değişirken, NAFTA üyesi ABD

ve Kanada çiftçilerinin 250 dönümü geçiyor. Aynı eşitsiz durum Avrupa'nın sübvansiyonlu ürünleri için de geçerli. 1994'te imzalanan ve yürürlüğe giren NAFTA'nın tarımla ilgili bölümlerindeki ölüm ilamını bugün yaşayarak gören köylüler, kendilerini serbest ticarete hazırlamayan Meksika devletine ateş püskürüyor. Bugün birçok tarım üreticisi köylü topraklarını terk ederek ya iş bulmayı umdukları büyük şehirlere göç ediyor ya da ABD'ye kaçak olarak girmenin yollarını arıyor. ve Meksika'nın köylük bölgeleri emperyalist tekellerin çıkarları uğruna çöle

San Salvador'da kentin merkezinde bulunan San Salvador Katedrali'ni işgal eden eylemciler.

çevriliyor.

Bu süreçte Meksikalı köylülerin protesto eylemlerinin hedefi Meksiko City'deki AB Konsolosluğu önüydü ve talepleri sınırların açılmasının ertelenmesi ve NAFTA'nın yeniden görüşülmesiydi. Atları, inekleriyle ülkenin birçok bölgesinden gelen çiftçiler ABD'li rakiplerine karşı daha fazla devlet koruması istediler.

İRLANDA: DUBLİN TRAKTÖR İŞGALİNDE

AB'nin genişlemesinin ardından yapılan yardımların azaltılarak gelirlerindeki düşüşü protesto etmek için İrlandalı köylülerin sürdürdükleri ey-

lemler, 10 Ocak günü Dublin'de traktörleriyle yaptıkları protesto eylemleriyle sona erdi. Çiftçiler, devletle yaşadıkları mevcut tikanıklığı kıracak ve tarımın geleceği için bir tasarı geliştirilmesi için bir komisyon oluşturulmasını istiyorlar. "Eğer ayağa kalkmazsak yok olacağız" diyen köylüler İrlanda'nın batısından 1.000 traktörden oluşan bir konvoyla İrlanda parlamentosunun önünde eylem yaptı.

Kötü hava ve ürün fiyatlarındaki düşüşün geçen yıl ciddi bir biçimde zarar verdiği İrlandalı Çiftçiler bugüne kadar Avrupa Birliği tarafından verilen sübvansiyonların AB'nin genişlemesiyle önerileni Ortak

Tarım Politikasının sonucu olarak gelirlerinin daha da düşmesiyle yüz yüze.

80 bin üyesi bulunan İrlanda Çiftçiler Birliği Başkanı John Dillon protestoların amacının çiftçileri topraklarından eden tarımsal gelirlerin kötü durumuna dikkat çekmek olduğunu söyledi. Dillon çiftçilerin geleneksel imtiyazlarını devam ettirmeye çalışmadıklarını ifade ederek "Süper marketler ürünleri ucuza alıp müşterilere müthiş pahalı satarak ihtiyaçlarını karşılayan insanları sömürüyorlar. Biz burada kaybeden taraf oluyoruz" dedi.

Ayakta durma çabası içindeki köylüler devlete eylemleriyle verdikleri mesajda "Benim geleceğim çiftçiliktir ancak daha fazla bu şekilde yaşayamayız, kesintiler bizi bunun dışında yaşamaya zorluyor" dediler.

EL SALVADOR: SERBEST TİCARET ANLAŞMASINA HAYIR

El Salvador'da ABD ile yapılması planlanan serbest ticaret anlaşması ve ülkede sosyal hizmetlerin özelleştirilmesine karşı protestolar yükseliyor. Başkent San Salvador'da gerçekleşen gösterilerde 8 Ocak günü kentin merkezinde bulunan katedral 20 kişilik maskeli bir grup tarafından işgal edildi. San Salvador yardımcı piskoposu Rosa Chavez, insan hakları savcısı Beatrice de Carrilla ve bir grup devlet görevlisi, protestocuların liderleriyle görüştü. Ancak görüşmeler başarısızlıkla sonuçlandı. Eylemciler Başbakan Francisco Flores ile görüşmelerine izin verilmeye kadar ciddi görüşmelere başlamayacaklarını ifade ettiler. Akşam saatlerinde çeşitli sosyal gruplardan onlarca protestocu da katedralin çevresini saran polislerin etrafını sardı ve içeridekilere destek verdiklerini göstermek için çanlar çaldılar.

FİLİPİNLER ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

Hareket mutluluğumuzun kaynağıdır
Cesaretimizi her zaman diğerleriyle paylaştık

Sevgimizin bağları sınımsız ve kırılmazdır
Bu bağlar devrim ve halkın çıkarlarıdır

Doğuşumuz ve sonraki sürekli yürüyüş
Doğru yoldadır ve özgürlük meşalesini taşımaktadır

(Filipinler Ulusal Demokratik Cephe'nin yeni yıl vesilesiyle gazetemize gönderdiği kart)

Evrensel Bakış

KESİK DAMARLARIN KANI DURDURULABİLİR Mİ?

Yazar **Eduardo Galeano** 1971'de yazdığı "**Latin Amerika'nın Kesik Damarları**" adlı kitabında Latin Amerika ülkelerinin gerçekliğini gözler önüne seriyordu. Dünya üzerinde estirilen neoliberal politikaların bu ülkelerde uygulanması, kesik damarlardan fışkıran kanların daha da artmasından başka bir anlam ifade etmedi.

Arjantin örneğinde olduğu gibi Latin Amerika ülkelerinin pekçoğunda IMF programları **başarıyla** uygulandı! Bunun sonucunda pekçok ülkede özelleştirmeler büyük bir hızla uygulandı, yabancı sermayeye kapılar ardına kadar açıldı. Ardından hiç kuşkusuz ki yolsuzluk, yoksulluk, açlık sökün etti.

Bölge ülkelerinde yaşanan bu yağma ve talan politikaları sonucunda, halk kitleleri tam bir yıkımla yüzyüze kaldı. Bu yıkım sonucundadır ki şimdi Latin Amerika'da **halkçı rüzgârlar** esiyor.. Güney Amerika'da son yaşananlar yeni bir **dalganın, yeni bir milliyetçiliğin, yeni bir anti-neoliberal** şekillenişin yükseldiğini gösteriyor. Latin Amerika ülkelerinde yaşanan son seçimler ve siyasal gelişmeler bu yargımızı güçlendirir niteliktedir. Özellikle reform beklentilerinin ve 1990'lı yıllarda uygulanan politikaların reddi söylemi üzerinden şekillenen bu hareket sonucunda; **Bolivya**'da Temmuz seçimleri sonucunda yerlilerin temsilcisi **Evo Morales** liderliğindeki **Sosyalizme Doğru Hareket**, Bolivya kongresinde

2. büyük parti konumuna geldi. **Peru**'da **Merkez Sol Amerikan Halk Devrimci İttifakı** 17 Kasım'da 25 yeni bölgenin yönetimi için düzenlenen yerel seçimlerde büyük başarı elde etti. **Brezilya**'da **Luiz Inancia "Lula" da Silva** ve **İşçi Partisi** 27 Ekim seçimlerinde yüzde 60'ın üzerinde oy alarak ezici bir zafer kazandı. **Brezilya**'da Lula'nın zaferrinden sonra **Ekvator**'da yapılan devlet başkanlığı seçimlerinin ikinci turunda, eski darbe lideri **Lucio Gutierrez**, oyların yüzde 54.4'ünü aldı. **Paraguay**'da 2003'te yapılacak başkanlık seçimlerinde popülist politikalar öne süren liderlerin şanslı olduğu ileriye sürülüyor. **Paraguay**'da **Oviedismo** (General Oviedia liderliğindeki popülist hareket) bu ülkede kitleler nezdinde taban bulabiliyor. **Panama**'da da durum aynı. **Meksika**'da ulusalcı politikalar ve demokratik değişim ve reform sözcükleri kullanılıyor. **Dominik**'te sosyal demokratlar işbaşında, **Nikaragua** ve **Honduras**'taki geçen yılki seçimlerde ve **Kosta Rika**'da bu yılın Mart ayında yapılacak seçimlerde öne çıkan partiler ve siyasal anlayışlar geçmişte sürdürülen neoliberal politikaların eleştirisini yapıyorlar. Latin Amerika'nın siyasi tarihindeki eski popülist politikalar (Peronizm vb.) bir yana dünyadaki yeni gelişmeler ve özellikle küreselleşme karşıtı söylem (dikkat edilsin emperyalizm karşıtı değil) bu süreci etkiliyor ve yönlendiriyor. Örneğin **Nikaragua**'da **Sandinistlerin**, bu politik duruşu benimseye-

rek eski küçük burjuva radikal söylemelerinden önemli oranda uzaklaştıkları görünüyor. Ya da **El Salvador**'daki iç savaş sonrası sivil politikalara, reformcu politikalara vurgu yapılması bu sürecin bir ürünü... **Venezüella**'da **Hugo Chavez** ABD ve neoliberalizm karşıtı söylemiyle önemli oranda ön plana çıkmış durumda.

Tüm bu gelişmeler karşısında ABD emperyalizmi kendisinin Arka Bahçesi olarak adlandırdığı Latin Amerika'da boş durmuyor. Son süreçte "**terörizmle mücadele**" adı altında Latin Amerika'ya müdahale ediyor. **Venezüella** örneği bir yana Latin Amerika ülkelerinin yaşanan gelişmelerin hepsinde çeşitli biçimlerde ABD'nin parmağı bulunmaktadır. Örneğin bu müdahalenin bir ayağı olarak **Kolombiya** barış sürecinin bitişini fırsat bilen ABD, "terörle savaşı" Latin Amerika'ya yaymaktadır. **Kolombiya Devlet Başkanı** **Andreas Pastrana**'nın **FARC**'ın denetimindeki bölgelere yönelik başlattığı "**Tanatos Operasyonu/Ölüm Meleği**" adlı harekâta ABD destek çıkmıştır. (**Kolombiya Savaşa Teslim**, Radikal, 24 Şubat 2002, syf 10)

Latin Amerika'da yaşanan bu değişimin niteliği hakkında belli bir fikir vermesi açısından şu örnekler verilebilir: **Ekvator**'daki başkanlık seçimlerini kazanan **Lucio Gutierrez** o kadar halkçı ve neoliberal karşıtı söylemine, seçimlerde kullandığı broşürlerin altında "**Oligarşiyi ezin**" yazmasına ve karşıtları tarafından "**komünist olmakla suçlanmasına**" rağmen, kendisini "ortanın solu" olarak tanımlıyor ve Washington yönetimine ve IMF'ye Marksist olmadığını, yürürlükteki anlaşmalara, özellikle de petrolle ilgili olanlara uyacağını, ABD'nin **Manta**'daki uyuşturucuyla mücadele üssünün (acil müdahaleler için askeri üs olarak görmek daha doğru) kalabileceği konusunda güvenceler veriyor. **Guierrez** o kadar ileriy gitmişti ki seçim kampanyası sü-

renken kampanyasından üç günü Washington, New York ve Miami'de ABD ve IMF yetkilileri ile görüşmek için kullanmaktan çekinmemişti. Bu örnek bize Latin Amerika'da esen "solcu" rüzgârların yönünün esmesi gereken yönde esmediğini gösteriyor.

Yine **Brezilya**'da büyük umutlarla işbaşına gelen **İşçi Partisi** adayı **Luiz Inancia "Lula" da Silva** seçimi kazanır kazanmaz yaptığı açıklamalarda, IMF'ye önceki cumhurbaşkanı **Cardosa**'nın ekonomik politikalarını (yumuşatarak) sürdürme vaadinde bulunmuş durumda. İlk söylevinde IMF'nin dikte ettiği ekonomik ve mali politikaları izleyeceğini duyurdu. **Brezilya**'nın 260 milyar dolarlık dış borçlarının taksitlerini ödemede hiçbir aksaklığın yaşanmayacağı sözünü verdi. Bu gelişmeler bize yaşanan "değişimin" nasıl bir değişim olduğunu göstermektedir. Hem IMF'nin ve sermayenin gönlünü alıp hem de halkın eşitlikçi isteklerini gerçekleştirmek olanaklı değildir. Çünkü gerek **Brezilya**'da ve gerekse de dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşanan açlığın, yoksulluğun, sefaletin, işsizliğin vb. sorumlusu başta emperyalizm ve onun yereldeki temsilcisi hakim sınıflardır. Bunlara karşı uzlaşmaz bir tavır takınılmadıkça pratik duruşun altı hep boş kalacaktır. Bu gerçeği **Lula**'nın partisinden **Joao Machado Borges Neto** da gördüğü için şunu söylemekten çekinmemektedir: "**Lula, eski radikal Lula değil artık...**" (Ergun Aydınoglu, Siyasi Gazete, BİA)

Evet Latin Amerika ülkelerinde bir "değişimin" olduğu açık. Ancak bu değişim **sistem için kabul edilebilirlik sınırları içerisinde** yer alıyor. Sistemin sınırlarını zorlamayan, emperyalizm ve onun kurumlarını sorgulamaktan uzak, daha çok var olan objektif şartların olumsuzluğunu eleştiri üzerinden yükselen bir değişimle karşı karşıyayız. Seçimlerde başarı kazanan pekçok siyasal hareket, buldukları ülke-

lerde "iş çevreleri" ile uzlaşmaya önem gösteriyor. Söylemlerinde devrimci değil reformcu bir dil kullanmaya özen gösteriyorlar. **Binghamton Üniversitesi**, **Fernand Braduel Merkezi**'nin **Brezilya** ve **Lula** için yorumundaki "**İktidardaki Lula, ne iktidardaki Aydınlik Yol Hareketi (Peru Komünist Partisi bn.) ne de Çin Kültür Devrimi**" (100. Yorum, 1 Kasım 2002 "Lula: Umut Korkuyu Yendi") ifadelerinde kendisini net olarak ortaya koyan gerçek, Latin Amerika'nın kesik damarlarından akan kanın nasıl durdurulabileceğinin gerçekliği olarak önümüzde durmaktadır. **Peru Komünist Partisi**'ne ya da **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'ne yön veren ideolojik şekillenme yani Marksizm-Leninizm-Maoizm'in yol göstericiliğinde yapılmayan her müdahale akan kana tampon yapma işlevinden başka bir anlam ifade etmeyecektir. Kan durdurulamayacak ve Latin Amerika emperyalizminin ve onun yerli uşaklarının sömürsünden, vahşetinden kurtulamayacaktır.

Brezilya mı dediniz? Bu samba ve futbol ülkesinin yaralarını saracak ve akan kanı durduracak olanlar **Amazon**'un derinliklerinde kendi köklerine dayanarak hazırlanıyolar. **Brezilyalı Maoistler Halk Savaşı**'nın o muazzam yakıcılığını, gerçek değişim ve dönüşümü **Amazon**'un derinliklerinde sınıyorlar şimdi....

Peru mu dediniz? Devrimin yolu engebelidir, sarptır ve inişli çıkışlıdır. **Peru Komünist Partisi** önderlik düzeyinde aldığı ağır kayıplardan sonra halk savaşını kitlelerin derinliklerinde yeniden mayalıyor. "**Maocu gerilla hareketi Aydınlik Yol ile (PKP bn) A. Fujimori'nin siyasi polisinden korkular ortadan kalktığından bu yana halkın önemli bir bölümü harekete geçmeye hazır.**" (Nejat Aşkın, Bizim Gazete, 29.07.2002. BİA-Lima)

Los Angeles

SAVAŞ: Bizim adımıza değil

"Başkan (George W.) Bush'a ABD'nin saldırgan bir ulus olmak ve Irak'a saldırmak istemediğini söylemek için çok az bir zamanı var."

Dünya gündeminin en baş sırasını işgal eden Irak'a emperyalist saldırı olasılığı ve buna karşı yapılan dünya halklarının irili ufaklı onlarca eylemi devam ediyor. Pakistan, Filipinler, Türkiye, Los Angeles, Avrupa ülkeleri... birçok ülkede gerçekleştirilen protesto eylemlerinde ABD saldırganlığı ve petrol için savaş lanetlenirken Irak halkıyla dayanışma ana temaydı. Bunlardan en önemlilerinden biri Irak halkına canlı kalkan olmak için on binlerce insanın Irak'a gideceği canlı kalkan projesiydi kuşkusuz.

Yine Amerikan savaş karşıtı Enternasyonal Yanıt (International A.N.S.W.E.R. -Savaşı ve Irkçılığı Durdurmak İçin Şimdi Harekete Geç) koalisyonunun organize ettiği 18 Ocak'ta yapılacak ve onbinlerce insanın katılımının beklendiği gösteri büyük önem taşıyor. Zira koalisyonun sözcüsü eski başsavcı Ramsey Clark'ın dediği gibi "**Başkan (George W.) Bush'a ABD'nin saldırgan bir ulus olmak ve Irak'a saldırmak istemediğini söylemek için çok az bir zamanı var.**"

Diyarbakır'dan izlenimler... Acı ve direnişin çığlığı var sokaklarda

Bu zulmü bugün unutturmaya çalışanlara inat, tarihi tersyüz edenlere inat bir kez daha dinlemek, bir kez daha okumak çok daha farklı bir anlam kazanıyor. Halk bugün anlatılanlara karşı, yaşamın gerçekliğinden hareketle şunu çok iyi biliyor ki tarih ne kadar tersyüz edilirse edilsin bunlar yaşandı ve yaşanmaya da devam ediyor.

“Askerler bütün köyü kuşattılar. Hepimizin dışarı çıkmasını söyle-

di-
ler.
Eş-
ya-
ları-
nızı
top-
la-
yın-
de-
diler.
Köyü

boşaltmamızın emrini verdiler sonra. Evlerimize girip eşyalarımızı toplamaya başladık. Biçare idik, ağlayarak toplamaya başladım eşyalarımı. Evlerimiz, eşyalarımız herşey yılların emeğiydi. Ancak eşyalarımızı toplamamıza izin bile vermeden evlerimizi ateşe verdiler. Tek kurtardığım eşya buzdolabım oldu. Evlerimize eşyalarımızla, ahırlarımız mallarımızla yakıldı. Ağladık, sızladık ama boşunaydı.”

YAŞAMAK DİRENMEKTİR

“Bexudan jiyane” (Yaşamak direnmektir) cümlesini duyduğumuzda çağrıştırdığı ilk şeylerden biri idi, Diyarbakır'ın Lice ilçesinde yaşanan vahşet ve direniş. Daha çocuk yaştakilerin haykırdığı bu söz yukarıda küçük bir parçasını aktardığımız zulüm karşısında tutundukları iki sihirli sözcük olmuştu. Yeniden dinledik bu vahşeti Liceliler'den. Daha konuşmaya başlamadan dolan gözler yaşananları anlatmaya yetiyordu. Yüzlerde biriken çizgilerin tümü yıllardır yaşanan acıların en yalın ifadesi idi belki de.

“O yılları sorma” diyor bir diğeri. “Yakınlarımız o ateşin içinde, biz buradaydık. Hastanelere koşturuyorduk. Köye almıyorlardı bizi. Köyümüze girmek yasak olmuştu. Merak içindeydik. Ölen kim, yaşayan kim bilmiyorduk. Canımızın derdine düşmüş, o yana bu yana koşturuyorduk” diyor.

“Sonra topraklarımızı bırakıp göç etmek zorunda kaldık. Biz gene Diyarbakır merkeze geldik. Köyün diğer haneleri başka yerlere gittiler.” Konuşanların çoğu şu anda aynı zulmün devam ettiğini söylüyorlar yarı Türkçe, yarı Kürtçe. “Hani nerde rahatlık” diyorlar. “Yine korku, yine korku. Bir yere gittiğimizde yine askerler var başımızda. Biz yine topraklarımıza dönemiyoruz. Evimizi, aşımızı kuramıyoruz orada.”

Sonra gözler yine gerilere gidiyor. “Faili meçhullerin yoğun olduğu yıllar. Bizim buralar, Diyarbakır iyi idi. Silopi çok kötüydü. Askerlerin elinde isim listesi vardı. Günde en az 4 genç gidiyordu. Evimizin erkekleri sabah evden çıktığında uzun uzun baktık arkalarından, bir daha geri dönerler mi diye. Akşam eve ya ölüleri ya dirileri gelene kadar korku ile beklerdik. Hergün yiğitlerimizi vururlardı. Evlerinde genç delikanlıları olanlar sorardı. ‘Sıra ne zaman bizimkilere gelecek.’ Hepsine terörüst dediler. Onlar fidan gibi gencecik delikanlıları ve terörüst değillerdi.”

Bu anlatımlar birçoğumuzun yabancısı olduğu şeyler değil aslında. Belgelemiş bu zulüm yöntemlerini çoğu kez ya okumuşuzdur ya da dinlemişizdir yine. Ancak bu zulmü bugün unutturmaya çalışanlara inat, tarihi tersyüz edenlere inat bir kez daha dinlemek, bir kez daha okumak çok daha farklı bir anlam kazanıyor. Halk bugün anlatılanlara karşı, yaşamın gerçekliğinden hareketle şunu çok iyi biliyor ki tarih ne kadar tersyüz edilirse edilsin bunlar yaşandı ve yaşanmaya da devam ediyor.

Şehir merkezine girmeden anlaşılıyor kentin içindeki hava. Sınırda askeri bir arama noktası. Ki askeri arama noktası olmayan yer yok adeta. Türkiye'nin birçok yerinde olduğu gibi Diyarbakır'da da şehrin en güzel yerleri askeriye ayrılmış durumda. Geniş bir arazide JİTEM'in işkence merkezini görmek mümkün. Şehre girmeden ardarda iki köy. Gecekondu bile diyemeyeceğimiz taş duvarlı evlerin önünde kışın soğuğuna meydan okuyan yalınayak çocuk-

lar. Otobanda duran otobüslerden inenler, gitmek istedikleri yere gidebilmek için önce jandarmanın üst aramasından ve kimlik yoklamasından geçmek zorunda. Şüpheli şahıs sayılmazsa ne mutlu ona. Bu ilk denetimden geçtikten sonra araç şehir merkezine doğru yol alıyor. Şehir merkezi mi? Köşe başları, cadde üstleri ve sokak aralarında askeri araçlar, nokta halinde polis yığınağı görmek mümkün. Bir süre sonra gözler alışıyor bu yığınağa. Üstelik bunlar sokakta görünmeyen. Bir de görünmeyen, fark edilmeyen kelle avcıları var bu caddelerin. İnsan kalabalığı içinde akşam evine yetişmeye çalışırken kendini göstermeye başlayanlar yani. “Olağanüstü hal kalktı” açıklamalarının gerçeği ne kadar ifade ettiğinin açıklaması bunlar aynı zamanda. Sohbet ettiğimiz insanları “arama noktalarını azalttılar ancak kaldırmadılar”. “Özellikle köylere girişlerde eskiden iki karakol kontrol ediyordu, şimdi tek karakol yapıyor ancak o da çok sıkı denetim yapıyor” deniliyor. İnsanlar eskisi gibi olmasa da akşamları dışarı çıkarken çok rahat olmadıklarını belirtiyorlar. Çünkü keyfi gözaltılar ve gözaltında kayıplar hala yaşanıyor.

BÖLGENİN YENİ GÜNDEMİ IRAK SALDIRISI

Ve şimdi yeni bir gündemi var bu halkın; savaş. Bölgeye kaydırılan ABD askerlerinin yanısıra TC de ordu güçlerini önemli ölçüde bölgeye yığmış durumda. Bu şehir merkezinden çok fazla hissedilmiyor. Ancak köylerden gelenler, özellikle de sınır köylerden gelenler büyük bir askeri sevkியatın olduğunu söylüyorlar. Bu, devletin yaptığı savaş hazırlığı. Halkın can güvenliğine yönelik herhangi bir hazırlık yok. Asker anneleri “biz çocuklarımızı bu savaş için büyütmedik” diyerek çaresizlik içinde soruyorlar. “Şimdi ne yapacağız?” Körfez savaşı döneminde Diyarbakır'da yaşayanlar kentin görüntüsünün çok kötü olduğunu, adeta terk edilmiş bir yer görüntüsünde olduğunu söyleyip “bunları bir daha mı yaşayacağız” diye soruyorlar. Halk, savaş istemiyor. Ancak onların bu tedirginliğini ve çığlığını duyan yok. Olağan yaşamını devam ettirmeye çalışan halkın yüzünde savaş tedirginliğini görmek mümkün. Ancak bu tedirginliğe rağmen rahatlığı da görebiliyoruz. Yani savaş hem insanların yanı başında hem de uzaktadır.

Halkın en önemli sorunlarından biri işsizlik. Şehir girişindeki küçük iki işletmenin dışında herhangi bir fabrika ya da işletme yok. Küçük esnafların yoğun olduğu merkezde

belli yerlere odaklanmış seyyar satıcılar bulunuyor. Bunun yanısıra evlerine ekmek götürme kaygısı yaşayan çocuklar. Çoğu sokakta selpak satıyor, boyacılık yapıyor, simit satıyor. Çöpten kağıt toplayanlar ve ekmek arayanlar da gözlere çarpan yoksulluk görüntülerinden birkaçı. İl'e ilişkin yapılan bir araştırmada tiner, boya, tırnak cilası gibi maddeleri kullanan çocukların sayısının hergün biraz daha arttığı görülüyor. Çocukların birçoğu ekonomik koşullarının kötü olmasından kaynaklı hiç okula gidememiş durumda. Lice'nin Karaca köyünden göç ederek Diyarbakır'a gelen Ramazan “köyümü yakıldığı için buraya geldik. Üç kardeşim annem ve babamla birlikte evde 6 kişiyiz. Bir kardeşim sakız, babam ise çekirdek satıyor. Annem temizlikçilik yapıyor. Ekonomik durumumuz kötü olduğu için, ben hiç okula gidemedim. Aileme yardım etmek için ayakkabı boyacılığı yapıyorum” diyor. Bu durumda olan yüzlerce aile ve binlerce çocuk var Diyarbakır'da. Birçoğu evin ekonomik yükünü sırtlanmış yol alıyor sokaklarda. Bu görüntülere ek yine gözlerin alışkın olduğu yaşlı kadınlar var sokaklarda dilenen. Belki de birçoğu bir dönem kendi evinde kendi yağı ile kavruluyordu. Ancak devletin zulmünden dolayı göç ederek buralara gelince başka çıkar yolları kalmamış.

T. Kürdistan'ın birçok ilinde olduğu gibi Diyarbakır'da da sağlık koşulları oldukça kötü. Yine bölgeye ilişkin yapılan bir araştırmada göçlerin etkisiyle nüfusu artan kentte Olağanüstü hal koşullarından kaynaklı yeterli hizmetin verilmediği belirtiliyor. Olağanüstü hal uygulamalarından kaynaklı köylere sağlık hizmetlerinin hiçbirinin girmediği vurgulanarak, sağlık personellerinin köylere sokulmadığı açıklanıyor. Görevini yapmak için mücadele yürüten sağlık personeli de kısa zamanda sürgün ediliyor. Halk tifo, sıtma, kızamık, dizanteri gibi bulaşıcı hastalıklarla boğuşurken sağlıklı müdahalenin olmayışından kaynaklı ölüm oranları hergün artıyor. Sağlık kurumlarının bölgedeki yetersizliği Diyarbakır'da da kendini gösteriyor. Bu yetersiz kurumlaşmanın içinde var olanlar ise nasıl mı kullanılıyor? Diyarbakır Dağkapı Sağlık Ocağı ikiye bölünerek bir bölümü polis karakolu haline getirilmiş. Yani halka verilen bu sınırlı “hizmet” dahi çok görülerek yarısına el konulmuş.

Surlarıyla da ünlü Diyarbakır yılların yaşanmış acılarını ve direnişlerini anlatıyor sanki. Onarılmayı bekleyen surlar oldukça yıpranmış.

Birçok yeri dökülen surlar bu yıpranmışlığa inat hala ayakta durmaya çalışıyor. Sur dibindeki esnaflar, gözleme yapan kadınlar buralardan kaldırılarak etrafı boşaltılmış. Koca bir tarihe tanıklık eden bu surları yalnız bırakmayanlar var. Etrafındaki seyyar satıcıların yanısıra sokak çocuklarının vazgeçilmez mekanı olan surların, ev sahipliği yaptığı binaları var hala.

Diyarbakır sokaklarını rengarenk giysili, kendi kültür ve motifini yansıtan kadınlar dolduruyor bir de. Kültürün en yalın ifadesi olan bu giysilerin üstüne özenle yerleştirilen pullar ve boncuklar, üzerinde ne kadar titizlikle çalışıldığının da göstergesi. Bu giysileri dini bayramlarda giyinmenin yanısıra Newroz'da ya da çeşitli eylem ve etkinliklerde giyinmenin ayrı bir anlamı var. Ulus olarak kendilerini bu giysilerle ve renklerle ifade etmenin kimi zaman duyulan onur ve gururu bir başka anlam taşıyor. Bu özel günlerin dışında da kullanılan bu giysileri giymek bir gelenek.

ANALARIN GÖZLERİNDEKİ YAŞ BİTMEKÇE ZULMÜN BİTTİĞİNE KİM İNANIR

Şeyh Saitlerden bugüne devam eden devletin katliamlarına karşılık süren direnişler ve Kürt halkının yarattığı direnme geleneği bugün bizler için öğretici olma özelliğini hala taşıyor. Yaşanan zulüm karşısındaki direnişlerin yanısıra yaşananların halk üzerinde yarattığı yorgunluk yansısı da yaşananlara tepkiler büyüyerek devam ediyor. Halk yaşadığı gerçeklerle, Kürt ulusal hareketinin önüne koyduğu politikayı bu çelişkiyle birlikte sorguluyor.

Anaların gözlerinde var olan yaş bitmekçe bu zulmün bittiğine kim inandırabilir ki bizi. Kendi dilini kullanamayan, çocuğuna istediği ismi veremeyen, Kürtçe kaset dinlediği için yargılanan, okulları, hastaneleri askeri kışlalara dönüştürülen bu ülkede adeta ayrı bir yönetimin uygulandığı bu topraklarda yaşayan bir ulus var. Ve hiç kimse bu ulusun kendini ifade etme özgürlüğünü elinden alamaz ve bu gerçekliğin üstünü örtemez.

Ayrılrken şehirden uğurlayanlar yine selpak satan, soğuktan yüzleri çatlayan çocuklardı. Onlar yaşamın tüm zorluklarına rağmen gülmeyi başaranlar. El ele tutuştuıkları otobüs durağında en küçüklerini uçuruyorlardı gülerken tıpkı geleceğin aydınlık günlerine uçar gibi. (Mersin)

Parti ve devrim şehitlerini anıyoruz...

ONLARDAN ÖĞRENİYOR, GELECEĞE YÜRÜYÜRÜZ...

Gelecek güzel günler uğruna zaferi adlandırmak ve ona ulaşmak, sınıf mücadelesine girmiş her devrimcinin, her militanın vazgeçilmez isteğidir. Bu uğurda ödenen her bedel, verilen her şehit, günümüze dek uzanan bir zincirin halkalarını oluşturmaktadır. Geleceğe uzanan bu zincirde birbirine kopmaz bağlarla bağlı her bir halkada; bütün ömürleri devrime adanmış, yaşamları sayısız fedakarlık ve zengin mücadele deneyimleriyle dolu, isimleri, mücadele deneyimleri gazete sayfalarına sığmayacak kadar çok yüzlerce değerimiz vardır...

Dünyada yeni bir çağ açan Büyük Ekim Devrimi'ne bizzat katılan, **Mustafa Suphi**, ülkemizde Komünist Partisinin kurucusu ve ilk önderidir. O dönemler işgal altında olan Anadolu'da emperyalist işgale karşı mücadeleyi, sosyal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmek için 14 yoldaşıyla birlikte ülkeye dönerlerken Kemalistler tarafından katledildiler. Böylelikle ülkemiz emekçi halkı proletarya önderliğinden mahrum bırakılmak istendi. Mustafa Suphi TKP'si bugün Proletarya Partisi şahsında yaşıyor. 24 Nisan 1972'de İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları tarafından yeniden kurulan Komünist

Partisi de tıpkı Mustafa Suphi TKP'si gibi kısa sürede önemli kayıplar verdi: 22 Ocak 1973'te İstanbul'da şehit düşen **Meral Yakar**, Proletarya Partisi'nin ilk şehidi olarak tarihteki yerini aldı. Tarihin o durdurulamaz akışı devam ediyordu... Dersim dağlarında faaliyet yürüten Proletarya Partisi militanları Vartnik Mirik mezrasında ikinci büyük kayıplarını verdiler. Parti üyelerinden **Ali Haydar Yıldız**, doğduğu Dersim

Kaypakkaya'dan sonra üç genel sekreterini daha savaşın içinde şehit verdi. 1981 Eylül'ünde **Süleyman Cihan** işkencede katledildi. 1987 Mayıs'ında **Kazım Çelik** destansı bir çatışmada Elazığ Palu'da şehit düştü. Yine 1997 Kasım'ında **Mehmet Demirdağ Tokat**'ın Ese Yaylasında bir direniş destanı yaratarak silah elde toprağa düştü.

Günümüze kadar yüzlerce militanını savaşın içinde şehit veren Proletarya Partisi, şehitleri

Anma Haftası olarak ilan etti.

Her Ocak ayının son haftasında parti ve devrim şehitlerini; dağlarda, fabrikalarda, emekçi semtlerde, okullarda kısacası hayatın her alanında daha bir coşkuyla anıyor, onlardan öğreniyor, geleceği adımlıyoruz.

Ocak ayı içerisinde yitirdiğimiz diğer şehitlerimiz;

18 Ocak 1976'da Zeytinburnu'ndaki evi Mete Altan, Muhsin Bodur, ve Uğur Gür sorumluluğundaki faşist polis timleri tarafından basılarak katledilen **Atilla Özkan**; 24 Ocak 1981'de Diyarbakır Hazro'da çıkan çatışmada şehit düşen **Haydar Aslan**, **İhsan Parçacı**; 21 Ocak- 10 Şubat 1993 tarihleri arasında kışın dondurucu soğuğuna karşı destanlaşarak şehit düşen **Barbara Anna Kirstler**, **Ali Demirdağ**, **Zeki Peker**, **Erkan Fener**, **Ali İhsan Yalçın**, **Ali Ekber Batasul**; 24 Ocak 1994'te Artvin Şavşat'ta düşmanla dişe diş savaşarak şehit düşen **Erhan Öztürk**, **İhsan Şimşek**, **Hasan Özdoğan**, **Muharrem Kaya**; devrime adanmışlığı, kararlılığı, inancı, iradeyi ve umudu kendilerinden sonrakilere miras bırakarak o büyük zincirdeki yerlerini aldılar.

topraklarına tohum oldu. Ardından çatışma alanından yaralı olarak kurtulan Parti Kurucusu **İbrahim Kaypakkaya**, 29 Ocak 1973'te tutsak düşerek 18 Mayıs'ta Diyarbakır işkencehanelerinde katledildi. Proletarya Partisi İbrahim

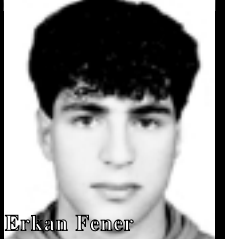
anmanın; onların mücadele deneyimlerinden öğrenmek, savaşı onlardan devralarak daha da yükseltmek demek olduğundan yola çıkarak 1978'de yapılan 1. Konferansı'nda her yılın Ocak ayının son haftasını "**Parti ve Devrim Şehitlerini**

Barbara Anna Kirtler

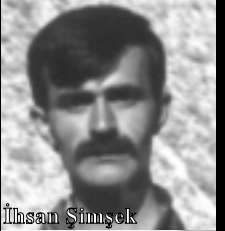
Zeki Peker

Erkan Fener

Erhan Öztürk

İhsan Şimşek

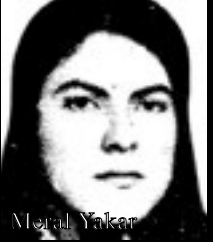
Hasan Özdoğan

Muharrem Kaya

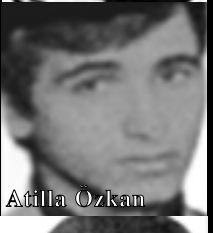
Mustafa Suphi

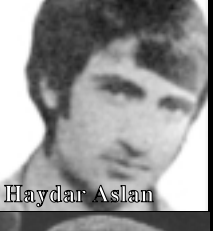
Meral Yakar

Ali Haydar Yıldız

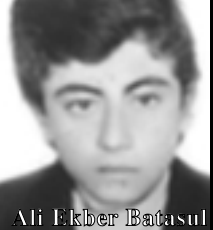
Atilla Özkan

Haydar Aslan

Ali Demirdağ

Ali Ekber Batasul

Vladimir İlyiç Lenin

ÖLÜMSÜZDÜR!

Açıklama: 21 Ocak 1924'te bedenen kaybettiğimiz enternasyonal proletaryanın büyük öğretmeni, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin büyük ustalarından V. İ. Lenin yoldaşın ölümünün 79. yıldönümü vesilesiyle Ocak 1985'te Proletarya Partisi şehitlerinden Zeki Uygun'un kaleme aldığı bir yazısının bazı bölümlerini hem güncelliğinden ve hem de Parti ve Devrim şehitlerinin anısına yayınlıyoruz.

21 Ocak 1985 tarihi, enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının büyük önder ve öğretmeni yüce Bolşevik Partisi'nin kurucusu ve mimarı, Büyük Ekim Devriminin simgesi, dünyanın ilk Proletarya Diktatörlüğü devleti olan SSCB'nin yaratıcısı Vladimir İlyiç Lenin'in, 21 Ocak 1924'te Moskova yakınlarındaki Gorki'de hayatını kaybedişinin 61. yıldönümüdür.

Ölümünün 61. yıldönümünde V. İ. Lenin'in ölümsüz anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek anıyoruz.

V. İ. Lenin ismi, ölümsüzlük sembolü olarak dünya tarihi içinde son derece müstesna bir yere, son derece büyük bir anlam ve öneme sahiptir. Bütün ömrünü, en küçük bir kişisel menfaat dahi gözetmeksizin, yüce Bolşevik Partisi'ne, Rusya Devrimine, çeşitli milliyetlerden Rusya proletaryası ve halkına, proleter dünya devrimine, enternasyonal proletaryaya ve ezilen dünya halklarına adayan, bu uğurda yorulmak nedir bilmeyen ve adeta insanlık tarihinin mucizelerini yaratan V. İ. Lenin; bu son derece amansız ve çetin, ama o kadar da şanlı ve yüce çok yönlü, geniş kapsamlı teorik, ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel ve pratik mücadelesiyle adını, dünya tarihinin sayfaları arasına altın harflerle ve hiçbir zaman silinmeyecek biçimde kazımıştır.

Hiç kuşkusuz ki, Lenin'i Lenin yapan tayin edici öge; onun, gerek Rusya devriminin gerekse proleter dünya devriminin çok yönlü ve geniş kapsamlı sorunlarına ışık tutma doğrultusunda ortaya koyduğu ve Marksizm bilimi hazinesine kattığı teorik eserleri, ölümsüz fikirleri, yani Leninizmdir. Lenin'in yüce ve ölümsüz anısı içerisinde bu belirleyici öge çıkarılıp alındığında ya da bu öge Lenin'in anısı içerisindeki müstesna yerine gereği gibi ve bilinçlice oturtulmadığında, geriye ortada aziz derekesine düşürülmüş basit bir "Lenin si-

lüeti"nden başka bir şey kalmaz. Ki, bu, Lenin'in yüce ve ölümsüz anısına yapılmış en büyük saygısızlık olur.

(...)

Kelimenin gerçek anlamıyla Lenin'i savunmak, onu layıkıyla anmak ve onun

ölümsüz anısını her türden açık ve gizli, dolaylı ve dolaysız saldırıya karşı gereği gibi korumak ne demektir?

B u n u n , herşeyden önce

ğu kadar geliştirmek, zenginleştirmek ve derinleştirmek demek olduğu, gerçek Marksist-Leninistler açısından tartışma götürmez bir gerçektir.

Yine tartışma götürmez bir gerçektir ki, bütün bu görevlerin m ü m -

kün olduğunca çok yönlü ve geniş kapsamlı bir biçimde yerine

çek özü, binbir yol ve yöntemle başvurularak çıkarılıp bir kenara atılmakta ve ortalıkta geriye Marksizmin Leninizmin, Marks, Engels, Stalin ve Mao Zedung'un lafzından başka birşey kalmamaktadır.

(...)

Açıktır ki Lenin yoldaşın ölümsüz anısı, bugün, içinde bulunulan yenilgi yılları ve zor devrimcilik döneminde Partimize de her zamankinden daha da çok yol göstermeye ve ışık tutmaya devam etmektedir. (...) Mevcut ülke ve dünya şartlarında çok yönlü zor ve ağır görevlerle karşı karşıya bulunduğu bir ortamda Lenin yoldaşı layıkıyla anmanın, herşeyden önce:

(...)

* Lenin gibi gerçek bir komünist önderin ve Leninist bir merkezi önderlik çekirdeğinin; komünist teorinin yaratılmasında; komünist partisinin şekillendirilmesi ve inşasında; komünist bilincin sınıf mücadelesine sokulmasında; yığınlara komünist bilincin taşınmasında; devrime başarıyla önderlik edilmesinde vs. olduğu gibi; bu tür dönemlerin genel ve özgün sorunlarının mümkün olduğunca bilinçli tarzda ortaya konulmasında ve çözülmesinde de oynayacağı tayin edici merkezi rolün

çok daha iyi biçimde bilincine varılması, bu tür komünist önder ve önderlik çekirdeklerinin düşman saldırılarından korunması için azami çabanın sarfedilmesi;

* Leninist parti ruhunun alabildiğine yüceltilmesi; partinin dalgalandırdığı komünizmin kıvılcık bayrağının yere düşmesine ve ayaklar altında sürünmesine kesinlikle ve ne pahasına olursa

olsun meydan verilmemesi; bu bayrak etrafında, gerçek dostların en iyi şekilde felaket anlarında belli olacağı diyalektik gerçeği bir an için olsa dahi akıldan çıkarılmadan, çok daha sıkı, bilinçli ve örgütlüce kenetlenmesi; onun her türden tehlike ve saldırılara karşı gözbebeği gibi korunması; üzerine lekelere sürülmesine olanak tanınmaması; ve her zamankinden daha da çok yükseklere kaldırılması;

(...)

*Leninist "devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz" ilkesi her zamankinden daha da çok akılda tutularak, ülkemiz devriminin bugün gelinen noktada bariz biçimde içine düştüğü teorik ve pratik tikanıklığın, öncelikle de teorik açıdan açılması ve aşılabilmesi açısından teorik eğitim, faaliyet ve mücadeleye -ki, teorik mücadele sınıf mücadelesinden ayrı bir şey değil, onun siyasi ve ekonomik mücadeleyle birlikte ve en az onlar kadar önemli olan üçüncü bir biçimdir- gereken önemin verilmesi;

*Leninist özeleştirilmesine, her zamankinden çok daha sıkı biçimde sarılınması: mevcut duruma düşülmesinde şu ya da bu biçimde, şöyle ya da böyle rol oynayan tüm hata, zaaf ve eksikliklerin cesaretle açığa çıkarılıp, amansız ve acımasız biçimde köklerinin kurutulması doğrultusunda gereken azami çabanın sarfedilmesi; bu temelde ortaya konulacak ideolojik-siyasi-örgütsel mücadele ürünleriyle, komünist hareketin, devrimci kadroların, işçi sınıfının ve yığınların eğitime, ilerletilmeye çalışılması;

(...)

Lenin'i, adına ve ölümsüz anısına uygun tarzda ve layıkıyla anmak, açıktır ki, ancak bu ve benzeri somut derslerin çıkarılabilmesiyle mümkün olur. Aksi takdirde, çoğu sahte "Leninistlerin" yaptığı gibi, keskin "Lenin" çığırtkanlığı yapmış olunmaktan öteye geçilemez.

(...)

Leninizmi, dolayısıyla Marksizmi, daha tam söylersek Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların Marksist-Leninist mirasının bütünü; her türden iç ve dış, açık ve gizli, dolaylı ve dolaysız saldırılardan korumak; bu mirası kararlılıkla savunmak; yaratıcı bir tarzda değişen ve gelişen toplumsal hareketlilik şartlarına uygulamak; onu mümkün oldu-

getirmeye çalışılması, hali hazırda içinde bulunulan mevcut dünya ve ülke şartlarında, çok daha özel bir anlam ve önem kazanmaktadır. Çünkü bu miras, bugün, her zamankinden daha da çok, daha da pervasız biçimde, her renk ve boydan açık-gizli, iç-dış, dolaylı-dolaysız saldırılara maruz kalmakta, adeta içi dışı edilmekte, içi boşaltılmaya çalışılmakta, onun ger-

Gerici değer yargıları ile zulme dönüşen yaşamlar

Feodal toplumda sınıf olarak ağa zulmünde yaşayan kadın, kapitalist toplumda patronların sömürsü altında yaşamını idame ettirmeye çalıştı. Her üç toplumda da hem sınıf hem de cins olarak sömürünün zulmün en katmerlisini yaşar oldu.

Kadın sorununun varlığını doğru tahlil edebilmek için, öncelikle onun tarihsel süreç içinde yaşadığı evreleri bilimin ışığında irdelemek gerekiyor.

Kadınların yaşadıkları sorunlar ezeli olmadığı gibi ebedi de olmayacaktır.

İnsan soyunun topluluk halinde yaşamaya başladığı, ilkel komunal sistemde kadın ya da erkek sorunundan söz etmek mümkün değildi. Zira ortaklaşa üretim ve ortaklaşa tüketim söz konusuydu. Erkekler ev dışında avlanırken kadınlar da tarımla uğraşıp, çocuklarının bakımını üstlenmiş durumdaydı. Hatta ana erkil denilen bu süreçte kadın doğurganlık özelliğinden ötürü daha da saygın ve otoriterdi. Çocuklar annelerinin adıyla anılırdı. Daha sonraki süreçlerde artan ürünün genelinde erkeklerin denetiminde toparlanması nedeniyle yavaş yavaş özel mülkiyet olgusu varılmaya başladı. Bu süreçte üretkenler ve üretilenlere el koyanların gündeme gelmesiyle ilk sınıflı toplum oluştu. Köleci toplum dediğimiz bu süreçte kadının hem emeği hem de cinselliği sömürülerek tarih sahnesinde artık ezilen ikinci cins olarak varlığını sürdürebildi. **O gün bugündür köleci, feodal, kapitalist toplum süreçlerinde kadın ikinci cins olarak akıl almaz, vicdan kabul etmez yokluk ve yoksunlukları yaşar oldu.**

Feodal toplumda sınıf olarak ağa zulmünde yaşayan kadın, kapitalist toplumda patronların sömürsü altında

yaşamını idame ettirmeye çalıştı. Her üç

cuk doğurmasının beklenmesi, sosyal yaşam-

lerde yer alma yerine verdiği tüm çabalar ev

biraz elverdiğinde çalışma yaşamından vazgeçme isteğini yoğun olarak duymaktadır.

Çalışan kadınlarımızın ezici çoğunluğu sosyal güvenceden uzak (sendika, sigorta vb) yaşamasının yanında ev kadınları ise erkeğe bağımlı asosyal bir yaşamın girdabında ömür törpülenmektedir. Ekonomik bağımsızlığının olmaması bir yönüyle onu her türlü derde katlanmaya ve edilgenliğe de mahkum etmektedir.

Kentlerde en büyük sorunları yaşayan kadınların başında kadınlara başında zorla evinden, köyünden göçettirilmiş kadınlar gelmektedir. Şehrin kenar mahallelerinde her türlü alt yapı hizmetinden yoksun, diline, kültürüne yabancı olduğu bu ortam da ailece yoğun bir işsizliğin girdabında kulaç atar halde yaşamaktadırlar. Eğitimsizlik, işsizlik, geleceksizlik karabasan gibi yaşamlarını sarmış durumdadır.

Bir yandan köy yaşamının gelenek ve tö-

relere diğer yandan çarpık kapitalizmin ve emperyalist kültürün dayatmaları altında, kimlik ve kişilik bunalmaları kadın ve erkek olarak ezici bir çoğunluğu sarıp sarmalamaktadır.

Eğitim gören öğrenci kadınlarımız da bir dizi sorunla içiçe yaşamaktadır. Özellikle kırsal kesimden gelenler için köy-kent çelişkisi, eğitiminin paralı hale getirilmesiyle maddi imkansızlıktan dolayı okuyamama ya da maddi yoksunlukların girdabında zar zor okuma, YÖK cenderesi altında kişiliksizleştirme dayatmaları, mezun olduğunda da iş bulama ya da tatmin edici iş bulamama eğitilmiş kadınlarımızın yaşadığı belli başlı sorunlardır.

Ancak açıktır ki kadınların ve asıl olarak tüm insanlığın gerçek kurtuluş yolu sınıfsız ve sınırsız bir dünya yaratmakla mümkündür. Bunu yaratmanın yolu da ancak özellikle kadınların zincirlerini kırarak sınıf mücadelesine katılmaları ile mümkündür.

toplumda da hem sınıf hem de cins olarak sömürünün zulmün en katmerlisini yaşar oldu. Kapitalizmin şafağında gündeme gelen uluslaşma sürecinden sonra da, önceden ve etkin bir şekilde kendilerini var eden kimi uluslar diğer ulusları ya da uluslaşma aşamasında olan toplulukları baskı, zulüm sömürü ve asimilasyon altında tuttu, tutmaya da devam ediyor. Böylelikle kadınlar sınıfsal, cinsel sömürünün yanında bir de bağlı bulunduğu ulusun durumuna göre de ulusal baskının en katmerlisini yaşar oldu.

Köylü kadınlarımızın yaşadıkları sorunlar çok daha ağırdır. Köylü kadınlarımızın önemli bir kısmı eğitimsizdir. Gerici feodal değer yargıları ile yaşamları karartılmıştır. Küçük yaşta kimi zaman kendinden çok büyük insanlarla rızası dışında evlendirilmesi, çok çocuk yapma geleceği, ille de erkek ço-

dan uzak tutulması, bütün gün evde, tarlada çalışıp ayrıca da çocuklarına, eşine, ailenin diğer fertlere hizmet ettiği halde emeğinin karşılığını alamaması ya da kimi zaman erkekle herhangi bir diyalogu namus meseleleri yapıp cezalandırılması gibi bir dizi sorunu yaşar durumdadır.

Kentte yaşayan (işçi, kamu emekçisi, ev kadını, öğrenci, aydın) kadınlarımız da mevcut koşullar içinde bir dizi sorunu yakıcı bir şekilde yaşamaktadırlar.

Ucuz işgücü olarak görülen kadınlarımız bir yandan erkeklerle eşit işe eşit ücret almamakta, diğer yandan cinsiyetçi iş bölümü anlayış nedeniyle belli meslek gruplarına mahkum edilmenin zorluklarını yaşamaktadır.

Erkek egemen ideolojinin etkisiyle, çalışan kadınlar da ekonomik bağımsızlık kazanma ve sosyal aktivite-

ekonomisine katkı olarak değerlendirilmektedir. Gündüzleri işte çalışan kadınlar geceleri ve hafta sonları yoğun bir şekilde çocuklar ve evdeki sorunlarla ilgilenmek zorunda kalmaktadırlar. Bu durum kadını hem sosyal yaşamdan çekmekte hem de maddi koşulları

Kendini Arayan Bir Derviş; Kaygusuz Abdal

Gönülde gizli mana yazılıdır
dile gelmez
Bu mana ancak gönülü
yol bulana feth olur
Gönül bahrinde yol bulan,

ne inci isterse dalıp çıkarır
Gönlü bırakıp surete bakanlar
gaflet ipini
boyunlarına takmış olurlar
"Kaygusuz Abdal" adlı

oyun, sahneye çıkan avcının vurduğu ceylanın peşine düşmesi ile başlıyor. Ceylanı arayan avcı, Abdal Musa'nın dergâhına girerek yaralı ceylanı sorar, ancak kimse bir şey söylemez. Tam bu sırada dergâha Abdal Musa girer ve avcının aradığı ceylanın vurulduğu oku koynundan çıkarır. Savaşçı karşısındaki hikmeti anlayınca diz çökerek af diler ve bir daha hiçbir cana kıymayacağını söyler. Böylece Gaybi beyin Kaygusuz Abdal'a dönüşme süreci başlar. Dergâh'ta yaşamına başlayan Gaybi beyin nişanlı Dilgüşah Hatun onu almaya gelir ancak Gaybi bey daha sonra bütün hayatı boyunca kalbinden atamayacağı ve sürekli karşısına çıkacak sevdiğini reddeder. Kaygusuz Abdal için aşk;

Bugün, yarın ve ondan sonraki gündür ilk gün öldürür, ikinci gün yakar ve üçüncü günde küllerini havaya savurur.

12 yıl boyunca nefsi ile mücadele eden, yetmiş iki millete bir gönül gözüyle bakmasını öğrenmeye çalışan, elsiz, dilsiz, belsiz seyran eden Kaygusuz Abdal Mısır'a gitmek için Abdal Musa'dan icazet ister. "Ben kimim bilmek istiyorum" diyerek kendindeki gerçek manayı aramak için yollara düşer. Kurnaz Mısır hükümdarı dervişler ile mollalara oyun hazırlar ve uzun çubuklarla içilecek bir çorba getirir, mollalar kaşıkla kendileri içmeye çalışıp beceremezken dervişler birbirlerini doyururlar. Nil kenarında dergâh kuran Kaygusuz'a sevdiğine çok benzeyen hükümdarın karısı aşık olur ve Abdal nefsiyle yeniden hesaplaşır. Abdal Musa'nın dergâhına geri dönen Kaygusuz burada da rahat edemez ve Tuna boyuna doğru tekrar yollara düşer. Bu sırada Ahi Şeyhleri ile birleşen Abdal Musa'ya Osmanlı idam cezası verir. Bunu du-

yan Kaygusuz dergâhına döner. Ve son derslerini de alır.

**Gerçek mucize insanın kendisidir!
Mevlayı, sırrı ararsan kendinde ara!**

Kaygusuz Abdal 14. yüzyılda yaşamış bir dervıştır. Şu an yattığı yer kimi kaynaklara göre Mısır'da kendi adına kurulmuş dergâh, kimi kaynaklara göre ise Elmalı Abdal türbesinin yanındadır. İyi bir öğrenim görmüş, genç yaşta Abdal Musa'nın mürid'i olduktan sonra kendini tasavvufa vermiştir. Gülistan, Gevhername, Minbername eserlerinden birkaçıdır. Bektaşî meydanında yer alan 12 posttan biri mürid'i Abdal Musa'nın birisi de kendi adınadır. 12 dilimli "Tac"ın Kaygusuz Abdal'dan geldiğine inanılır. Aleviler de ibadetten sonra sunulan pilavı (lokma) Kaygusuz olarak adlandırır.

(İstanbul)

Ruhi Su türkülerle anıldı

*Halk ozanı
Ruhi Su'nun
ölümünün 18.
yılında anma
etkinlikleri
kapsamında
düzenlenen
gecede Atatürk
Kültür Merkezi
türkü sevenlere
dar geldi.*

Ruhi Su Kültür ve Sanat Vakfı'nın düzenlediği "Ruhi Su Gecesi-Türküler İmecesini"nde türkü ve ezgi şöleni yaşandı. Halk ozanı Ruhi Su'nun ölümünün 18. yılında anma etkinlikleri kapsamında düzenlenen gecede 3000 kişilik Atatürk Kültür Merkezi türkü sevenlere dar geldi. Tiyatro sanatçısı Mümtaz Soysal'ın Metin Altınok, Arif Damar ve Hasan Hüseyin'in Ruhi Su'ya yazdıkları şiirleri okumasının ardından başlayan gece Kardeş Türküler'le

devam etti. Ruhi Su'dan öğrendiklerini söyledikleri "Burçak Tarlası"ni seslendirerek başlayan grup Şivan Perver'in "Mirkut" parçasını da yorumladı. Onun ardından da Kürtçe Leyla ve Ermenice olarak Bingöl türkülerini seslendirdiler.

"Ruhi Su Dostlar Korosu"nun seslendirdiği "Dereyi dereye kattım", "Karanfilim Susuzum" türkülerini korodaki ses ve ritm ahengi dinlenmeye değerdi. Uzun bir aradan sonra ilk kez sahneye çı-

kan Selda Bağcan da dinleyicileri ile buluşamadığı günlerin acısını çıkartırcasına bir türkü ziyafeti verdi. "Metris'ten bir haber geldi", "Yürü Bre hızır Paşa", "Yürüyorum dikenlerin üstünde" ve son olarak da "Aldırma Gönül"ü yorumlayan Selda Bağcan yoğun isteğe üzerine tekrar sahneye dönerek "Sivas Elleri"ni seslendirdi. "Drama Köprüsü"nin Ruhi Su'nun kendi sesinden dinlenmesinin ardından gece sona erdi.

(İstanbul)

Mersin Platformundan faks eylemi

● Mersin Kadın Platformu 9 Ocak tarihinde postane önünde Mersin Büyükşehir Belediyesi Başkanlığına savaş karşıtı faks çekti. Kadın platformu sözcüsü olan Hamide Yüksel yaptığı açıklamada; ABD'nin çıkarları doğrultusunda çıkacak savaşı istemediklerini ve savaşa karşı olmanın insanlık görevi olduğunu belirterek "savaşlardan en çok etkilenen biz kadınlardır, üzerinde yaşadığımız topraklarda kurulu olan başta İncirlik Üssü olmak üzere tüm üslerin kapatılmasını kaynaklarımızın barışa yönlendirilmesini istiyoruz. Mersin savaş kenti olmasın" dedi. Katılımcı dernekler ise İHD, Emekçi Kadınlar Birliği, TUSAH, Sağlık Emekçileri Sendikası, HADEP, Emekçi Partisi, Sosyalist Demokratik Parti, Anka Kültür Sanat Merkezi, Gençlik Kültür Merkezi, Özgür Kadın Derneği idi. (Mersin)

Kadın dergisinin

Yazışları Müdürü tutuklandı

● Aylık olarak yayın yapan "Özgür Kadının Sesi" dergisi Sorumlu Yazışları Müdürü Kadriye Kanat tutuklandı. Derginin 25. sayfasında yer alan bazı yazılar nedeniyle TCK'nın 169. maddesine ve 3713 Sayılı "Terörle Mücadele Yasasına" muhalefet ettiği iddiasıyla İstanbul 2 Nolu DGM'de açılan davaya Kanat katılmayınca hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarıldı. Mahkemenin kararıyla Kadıköy'deki evi basılan Kanat, tutuklanarak Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ne konuldu.

Töre cinayetlerinde çocuklar kullanılıyor

● Yapılan araştırmalar töre cinayetlerinde mağdurun da çocuklar olduğunu ortaya koyuyor. Ülkenin birçok bölgesinde sıkça duyduğumuz töre cinayetlerinde çocukların kullanılmasının en büyük nedeni yasalardaki indirimler. "Namus cinayeti" işleyen çocuğun cezasında büyük indirimler oluyor. Aileler de bunu bildikleri için çocukları kullanmakta. Yasalardaki boşluklarla çocuğun eline oyuncak yerine silah verenler hakkında dava bile açılmıyor. Devlet ise bu katliamlar karşısında sessizliğini sürdürüyor.

İşçi-köylü'den

TC'NİN "BARIŞ KOMEDİSİ"

ABD emperyalizmi Irak'a saldırıya hazırlanıyor. Baş haydut ABD'nin esas amacının "kimyasal silahları" yok etmek olmadığını tam tersine "kimyasal silahlar" demagojisiyle tüm derdinin Ortadoğu zenginlikleri üzerinde daha da denetim kurmak olduğunu, gerek bu köşede ve gerekse de gazetemizin geçmiş sayılarında her fırsatta dile getirdik. Ki bugün bu düşünceler kamuoyunun büyük bir kısmı tarafından da kabul görülen düşüncelerdir. Eğer sorun "kimyasal silah" sorunuysa bunun en büyük üreticisi ve yaratıcısı büyük hayduttur. Eğer sorun dünyada "barışı" sağlamak ise, gerçek barış içinde yine en büyük tehdit bu hayduttur. Bu konuda fazla uzağa gitmeye gerek yok yüz yılımızın son çeyreğine bakın karşınızda bu büyük haydutun kanlı kimliğini göreceksiniz. Irak'ta Yugoslavya'da, Kosova'da ve Afganistan'da binlerce sivil halk "barış" demagojisi eşliğinde katledildi.

Ve yine bugün Irak halkı yeni bir katliamla yüz yüzedir. Büyük haydut bu katliamına "meşruluk" kazandırmak için artık BM çetesinin kararına da ihtiyaç duymuyor. Kısacası düne göre bugün herşey daha açık ve nettir. Büyük haydut gerçekleri örtbas etmek için öteden beri kullandığı BM çetesinin tül perdesini de elinin tersiyle itiyor. Ve gerçek amacını açıktan ilan ediyor. "Ortadoğu petrollerini ve diğer zenginlikleri denetim altına almak istiyorum" olan budur. Ve tüm gerekçeler de bu planın gerçekleştirilmesi için üretiliyor.

"Bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim" halk deyişi soyut değil somuttur. Yaşanan tecrübelerin özeti. Elbetteki Türk hakim sınıfları, arkadaştan çok, büyük haydut için bir uşaktır. Bu uşaklar Ortadoğu'da, Kafkaslar'da ABD'nin çıkarları için tetikçilik yapmaya her an hazır dırlar. Bu coğrafyada darbeler olur, hükümetler değişir, ama bir şey değişmez. Değişmeyen Türk hakim sınıflarının

emperyalizme olan uşaklığıdır. Bu uşaklar emperyalist efendilerinin çıkarları için Kore'ye asker gönderdiler. O dönemin ABD Dışişleri Bakanı "NATO'ya en ucuz askeri Türkiye sağladı. Her Türk askeri bize 23 sente mal oldu" diye açıklamada bulunmuştu. İşte emperyalist efendilerinin uşaklarına verdiği değer. İşte faşist Kemalist diktatörlüğün halka ve ezilenlere karşı düşmanlık belgesi. Burada ucuz olan burada kirli olan yoksul emekçi çocukları değil. Burada ucuz kirli olan egemen sınıfların ruhlarıdır. Lanetlenmesi gereken de budur.

Dün Kore'de "en ucuz askeri Türkiye sağladı" diyen büyük haydut sözcüleri bugün ise "dediklerimizi yapın-ki yapacaklar-zararımız neyse veririz" diyorlar. Değişen sadece tarihtir, efendi uşak ilişkisi ise, efendi lehine derinleşerek devam ediyor. Ve uşağın istediği de zararların tanzim edilmesidir. Bilindiği gibi TC cephesinde yapılan tüm açıklamaların ana teması "Körfez krizinde büyük zararımız oldu. Savaş çıkarsa yine büyük zararlarımız olacaktır vb. vb." Yani faşist diktatörlüğün tüm derdi ve emperyalist efendilerinden istemi, kriz içinde olan ekonomilerini de hesaba katarak ücretlerinin biraz daha artırılmasıdır. Bombalar altında can verecek, göçe maruz kalacak Irak halkı onları pek ilgilendirmiyor. Aslında burada şaşılacak bir şey yok üç dolar için "Memet'in" kanını pazarlayan uşak ve aşağılık bir zihniyet, başka halkların acısını hissedemez. Ağzlarında kirlenmeye çalıştıkları "insan hakları", "demokrasi" vb. tüm söylemler de gerçekleri saptırmaya ve pazarlamaya dönük sahte söylemlerdir.

AKP TERCİHİNİ "DİN KARDEŞLİĞİNDEN" YANA DEĞİL UŞAKLIK VE DOLARDAN YANA YAPTI

AKP'nin bu tercihi belki bu partiye oy veren önemli bir kitle üzerinde şaşkınlık yaratabilir. Ama AKP'nin gerçekliğini asgari düzeyde bilenler için yaşanan hiç bir şey sürpriz de-

ğil aksine olması gerekenlerdir. Eğer gerçekleri olgularda arayacaksak, tüm bu icraatların nedenlerini de AKP'nin sınıfsal kökeninde ve parlamentonun figüranlığında arayacağız. Hatırlanacağı gibi egemenler İsrail ile en stratejik askeri anlaşmalarını Erbakan Hükümeti döneminde yaptılar. Şimdi ise, Erbakan'ın öğrencileriyle ABD'nin sözcüleri kamuoyu önünde yaşanan tüm bu gerçekleri gizlemek için her türlü ikiyüzlülüğe ve sahtekarlığa baş vuruyorlar. Abdullah Gül'ün son Ortadoğu gezisi de bu sahtekarlığın resmi bir belgesidir. Kamuoyunu aldatmaya dönük bir hile oyunudur.

Başta İncirlik üssü olmak

Ne diyor Yakış: "Biz savaşa katılmazsak, daha fazla ABD askeri ölür ve Türkiye karşıtı lobiler bunu ABD kamuoyunda aleyhine kullanır. Bu da ABD ile yol ayrımı olur." Bu söylemler, yorum gerektirmeyecek şekilde birçok şeyi açıklamaya yetiyor. Bu uşak özet olarak şunu diyor: Amerikalılar öleceğine bizim "Memet"ler ölsün. Yeter ki Amerikalılar kızmasın. Yeter ki Amerikan kamuoyu, uşaklığımız konusunda herhangi bir tereddüde düşmesin.

üzere büyük haydutun tüm askeri üsleri ile savaş hazırlığı içinde olduğunu sermayenin kiralık kalemşörleri sabah akşam yazıyor. Türkiye sınırları içindeki özellikle Kürt topraklarında ne kadar Amerikan askeri kalacağı tartışmaları yapılıyor. Dikkat edilirse burada tartışılan sayıdır. Burada tartışılan saldırı anında bu coğrafyada açılacak cephenin askeri gücü ve rolüdür.

Büyük haydutun tüm bu çabaları yanısıra, Kemalist diktatörlüğünde önemli bir askeri gücü Irak Kürdistanı'na yerleşmiş durumdadır. Basında çıkan haberlere göre, sınırda 40 km mesafede Bauerni kasabasında da bu havaalanına tank takviyesi yapılmış. Dahası şu anda TC'nin bölge-

de bulundurduğu askeri gücün sayısı da tam olarak bilinmiyor.

Tüm bunlar yaşanırken, TC Başbakanı Abdullah Gül Irak sorununun "Barışçı" bir tarzda çözümünü için, Ortadoğu'da bazı ülkelerle görüşmeler sürdürüyor. Ortak çözümler üretmeye davet ediyor. Hatta sermayenin kimi kalemşörleri bu durumun ABD'de tepkilere yol açacağını yazıyor. Kısacası kamuoyuna savaşa karşı ve dolayısıyla Irak özgülünde ABD'ye karşı tavrı aldıkları mesajını vermeye çalışıyorlar.

Peki gerçek olan nedir? Abdullah Gül'ün "Barış" diplomasisi mi? Yoksa yukarıda altını çizdiğimiz TC'nin emperyalist efendisi için yürüttüğü savaş hazırlığı mı? Tabii ki ikincisidir. "Barış" girişimi tamamen ikiyüzlü ve kitleleri kandırmaya dönük bir hile oyunudur. Peki bu hileye niye ihtiyaç duyuluyor? Herşeyden önce geniş kitleler böyle bir savaşa hayır diyorlar, ABD'nin çıkarları için savaşa katkı sunulduğu düşüncesi geniş kitlelerin ortak düşüncesi haline gelmiştir. Bu bir. İkincisi ABD uşaklığı İsrail ortaklığı bölgede TC'ye karşı özellikle (İslami kesimde) büyük bir tepki oluşturmuş durumdadır. Bu tepkiyi azaltmak "barış" için çabaladıkları mesajını kitlelere vermek için böyle bir girişimde bulundular. Buna oluşan tepkileri kırma operasyonu da diyebiliriz. Dikkat edilirse, Abdullah Gül'ün ziyaret ettiği bazı ülkeler böyle bir operasyonun dışında kalacaklarını çok önceden beyan etmişlerdi. Diğerleri ise körfez krizi döneminde oynadıkları rolü tam olarak oynamak istemiyorlar. Yani böyle haksız bir savaşın en büyük yatakcısı ve destekçisi "barış" diplomasisini yürütmeye kalkıyor

Bunu yaparken dahi yalan üstüne yalan üretiyorlar. Efendileri için ağzıyla konuşuyorlar. Mesela Abdullah Gül diyor ki Irak "BM kararlarına uymalı ve müdahale olmaksızın BM kararı ile olmalı." BM'nin silah denetçileri nüfus sayısını memurları gibi Irak sokaklarında dolaşıyorlar. Ama hala baş haydut uşakları Gül ve Tayyip ikna olamıyorlar. Anlaşılan bundan sonraki adımda CIA ve MİT'in Bağdat sokaklarında işkence merkezleri kurarak "kimyasal silahları" bulmak için "şeffaf" sorgulamalar yapmaları gerekiyor. Bunun için BM çetesinin kararına da ihtiyaç yoktur.

Tüm bu yaşananlar tam bir komedi. Ama bu pişkinliklere dur diyen de (!) var mesela. Dışişleri Bakanı Yakış'ın söylemi; gerçeklerin duygusal (!) bir tarzda izahıdır. Ne diyor Yakış: "Biz savaşa katılmazsak, daha fazla ABD askeri ölür ve Türkiye karşıtı lobiler bunu ABD kamuoyunda aleyhine kullanır. Bu da ABD ile yol ayrımı olur." Bu söylemler, yorum gerektirmeyecek şekilde birçok şeyi açıklamaya yetiyor. Bu uşak özet olarak şunu diyor: Amerikalılar öleceğine bizim "Memet"ler ölsün. Yeter ki Amerikalılar kızmasın. Yeter ki Amerikan kamuoyu, uşaklığımız konusunda herhangi bir tereddüde düşmesin.

Yine Tayyip Erdoğan Amerika'da "diktatör Saddam Hüseyin'in herkes için bir tehdit oluşturduğunu" belirttiği ABD Savunma Bakanı ile yaptığı görüşmenin sonucunu şöyle özetliyor. "Askeri planlama ve hazırlığa ilişkin olarak çok somut adımlar atmamız hususunda da mutabıkız"

Ama aynı Tayyip kamuoyuna yönelik tersi açıklamalar yapıyor. Ayrıca parantez içinde herkes şunu belirtebilir ki Abdullah Gül, "Barış" turlarına çıkmadan önce efendisi ABD'ye gereken bilgileri sunmuştur. Hatta bu ikiyüzlü politikacı büyük haydutun katkı (fikir düzeyinde) düzeyini de bir köşede not etmekte yarar vardır.

Sonuç olarak büyük haydutun amacı belli ve bu saldırıganlığın altında yatan asıl amacın geniş kitleler tarafından görülmesi bir olumluluktur. Bu olumluluğu savaş karşıtı eylemlerde daha da ileriye taşımak anti-emperyalist bilinçte sıçramalar yaratmak güncel bir görev olarak karşımızda duruyor. Yine kitlelerin sisteme ve onun parlamentodaki temsilcilerine duyduğu tepkiyi demagojik söylemlerle kendi lehine çeviren ve bunda da belli oranda başarılı olan AKP'yi teşhir etmeye özel önem vermeliyiz. AKP'nin ikiyüzlü ve sahtekarlığını somut pratik icraatlar üzerinde kitlelere anlatmak için sözlü, yazılı propaganda araçlarını gücümüz oranında daha sık kullanmalıyız. Bu propaganda aynı zamanda hükümetin figüranlığını, bu ülkeyi gerçekte kimlerin yönettiğini ve emperyalizme olan bağımlılığını da içermelidir.

Baştarafı sayfa 32'de

İZMİR

*Savaşa Karşı İzmir Girişiminin her cumartesi günü gerçekleştirdiği "Savaşa hayır" içerikli basın açıklaması 4 Ocak 2003 günü Konak Sümerbank önünde saat 14:00'de yapıldı.

Kitle İHD önünde toplanarak "Savaşa Hayır" pankartı açtı ve alkışlarla Konak Meydanı'na yürüdü.

Burada yapılan açıklamada; emperyalistlerin kendi çıkarları için yaptığı katliamlara sessiz kalınmayacağına değinildi.

*İzmir Barosu avukatları da "Savaş istemiyoruz" diyerek yaklaşık 300 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yaptılar. 8 Ocak 2003 Salı günü Adliye'nin önünde toplanan avukatlar ellerinde "Savaş istemiyoruz" pankartı ile Büyükşehir Belediyesi önüne kadar alkışlarla yürüdüler.

Belediye önünde bir

BURSA

*Bursa'da Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS), TÜMTİS, Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği, İHD, ÇHD, ÇGD, Mazlum-Der, İşçi-köylü, Atılım, EKB, Günyüzü Kadın Dayanışma Kooperatifi, Halkevleri ve DEHAP bileşenlerinden oluşan "Savaş Karşıtı Platform" oluşturuldu. Savaş Karşıtı Platform 5 Ocak 2003 günü için "Irak'ta savaşa hayır" mitingi yapma kararı aldı. Mitinge çağrı amaçlı basın açıklamaları, bildiriler dağıtıldı, imza standları açıldı ve afişlemeler yapıldı.

*5 Ocak günü saat 12:30'da Fomora Meydanı'nda yaklaşık 2 bin dolayında kitle "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Irak halkı yalnız değildir", "Emperyalist savaşa hayır" gibi savaş karşıtı sloganlar haykırarak toplandı.

Davut Türkoğlu ve kadın kurumları adına Deniz Köse birer konuşma yaptılar.

Konuşmalarında ABD saldırganlığının yüzünün altını çizerek, anti-emperyalist mücadelenin yükseltilmesinin vurgusunu yaptılar.

Gazetemiz ve okurları da "Savaşa, işsizliğe, yoksulluğa hayır" pankartı ve savaş karşıtı dövizleri ile alanda yerlerini alırken, anti-emperyalist ve savaş karşıtı sloganların yanında F tipi hapishanelerdeki tecrit karşıtı sloganları da haykurdular. Miting, müzik dinletisinin ardından halaylarla son buldu.

MALATYA

*19 kurumdan oluşan Malatya Savaş Karşıtı Platform tarafından 31 Aralık günü saat 12:30'da postane önünde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklama-

Basın açıklamasında metni SES Başkanı Hasan Kaldık okudu. Kaldık hem Ortadoğu hem de Türkiye açısından savaşın sonuçlarına değinerek "kullanılacak üyelerden birisinin Malatya'da olması bizleri daha da kaygılandırılmakta ve duyarlı olmaya zorlamaktadır" dedi.

*Yine Malatya'da 8 Ocak tarihinde İnönü Üniversitesi'nde "ABD'nin Irak'a karşı savaşı" konulu bir konferans yapıldı. Konferansa ODTÜ Öğretim görevlisi Cem Somel katıldı. Panele katılan İnönü Üniversitesi Öğrenci Platformu üyeleri yakalarına "Irak'ta savaşa hayır" kokartları taktılar.

ANKARA

*8 Ocak 2003 tarihinde "Savaşa hayır" demek için avukatlar küpelerini giyerek Ankara Adliyesi önünde toplandılar. Savaşın hukuki dayanağı olmadığını belirten avukatlar alkışlarla savaşı protesto ettiler. Ankara Barosu Başkanı Semih Güner, Türk Barolar Birliği ve 74 Baro'nun ortak hazırladığı bildiriye okudu. Güner açıklamada "TTB ve barolarımız ulusal ve uluslararası sorunların barış içinde çözülmesini öneriyor. Savaşa hayır diyorlar" dedi.

*İçerisinde Tohum Kültür Merkezi'nin de bulunduğu Demokratik Mamak Platformu "Irak'ta savaşa hayır, Bu savaş kimin savaşı" adlı bir panel düzenledi. Tohum Kültür Merkezi'nde yapılan panele yazar Haluk Gerger, İHD Ankara Şubesi Başkanı Ender Büyükcülha, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Öğretim Görevlisi Metin Özügürlü panelist olarak katıldı.

SAMSUN

*Samsun'da 26 kurumdan oluşan savaş karşıtı platform "Savaşa hayır" eyleminde bulundu. Liman içinden tek-

İstanbul

Kartal

Kartal'da biraraya gelen işçiler ABD'nin saldırı planlarına karşı "ABD askeri olmayacağız" diye haykırdı.

açıklama yapan İzmir Baro Başkanı Bahattin Özcan; "bugün vekilimiz barış, bugün barış savunmak için buradayız" dedi. Avukatlar "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Savaş istemiyoruz" vb. sloganlar atıldılar.

Mitingte "Savaş Karşıtı Platform" adına Tertip Komitesi Başkanı İskender Yıldız, Dernekler adına İHD Şube Başkanı Av. Ayşe Batumlu ve Mazlum-Der Başkanı Rifat Bakav, Sendikalar adına TÜMTİS Şube Başkanı

sından sonra TBMM, AKP ve Başbakanlığa faks çekildi. Her kurumun imzalı dövizlerini açtığı eylemde ayrıca "Emperyalizm kağıtan kaplandır", "Terörist ABD Ortadoğu'dan defol" ILPS imzalı dövizleri de açıldı.

nelerle hareket eden bir grup daha sonra sahil yolunda toplanan kitle ile buluştu. ABD ve savaş karşıtı sloganlar atan grup adına basın metnini DİSK Karadeniz Bölge Temsilcisi Bekir Belovacıklı okudu. Belovacıklı, "Türkiye ABD'nin çıkarları için yoksul Irak halkına yönelik bu saldırıda bulunmamalıdır" dedi.

*Yine Samsun'da 5 Ocak 2003 tarihinde biraraya gelen TKP'liler "Limanlarımızı kullanırmayacağız" sloganlarını atarak savaş karşıtı eylem yaptılar.

DERSİM

*11 Ocak 2003 tarihinde Savaş Karşıtı Platformun Tunceli'de düzenlediği "Savaşa hayır" mitingine 2000 kişi katıldı. Öğlen saatlerinde başlayan miting, ilk olarak mahalli sanatçıların konserleriyle açıldı. Ardından miting Tertip Komitesi Başkanı Mustafa Taşkale halka seslenerek "Amerika'nın askeri olup Irak'taki müslüman Arap halkının katliamına ortak olmayacağız"

dedi. Mitingte "ABD askeri olmayacağız", "Savaşa hayır" vb. sloganlar atıldı.

ANTALYA

*Çeşitli kurumlar biraraya gelerek "Savaşa hayır" imzaları topluyor. Kent merkezine standlar yerleştiren grup üyeleri bir hafta sonra bu imzaları Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a gönderecek.

TOKAT

*Bazı derneklerin ve kurumların biraraya gelmesiyle oluşturulan birliktelik Irak'a yönelik saldırıyı protesto için imza topluyor.

Bunların dışında Türkiye'nin birçok yerinde savaş karşıtı platformlar kuruluyor ve çalışmalarına başlıyor. Örneğin son olarak Diyarbakır Barış Platformu kuruluşunu deklare etti Batman'da demokratik kurumlar bir imza kampanyası başlattı ve Urfa'da savaş karşıtı gösteriler yapıldı. Kayseri Hacı Bektaş Veli Derneği Başkanı Ali Yıldırım savaş karşıtı bir açıklama yaptı.

Emperyalizmin “petrol savaşları”na karşı halkın öfkesi alanlarda birleşiyor

Tüm Türkiye çapında ABD'nin genelde Ortadoğu'ya yönelik özelde de Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarına karşı yapılan protesto gösterilerinde, ABD'nin kimyasal silahları sadece bahane olarak kullandığı, bunun bir savaş değil saldırı olduğu öne çıktı ve de hükümete “savaşa alet olma” çağrısı yapıldı.

İSTANBUL

*Tekstil işçileri, olası ABD saldırısına karşı tepkilerini Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yaptıkları bir açıklama ile kamuoyuna duyurdular.

9 Ocak 2003 tarihinde Teksif Sendikası Bakırköy Şubesi'nin çağrısı ile Sümerbank Tekstil fabrikasında çalışan yaklaşık 700 işçi, fabrikadan çıkarak ellerinde “Savaş kimin için”, “Savaşa hayır” pankartları ile yürüyerek Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptılar. Belediye-İş Sendikası'nın da destek verdiği eylemde işçiler “Bu ülke, bu vatan satılık değil”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi” sloganlarını attılar. Teksif Sendikası Bakırköy Şubesi adına okunan açıklamada savaşın durdurulması için herkese eylem çağrısı yapıldı. Açıklamadan sonra geldikleri yonden geri dönen işçiler yol boyunca da savaş karşıtı sloganlar attılar.

*11 Ocak günü ÖDP binası önünde toplanan ÖDP'liler “Savaşa hayır” dedi. Polislin iki taraftan yolu trafiğe kapattığı Beyoğlu caddesinde, ÖDP'liler “Kahrolsun ABD emperyalizmi”, “Yankee Go Home” sloganlarını atarak Taksim Meydanı yönünden ABD Konsoloslugu'na yürümek istedi. Ancak polis izin vermedi. Bunun üzerine ÖDP'liler binanın karşısındaki sokaktan sloganlar eşliğinde konsolosluğa yürüdü. Burada basın açıklamasını okuyan ÖDP İstanbul İl Başkanı **Sinan Tutol**, ABD'nin olası Irak saldırısını kınadı. Elindeki Sam amca maketi ile azrail görünümündeki bir kişinin savaş karşıtı işçilerle yaptığı konuşmalar eylemciler tarafından alkışlarla karşılandı.

EMEKLİ PLATFORMU SA-VAŞA KARŞI EYLEM TAKVİMİNİ AÇIKLADI

*4 Ocak 2003 tarihinde savaşa karşı eylem takvimini açıklayan **Emek Platformu (EP)** bir basın açıklaması yaptı. **İstanbul Tabip Odası (İTO)**'nda EP tarafından yapılan basın toplantısına **EP Dönem Sözcüsü ve KESK Genel Başkanı Sami Evren**, **İTO İstanbul Şube Başkanı Gencay Gürsoy**, **Türk-İş İstanbul 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak**, **DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi** ve birçok sendika ile DKÖ temsilcisi katıldı. Platform adına açıklamayı Dönem Sözcüsü **Sami Evren** yaptı. Evren, olası bir saldırının dünya halklarına açlık, yoksulluk, sefalet, kan ve gözyaşı getireceğini belirtti. Olası Irak savaşının birinci dereceden bölge emekçilerini vuraçağım da sözlerine ekledi. Gazetecilerin sorularını da yanıtlayan Evren daha sonra eylem takvimini kamuoyuna sundu. EP'nin saldırganlığa karşı sunduğu eylem takvimi şöyle;

16 Ocak 2003: Tüm ülkede EP bileşenleri saat 11.30'da yarım saat iş bırakacak. Aynı gün ve saatte EP Başkanlar Kurulu Ankara Güvenpark'ta bildiri dağıtacak.

19 Ocak 2003: Aydın ve sanatçıların da katılımıyla Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde 'Barış Beyannamesi'ne imza atılacak. Kampanya EP tarafından genişletilecek.

23 Ocak 2003: DİSK Başkanlar Kurulu'nun Habur Kapısı'nda yapacağı basın açıklaması desteklenecek.

24 Ocak 2003: Barış Beyannamesi'ne atılan imzalar TBMM'ye verilecek.

25 Ocak 2003: Mersin'de düzenlenen mitinge katılım sağlanacak. Barış Girişimi'nin İstanbul Lütfi Kırdar Kongre Merkezi'nde yapacağı 100'ler Bildirgesi etkinliği desteklenecek.

26 Ocak 2003: BM silah de-

netçilerinin raporlarını BM'ye sunacağı bugünde Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu'nun Beyazıt Meydanı'ndaki basın açıklaması ve diğer illerdeki basın açıklamaları desteklenecek.

26-27-28 Ocak 2003: Silah denetçilerinin raporlarının BM Güvenlik Konseyi'nde tartışılacağı bugünlerde saat 20.00'de bir dakikalık ışık söndürme eylemi yapılacak.

15 Şubat 2003: Avrupa'da yapılacak eylemlerle aynı anda ülke çapında eylemler yapılacaktır.

KARTAL

8 Ocak 2002 tarihinde Genel İş Sendikası 3 No'lu Bölge Başkanlığı önünde bir araya gelen Deri-İş Tuzla Şubesi, Genel İş Şube başkanları, Tuzla deri işçileri ve Belediye işçileri basın açıklaması düzenleyerek savaşa karşı olduklarını duyurdular. “Savaşa Hayır” pankartını açan işçiler “Kahrolsun ABD emperyalizmi”, “ABD askeri olmayacağız” sloganlarını atarak sendika binasının camına “Savaşa Hayır” yazılı dövizleri astılar. Basın açıklamasını okuyan Genel İş Şube başkanı **Zeynel Demirçivi**; “Emperyalizm 20 yıldan bu yana uygulamaya çalıştığı Ortadoğu'yu işgal edip denetim altına alma planını, son bir yıl içerisinde hayata geçirmeye çalışıyor” dedi. Demirçivi bu savaştan en çok da emekçilerin etkileneceğini, bu yüzden herkesin evinin duvarına, okuluna ve işyerlerine ‘savaşa hayır’ pankartı asması gerektiğini vurgulayarak “duyarlı olan tüm halkımızı savaşa hayır demeye çağırıyoruz” dedi.

MERSİN

*İHD Mersin Şubesi ABD'nin Irak'a olası bir saldırısını kınamak amacı ile bir basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasını İHD Mersin Şube sekreteri **Celal Sonuvar**

okudu. Sonuvar yaptığı açıklamada “demokrasi güçlerinin savaşa karşı mücadelenin aktif özneleri olarak harekete geçmeleri halinde savaş planları bozulacaktır. Savaş istemiyoruz, kan ve yıkım istemiyoruz” dedi. Ve herkesi Ortadoğu halkları ile dayanışmaya ve savaşı engellemeye çağırıldığını belirtti. Açıklamaya İHD, ÇHD, Halkevleri, İçel Çağdaş Gazeteciler Derneği, 68'liler Birliği Vakfı, Mersin Tunceliler Derneği ve devrimci, sosyalist basın katıldı. Açıklama “Türkiye halkı kiralık değildir” ve “ABD askeri olmayacağız” sloganları atılarak bitirildi.

*Ayrıca **Mersin Partiler Platformu** da (DEHAP, EMEP, SDP, HADEP, TKP) savaş karşıtı basın açıklaması yaptı. Açıklama 10 Ocak'ta DEHAP ilçe binası önünde gerçekleşti. Açıklamayı DEHAP İl Başkanı **Hikmet Özcan** yaptı. Özcan açıklamada “Bizler ABD'nin Irak'a yapacağı saldırıya asla ve asla ortak olmamalı, Amerikan askerinin ülkemiz topraklarında, üslerinde konumlanması gibi bir plana kesinlikle karşı çıkmalıyız. Acı, yıkım, gözyaşı istemiyoruz ve işlenecek insanlık suçuna ortak olmama kararlılığı ve

azmi içindeyiz” dedi.

***Mersin Emek Platformu** da yaptığı bir basın toplantısı ile ABD saldırganlığını kınadı. Açıklamayı Mersin Emek Platformu Yürütme Kurulu adına **Abbas Koluvaçık** yaptı. Koluvaçık yaptığı açıklamada Bu bir savaş değil Amerikan saldırganlığı ve Irak'ta savaşa karşıyız. Biliyoruz yalnız değiliz” dedi. 11 Ocak'ta imza kampanyası başlatacaklarını ve imza standı açacaklarını, halka yönelik bildiri dağıtacaklarını, 25 Ocak'ta miting yapılacağını 26-27-28 Ocak günleri akşam saat 20.00'de bir dakika süreyle tüm Türkiye barış için ışık söndüreceklerini belirten Koluvaçık'ın konuşmasının ardından basın toplantısı alkışlar eşliğinde sona erdi.

*Çok sayıda basın mensubunun katıldığı eylemde gazete, radyo ve televizyon muhabirleri “savaşa ve yıkım istemiyoruz” açıklaması yaptılar. Açıklamayı muhabirlerden **Hediye Eroğlu** yaptı. Eroğlu, “Türkiye ve Ortadoğu senelerce büyük acılar çekti. Yoksul kaldı, ezildi. Sarıkamışların, Yemenlerin, Halepçelerin, Hiroşimaların bir daha yaşanmamasını istiyoruz. Savaş muhabiri olmak istemiyoruz” dedi.

Devamı sayfa 31'de

Bursa'da yapılan savaş karşıtı mitingte gazetemiz ve okurları da “savaşa, işsizliğe, yoksulluğa hayır” pankartı ve sloganlarıyla yerlerini aldılar.